

προλεταριακή

Προετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί, ΕΝΩΘΕΙΤΕ!

σημαιο

δεκαπενθήμερη εφημερίδα του Κ.Ο. του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας (μαρξιστικού-λενινιστικού) www.kkeml.gr Σάββατο 17 Ιούνη 2023 ■ χρόνος 41ος φ. 942 ■ 1.50€

Το ναυάγιο των μεταναστών είναι έγκλημα των ιμπεριαλιστών

Η μοναδική πράξη αλληλεγγύης μπορεί να δοθεί
από τους λαούς και την κοινή τους πάλη
ενάντια στον πόλεμο και τον ιμπεριαλισμό

Ισχυρή κυβέρνηση σημαίνει μεγαλύτερη αντιδραστική έφοδο της ΝΔ ΗΠΑ, ΕΕ ετοίμασαν την «επόμενη μέρα»

Στηρίζουμε τη γραμμή της Αντίστασης-Οργάνωσης λαού και νεολαίας! Ψηφίζουμε ΚΚΕ(μ-λ)!

Η αντιλαϊκή επίθεση που έρχεται εξαγγέλλεται προεκλογικά! Ακόμα και τα διαφημιστικά μηνύματα της ΝΔ αυτή την επίθεση προπαγανδίζουν, ενώ παράλληλα οι εκβιασμοί για «μεγάλη αυτοδυναμία» αναβαθμίζονται σε επίπεδο πολιτικής τρομοκρατίας. «Μαζί μας ή εναντίον μας» κραυγάζει από τη Θράκη η Ντόρα Μπακογιάννη, απειλώντας όχι μόνο τη μειονότητα, αλλά ολόκληρο τον λαό.

Οι πλάτες αυτής της αντιδραστικής εφόδου της ΝΔ είναι οι μεγάλοι εχθροί του λαού. Είναι τα ιμπεριαλιστικά αφεντικά σε ΗΠΑ και Ευρώπη, που συγκρότησαν κιόλας το «πρόγραμμα» της επίθεσης, το «πρόγραμμα» της υπηρέτησης των πολεμικών σχεδίων τους. Για αυτό το «πρόγραμμα» χρειάζονται μια «ισχυρή κυβέρνηση» και τον λαό στη γωνία, να «μην δικαιούται» να αγωνιστεί για τη ζωή του!

Με την αγριότητα αυτή σε εξέλιξη

από την προεκλογική περίοδο, με τα θηριώδη πρόστιμα ακόμα και για τις προεκλογικές αφίσες, με το ακροδεξιό-φασιστικό λεφούσι ξεσαλωμένο, καταρρέουν κιόλας σαν χάρτινοι πύργοι τα υποτιθέμενα «κοινοβουλευτικά αναχώματα» και σβήνουν σαν σχέδια στην άμμο οι τάχα εναλλακτικές πολιτικές των ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ. Μαζί τους γκρεμίζεται και η γραμμή της «συνεπούς αντιπολίτευσης», της «μεγάλης κοινοβουλευτικής ομάδας» που η ηγεσία του ΚΚΕ παρουσιάζει στον λαό σαν «απάντηση» στην αντιδραστική έφοδο των δυνάμεων του συστήματος.

Στο δρόμο λαέ μπορείς να τους νικήσεις! Με αυτή τη θέση-κατεύθυνση τα ψηφοδέλτια του ΚΚΕ(μ-λ) σε όλη τη χώρα υπερασπίζονται και ενισχύουν τη μόνη πραγματική απάντηση για τον λαό και τη νεολαία απέναντι στο αντιδραστικό σκηνικό. Υπερασπίζονται και ενισχύουν τη διάχυτη οργή, την ανάγκη

και το δικαίωμα λαού και νεολαίας αυτή η οργή να γίνει Αντίσταση, Οργάνωση, Αγώνας.

Προβάλλουν την Κοινή Δράση και τον Συντονισμό των δυνάμεων που αναφέρονται στο κίνημα και στην Αριστερά, για να γίνει η οργή ρεύμα Αντίστασης, για να συγκροτηθεί το Μέτωπο Αντίστασης και Διεκδίκησης που χρειάζεται η ζωή και τα δικαιώματα του λαού.

Υποστηρίζουν τις αναζητήσεις πολλών χιλιάδων αγωνιστών και αρνούνται τα κηρύγματα της «αιώνιας υποταγής» με τα οποία βομβαρδίζουν τον λαό και τη νεολαία, προβάλλοντας την προοπτική της πάλης: τη συγκρότηση επαναστατικού κομμουνιστικού κινήματος, την επαναστατική ανατροπή του συστήματος της εξάρτησης και της εκμετάλλευσης, την Ανεξαρτησία και τον Σοσιαλισμό!

συνέχεια στη σελ. 2

ΓΙΑ ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ
ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ

ΚΟΙΝΗ ΔΡΑΣΗ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ

**ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ**

για το
ΜΕΛΛΟΝ
που μας ΑΙΖΕΙ!

ΨΗΦΙΣΤΕ-ΣΤΗΡΙΞΤΕ

ΚΚΕ(μ-λ)

Η κρίση φέρνει νέα επίθεση
στα εργασιακά δικαιώματα

Το μέλλον ανήκει στον κόσμο
της δουλειάς σελ. 7

Ποιος «εργαλειοποιεί»
τη Μειονότητα; σελ. 9

ΝΔ - Μητσotάκης και αυτοδυναμία
Αυτοσκοπός ή αναγκαιότητα
των κέντρων εξουσίας; σελ. 10

Ουκρανία
«Ουκρανική αντεπίθεση», καταστροφή της
Νόβα Κακόβκα

Διαρκής όξυνση της
ιμπεριαλιστικής αναμέτρησης σελ. 17

Προεκλογικές Εκδηλώσεις του ΚΚΕ(μ-λ)

Αθήνα
Δευτέρα 19/6, 7:30 μμ.
πλατεία Λαού, Κερατσίνι

Θεσσαλονίκη
Κυριακή 18/6, 7:00 μμ.
Δημαρχείο, αίθουσα
«Μανόλης Αναγνωστάκης»

Χανιά
Δευτέρα 19/6, 7:00 μμ. Σπλάντζια

Εκλογές 25 Ιουνίου

Να μην υποκύψουμε
στους εκβιασμούς
και τα ψεύτικα διλήμματα!
Να ενισχυθεί η κατεύθυνση
της Οργάνωσης-Αντίστασης-
Διεκδίκησης!

Το ΚΚΕ(μ-λ) στην πολιτική μάχη
των εκλογών σε όλη την Ελλάδα

Κοινή καταγγελία οργανώσεων της
Αριστεράς για την επιβολή προστί-
μων για αφισοκόλληση-φυλλάδια
(σελ. 12, 13)

Ισχυρή κυβέρνηση σημαίνει μεγαλύτερη αντιδραστική έφοδο της ΝΔ ΗΠΑ, ΕΕ ετοίμασαν την «επόμενη μέρα» Στηρίζουμε τη γραμμή της Αντίστασης-Οργάνωσης λαού και νεολαίας! Ψηφίζουμε ΚΚΕ(μ-λ)!

συνέχεια από σελ. 1

ΗΠΑ, ΕΕ ετοίμασαν την «επόμενη μέρα»

Όλα δείχνουν πως μπαίνουν σε μια ακόμα πιο άγρια περίοδο, σε μια περίοδο που η βαρβαρότητα για τη ζωή και τα δικαιώματα του λαού θα γίνει ακόμα πιο επώδυνη. Οι βασικοί «δείκτες» αυτής της πορείας βρίσκονται στα ιμπεριαλιστικά κέντρα, που με τις επιλογές τους, τις πολιτικές τους και τις απαιτήσεις τους διαμορφώνουν το πλαίσιο των εξελίξεων για τη ζωή των μαζών στον πλανήτη. Σε μια χώρα σαν την Ελλάδα, που είναι οικονομικό παράρτημα των μονοπωλίων της Δύσης, που είναι πολεμική βάση των ΗΠΑ-NATO σε μια «γωνιά» μιας πολλαπλά κρίσιμης γεωπολιτικής περιοχής, οι επιλογές αυτές και οι απαιτήσεις των ιμπεριαλιστών των ΗΠΑ και της ΕΕ είναι καθοριστικές. Ουσιαστικά διαμορφώνουν όλες τις πτυχές και πλευρές της κοινωνικής, οικονομικής και πολιτικής πραγματικότητας στη χώρα.

Η ιμπεριαλιστική εξάρτηση της χώρας δεν είναι «μια ανάμεσα στις άλλες» παράμετρος των εξελίξεων. Είναι η καθημερινή και καθοριστική πραγματικότητα, που με ανταγωνισμούς (μεταξύ των επικυριαρχών), με εκβιασμούς που πατάνε σε χίλια δύο νήματα και δεδομένα, παράγει και διαμορφώνει την (κάθε) επόμενη μέρα. Στις σημερινές συνθήκες, που η ύφεση-κρίση είναι παρούσα και απειλεί με εκρήξεις στις ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις, που ο πόλεμος στην Ουκρανία ανεβάζει διαρκώς το επίπεδο των ανταγωνισμών και των αδιεξόδων των ιμπεριαλιστών, χώρες σαν την Ελλάδα καλούνται να στοιχηθούν και να υπηρετήσουν με τον πιο άμεσο τρόπο τα ιμπεριαλιστικά αφεντικά.

Έτσι, εν μέσω των προεκλογικών περιόδων είχαμε: Την περιοδεία του διευθυντή της CIA Μπερνς σε ολόκληρη τη χώρα, από τη διεύθυνση της ΕΥΠ ως την Αλεξανδρούπολη. Την ανακοίνωση της Εαρινής Έκθεσης της Κομισιόν με την καταϊγίδα των μέτρων που αυτή περιέχει. Αυτά (μαζί με ανακοινώσεις για επισκέψεις Αμερικανών στρατηγών και οικονομικών παραγόντων) είναι που βγήκαν -όσο και όπως- στη δημοσιότητα, ενώ λί-

γο πριν την επίσημη έναρξη της προεκλογικής περιόδου του Μαΐου, τη χώρα επισκέφτηκε και ο Αμερικανός ΥΠΕΞ Μπλίνκεν.

Συνεπώς, τα ιμπεριαλιστικά αφεντικά κάθε άλλο παρά «έχασαν τον χρόνο τους» περιμένοντας την εξέλιξη των εκλογών. Ωστόσο, θα λέγαμε ότι ΗΠΑ και Ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές «πώς και πώς» περιμένουν να τελειώσει το «δημοκρατικό διάλειμμα» των εκλογών για να αρχίσει να ξετυλίγεται η υλοποίηση των απαιτήσεών τους και των σχεδιασμών τους.

Αυτή η ιμπεριαλιστική προετοιμασία έχει πολλές γενικότερες και ειδικότερες αιτίες. Από τις αποφάσεις που χρειάζονται να πάρει στη Λιθουανία η Σύνοδος του NATO, ως τις ανησυχίες τους για την επικείμενη σύνοδο των BRICS, που δείχνει να διευρύνεται έως και θεαματικά, εκφράζοντας τάσεις ενίσχυσης των ιμπεριαλιστών της «Ανατολής». Και από την επιδίωξή τους να φέρουν και να έχουν τον επανεκλεγέντα Ερντογάν στο άρμα της Δύσης ως τα καμπανάκια της ύφεσης που χτυπάνε στην «επικεφαλής» οικονομικά δύναμη της ΕΕ, τη Γερμανία.

Για όλα αυτά και για άλλα εμφανίζεται με κλιμακούμενη φόρα... ο Μητσοτάκης. Όσο πλησιάζουμε στις εκλογές της 25ης Ιουνίου, «ξεχνά» τη «σεμνότητα και ταπεινότητα» (που είχε εξαγγείλει μετά τη νίκη του Μάη) και κλιμακώνει τους εκβιασμούς και τις απαιτήσεις για... πολύ μεγάλη αυτοδυναμία. Η γραμμή αυτή που απαιτεί στις 25/6 να βγει μια «πολύ ισχυρή» κυβέρνηση, είναι η γραμμή των μεγάλων αφεντικών της χώρας. Πρόκειται για τη γραμμή που έχει διαχυθεί παντού, με χαρακτηριστικό παράδειγμα το ευρύτερο δημοσιογραφικό προσωπικό που ούτε λίγο ούτε πολύ προπαγανδίζει την «αυτοδύναμη ΝΔ» χωρίς προσχήματα σε όλα τα ΜΜΕ -κρατικά και ιδιωτικά! Με αυτή τη «νομιμότητα» πίσω του ο Μητσοτάκης και η ΝΔ παρουσιάζονται να έχουν και «πρόγραμμα» για τη χώρα, την ώρα που ο κεντρικός τραπεζίτης του συστήματος της εξάρτησης και της εκμετάλλευσης, ο Στουρνάρας, παρουσιάζει με στόμφο την επέκταση φωτοβολταϊκών και ανεμογεννητριών σαν... παραγωγική ανασυγκρότηση και «υποκατάσταση των εισαγωγών»!

Ο «ηγέτης» και η «αντιπολίτευση»

Το μόνο πραγματικό πρόγραμμα που έχει η ΝΔ είναι το βαρύ φορτίο της επίθεσης που έχει αναλάβει απέναντι στον λαό! Ένα πρόγραμμα που συνοψίζεται στο «πιο άγριος εργασιακός και κοινωνικός μεσαίωνας, μεγαλύτερη εξαθλίωση με κομμένα ακόμα και τα κουπόνια και τα έκτακτα επιδόματα»! Ένα τέτοιο πρόγραμμα, για να επιβληθεί, χρειάζεται να «δεθεί πισθάγκωνα» ο λαός. Γι' αυτό τα πρόστιμα Μπακογιάννη για τις αφίσες δεν αφορούν μόνο την προεκλογική, αλλά κυρίως τη μετεκλογική περίοδο.

Για τις ανάγκες της επιτυχούς διαχείρισης αυτής της άγριας επίθεσης, ο Μητσοτάκης βαφτίζεται «τολμηρός μεταρρυθμιστής» ακόμα και «ηγέτης» που «κυριάρχησε στη ΝΔ», που «κέρδισε τον κεντρικό χώρο» και άλλα πολλά γλαφυρά και ανάλογα. Όλα αυτά είναι το λιγότερο πολύ σχετικά και εύθραυστα! Η αλήθεια είναι ότι η άρχουσα τάξη στην ταραγμένη περίοδο που ανοίγεται έχει ανάγκη να παρουσιάζει «ισχυρό» και με «κύρος» το πολιτικό της προσωπικό, να καμώνεται πως «έχει σχέδιο και πρόγραμμα» για τη χώρα και τον λαό. Να παρουσιάζει, δηλαδή, το μαύρο για άσπρο, τα αδιέξοδα της σαν δυνατότητες, τη χρεωκοπία της σαν προοπτική.

Εξάλλου, υπάρχει και η απώλεια της αντιπολίτευσης, του δεύτερου πυλώνα, που σε κάθε περίπτωση αποτελεί επιπλέον παράγοντα ανησυχίας, μια ακόμα αιτία από την οποία μπορεί να προκύψουν συνθήκες πολιτικής αστάθειας. Είναι κι αυτός

ένας λόγος που φτιασιδώνουν και παρουσιάζουν τον Μητσοτάκη σαν «ηγέτη» και επιδιώκουν τη «μεγάλη αυτοδυναμία».

Σε κάθε περίπτωση, στην παρούσα συγκυρία και κατάσταση, η αντιπολίτευση των ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ δεν μπορεί παρά να μείνει στη «σκιά» της ΝΔ. Πριν από όλα γιατί οφείλει να μείνει στη «σκιά» του προγράμματος που οι ιμπεριαλιστές των ΗΠΑ και της ΕΕ έφτιαξαν για τη χώρα και τον λαό. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο και μόνο μέσα σε αυτό μπορούν να αναζητήσουν τα κόμματα αυτά τον όποιο ρόλο τους και την προοπτική που το καθένα επιδιώκει για τον εαυτό του, την ανάδειξη του εκ νέου στην «εναλλακτική» εκδοχή της κυβερνητικής λύσης για το σύστημα της εξάρτησης και της εκμετάλλευσης.

Αυτό είναι και το πλαίσιο μέσα στο οποίο θα επιδιώξουν στον μέγιστο βαθμό που μπορούν, να σερβίρουν στον λαό τις κοινοβουλευτικές (αυτ)άπατες τους, τους κάθε λογής εκβιασμούς που μπορεί να ασκήσουν μέχρι τις εκλογές της 25ης Ιουνίου. Με βάση τα αποτελέσματα που θα καταγράψει (και) αυτή η υπηρεσία τους στο σύστημα, θα υπάρξουν και οι όποιες εξελίξεις από την επομένη των εκλογών.

Οι αιρέσεις της «σταθερότητας»

Ωστόσο, και πριν αναφερθούμε στον παράγοντα λαό, υπάρχουν δύο ζητήματα που προκαταβολικά εγείρουν σημαντικές έως κρίσιμες ενστάσεις για το πόσο «σταθερή» και «αδιατάρακτη» θα είναι η νέα κυβερνητική θητεία.

Το πρώτο αφορά στην κατά-

σταση των μικρών και μεσαίων στρωμάτων, που προεκλογικά είναι αυτά που χρησιμοποιήθηκαν και χρησιμοποιούνται για να προκύψει -με τους γνωστούς εκβιασμούς- η εκλογική νίκη της ΝΔ. Αυτή η υποτιθέμενη «συμμαχία» θα διαρραγεί και θα σπάσει πολύ γρήγορα κάτω από το βάρος της επίθεσης που θα σαρώνει και τα στρώματα αυτά. Και (θα) είναι ζήτημα και ζητούμενο της λαϊκής πάλης να τραβηχτούν τμήματα αυτών των στρωμάτων από την αντιδραστική επικυριαρχία του συστήματος και να συνταχθούν με την υπόθεση των λαϊκών αγώνων.

Το δεύτερο αφορά στις γεωπολιτικές εμπλοκές και αποστολές που η χώρα καλείται να αναλάβει για λογαριασμό των ΗΠΑ-NATO στην περιοχή. Στο κεφάλαιο αυτό, το «πρόγραμμα» που ετοίμασαν και προωθούν τα ιμπεριαλιστικά αφεντικά έχει και θα έχει πολλές αντιφάσεις και εγγενείς δυσκολίες με βάση το μέγεθος αυτών που διακυβεύονται και τη «φύση» των εμπλεκόμενων αστικών τάξεων. Με άλλα λόγια, υπάρχουν ήδη και μπορεί να οξυνθούν παραπέρα αντιθέσεις ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα της Δύσης για το τι και πώς χρειάζεται να γίνει στην περιοχή. Από το Κόσοβο ως το ζήτημα των ελληνοαλβανικών σχέσεων, εκδηλώνονται ήδη τέτοια ζητήματα. Ακόμα περισσότερο, η «αναμενόμενη διευθέτηση» του ελληνοτουρκικού ανταγωνισμού από τις ΗΠΑ και για λογαριασμό της «συνοχής» των ΝΑΤΟϊκών συμμάχων απέναντι στη Ρωσία δεν είναι μια στρωμένη υπόθεση. Η επίσκεψη Ερντογάν στα κατεχόμενα και οι διακηρύξεις του για τα «τρία κράτη του τούρκικου

ΕΝΙΟΧΨΪΣΤΕ
ΤΗΝ ΈΚΔΟΣΗ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ: Εσωτερικού: 45 ευρώ
Εξωτερικού: 65 ευρώ

ΑΡ. ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ: Εθνική Τράπεζα: IBAN: GR3201107110000071148003461
BIC: ETHNGRAA

Προλεταριακή Σημαία Κωδ.3112

Εκδόσεις ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ, Αστική μη κερδοσκοπική εταιρία

Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή

Υπεύθυνος Σύνταξης: Θ. Φωτόπουλος

Εδρα: Γραβιάς 10-12, 10678 Αθήνα, Τηλ: 2103303639 cpgml@otenet.gr Θεσ/νίκη, Συγγρού 24, Τηλ: 2310 278978 cpgmlthe@the.forthnet.gr www.kkemi.gr

Αποψη

έθνους» είναι η μια πλευρά των δυσκολιών. Η αντιδραστική ανάδειξη του ζητήματος της μειονότητας της Θράκης από τη ΝΔ είναι μια άλλη πλευρά. Γιατί η ανάδειξη αυτή -πέρα από τις πανελλαδικές εκλογικές της στοχεύσεις- έχει σαφώς και το στοιχείο της «διαπραγματεύσης» έναντι της Τουρκίας, στην οποία η ελληνική πλευρά κραδαίνει τη βαρύτητα της Αλεξανδρούπολης (έναντι των Στενών) για την πρόσβαση των ΗΠΑ-ΝΑΤΟ στην Ουκρανία.

Ο λαός και η πάλη του

Οι όροι της πάλης του λαού (των λαών) είναι δεδομένο ότι έχουν υποστεί βαρύ πλήγμα. Αυτό βέβαια δεν συνέβη στις εκλογές του Μάη, αλλά πολλές δεκαετίες πριν. Στην πορεία υποχώρησης, αποσυγκρότησης και ήττας του επαναστατικού κομμουνιστικού κινήματος, που αποτέλεσε τον κινητήρα, την καθοδηγητική δύναμη των επαναστάσεων, των ιστορικών κατακτήσεων του προλεταριάτου και των λαών. Την ήττα ακολούθησε μια πορεία πολιτικού-ιδεολογικού αφοπλισμού των μαζών, μια πορεία που φόρτωσε με τόνους σκουριάς την πάγια και πανταχού παρούσα ταξική πάλη και την ανάγκη των μαζών να διεκδικούν τα δίκια τους και τη ζωή τους.

Σε σχέση με αυτό το πολύ μεγάλο ζήτημα, στην παρούσα (και προεκλογική) συγκυρία θα αρκεστούμε σε δύο μόνο επισημάνσεις.

Στη σημερινή φάση που διεθνώς το καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό σύστημα βρίσκεται σε ολομέτωπη και άγρια επίθεση φορτωμένο με όλα του τα αδιέξοδα και κυφορώντας ακόμα και κινδύνους ολέθρου για την ανθρωπότητα, εργάτες και λαοί, επειδή βρίσκονται με την πλάτη στον τοίχο, αναπτύσσουν σταθερά και επίμονα αντιστάσεις, αγώνες, εξεγέρσεις. Δεν «παίρνουν άδεια» από κανέναν και κόντρα στους πολύ αρνητικούς όρους και συσχετισμούς επιχειρούν και αναζητούν τις δικές τους απαντήσεις. Αυτή είναι η κατάσταση παντού στον κόσμο, με τις ιδιαιτερότητες που χαρακτηρίζουν βέβαια κάθε χώρα και περιοχή. Σε αυτόν τον λογαριασμό, σε αυτή την κατεύθυνση βρίσκεται και ο λαός μας, πάλι βέβαια με τις συγκεκριμένες πολιτικές, κοινωνικές συνθήκες που αφορούν στην περιοχή και στη χώρα. Αυτό είναι το πραγματικό έδαφος πάνω στο οποίο μπορούν και χρειάζεται να συγκρο-

τηθούν οι σημερινές απαντήσεις στην ταξική πάλη για λογαριασμό των συμφερόντων και της επαναστατικής προοπτικής της εργατικής τάξης και του λαού.

Οπωσδήποτε μπροστά σε αυτές τις μεγάλες απαιτήσεις που θέτει η ταξική πάλη, δεν είναι ούτε δοσμένες ούτε έτοιμες οι απαντήσεις που απαιτούνται για την ανάπτυξη της έτσι ώστε να τροποποιείται και να ανατρέπεται υπέρ των εργατικών λαϊκών μαζών ο συσχετισμός. Ωστόσο, είναι δεδομένο ότι οι απαντήσεις αυτές δεν βρίσκονται στη σκουριά της ήττας από την οποία διαρκώς αντλούν «νέες» εκδοχές συμμόρφωσης στο σύστημα οι δυνάμεις του συμβιβασμού. Οι απαντήσεις λόγου χάρη δεν βρίσκονται στο θεώρημα του «ειρηνικού δρόμου για τον σοσιαλισμό» που αποτέλεσε δομικό στοιχείο της αντεπαναστατικής στροφής και της ήττας. Κι όμως αυτό το θεώρημα επανεκδίδεται με την «πρόταση διακυβέρνησης» που έχει «έτοιμη» η ηγεσία του ΚΚΕ, αλλά και με τον «εργατικό έλεγχο» εν μέσω καπιταλισμού και τις προτάσεις για «αποκλειστικά δημόσιο σύστημα υγείας, παιδείας κ.λπ.» που θα υλοποιηθούν στα πλαίσια του ...αστικού κράτους! Όλα αυτά (και πολλά άλλα ανάλογα) δεν είναι «θεωρητικά ζητήματα», είναι βαρίδια και αρνήσεις της πάλης που απαιτείται, εναντιώνονται στη συγκρότηση που χρειάζεται να κατακτήσει η εργατική τάξη και ο λαός.

Η σκουριά της ήττας πρέπει να πεταχτεί! Γιατί αποτελεί τη βάση των (και εκλογικών) αυταπατών, αφού η σκουριά αυτή παρουσιάζει το καπιταλιστικό σύστημα και σαν «πρόθυμο να ακούσει προτάσεις» και σαν ένα σύστημα που μπορεί να «μεταρρυθμιστεί» προς τη σοσιαλιστική κατεύθυνση!

Ο λαός και η νεολαία μπορούν να συγκροτηθούν σε δύναμη πάλης, να αγωνιστούν, να αποσπάσουν νίκες και να διαμορφώσουν τους δικούς τους όρους στην ταξική και πολιτική πάλη. Αναγκαία προϋπόθεση για μια τέτοια πορεία είναι το πέταγμα αυτής της σκουριάς, η ενίσχυση της επαναστατικής κομμουνιστικής κατεύθυνσης στο κίνημα. Στη δύσκολη και πολύ απαιτητική μετεκλογική περίοδο, θεωρούμε ότι αυτή η κατεύθυνση θα είναι αυτή που θα χρειάζεται για να μπορεί η λαϊκή πάλη στην επίθεση του συστήματος να αντιπαρατάξει το επίχειρημα της δύναμης της!

Ανακοινώσεις

•Ο σ. Γιώργος Κουκουβίνος και ο σ. Δημήτρης Καλίγγας από τη Σουηδία προσφέρουν στον αγώνα μας από 100 ευρώ ο καθένας.

•Ο σ. Γ. Μ. Π. από τη Θεσσαλονίκη προσφέρει 200 ευρώ για τις ανάγκες της εκλογικής παρέμβασης.

•Στην μνήμη του πατέρα τους, που έφυγε πριν λίγες μέρες από τη ζωή, τα παιδιά του Σ.Λ. Σ.Π. και Σ.Τ. προσφέρουν στην Προλεταριακή Σημαία το ποσό των 300 ευρώ.

Η Εαρινή Έκθεση της Κομισιόν για την Ελλάδα περιγράφει με τον γνωστό κυνισμό των ευρωπαϊών ιμπεριαλιστών τις προθέσεις τους για την τύχη της χώρας μας και του λαού μας.

Πρόκειται για ένα νέο μνημόνιο διαρκείας για τη χώρα, τόσο στην οικονομία, όσο και την ενέργεια. Ό,τι δόθηκε ως οικονομική στήριξη στους μικρομεσαίους των κρατών-μελών κατά τη διάρκεια της πανδημίας καταργείται από το 2024 και παίρνεται πίσω στο πολλαπλάσιο, ενώ γενικά προχωρά η διαδικασία συγκεντροποίησης του κεφαλαίου και της ιδιοκτησίας στην Ελλάδα.

Ο στόχος που θέτει η ΕΕ στον εαυτό της είναι διπλός: Ενεργειακή απεξάρτηση από τη Ρωσία και νέα «Εργασιακή Μεταρρύθμιση» (δηλαδή αντεργατικό τσουνάμι). Στην Έκθεση προαναγγέλλεται και ένας νέος νόμος «Οικονομικής Διακυβέρνησης» της ΕΕ μέσα στο 2023. Με αυτόν η ΕΕ θέλει να ασκεί μεγαλύτερο και αυστηρότερο έλεγχο στις εθνικές κυβερνήσεις (η πρό-

Εαρινή Έκθεση της Κομισιόν για την Ελλάδα Νέο μνημόνιο διαρκείας

ταση έγινε στις 26 Απριλίου του 2023). Η εξάρτηση και η «εποπτεία» βαθιάζουν σε επίπεδα που δεν έχουν προηγούμενο.

Η ΕΕ στο Πρόγραμμα Σταθερότητας απαιτεί τριπλάσια και τετραπλάσια ματωμένα πλεονάσματα για τα τρία επόμενα χρόνια: 2,1% του ΑΕΠ για το 2024, 2,3% για το 2025 και 2,5% για το 2026. Με δεδομένο ότι ο μέχρι τώρα στόχος της κυβέρνησης για το 2023 είναι πρωτογενές πλεόνασμα 0,7%, αυτό σημαίνει τριπλάσιο και τετραπλάσιο μαχαίρι (πάνω από 6 δις ευρώ κάθε χρόνο) σε μισθούς, συντάξεις και κοινωνικές δαπάνες και ένταση της φοροληστείας τα επόμενα χρόνια. Η κατεύθυνση αυτή επικυρώνεται από την Έκθεση, η οποία προειδοποίησε πριν από τις κάλπες της 21ης Μάη ότι δεν υπάρχουν περιθώρια αναχώρησης από αυτές τις οικονομικές αποφάσεις από καμία ελληνική κυβέρνηση.

Ειδικότερα για την οικονομία, άραγε για ποια ανάπτυξη και ποια σταθερότητα μας μιλάνε; Σύμφωνα με την Έκθεση, το έλλειμμα του ισοζυγίου συναλλαγών εκτινάχθηκε το 2022, παρά την ανάκαμψη του τουρισμού, ενώ το δημόσιο χρέος σε σχέση με το ΑΕΠ είναι το υψηλότερο στην ΕΕ. Παράλληλα, η ετήσια Έκθεση Συναγερμού 2023 (2023 Alert Mechanism Report) χτύπησε κόκκινο καμπανάκι για την Ελλάδα ότι βρίσκεται σε άμεσο κίνδυνο οικονομικής αστάθειας.

Η ΕΕ απαιτεί λιτότητα, φοροληστεία, κατασχέσεις και πλειστηριασμούς. Συγκεκριμένα: Άμεσα μέτρα επιβολής της αποπληρωμής των «κόκκινων δανείων» (πλειστηριασμοί, κατασχέσεις). Τερματισμό των μέτρων ενεργειακής στήριξης που δόθηκαν σε νοικοκυριά και μικρομεσαίους έως το τέλος του 2023. Μαχαίρι στις δημόσιες πρωτογενείς δαπάνες, δηλαδή στη χρηματοδότηση που δίνεται σε σχολεία, νοσοκομεία, αναλώσιμα και συγγράμματα, οδικό δίκτυο και υποδομές, τοπική αυτοδιοίκηση, μισθούς δημοσίου, συντάξεις, επιδόματα. Το όριο της ετήσιας αύξησης δεν πρέπει να ξεπεράσει το 2,6% του ΑΕΠ για το 2024.

Επιπλέον: Οικονομικές διευκολύνσεις προς το μεγάλο κεφάλαιο με την εισαγωγή ενός συστήματος προκαταβολής φόρου. Διεύρυνση της φορολογικής βάσης, δηλαδή περισσότεροι και βαρύτερα φορολογούμενοι. Εκτόξευση φόρων στους αυτοαπασχολούμενους και τους ελεύθερους επαγγελματίες. Επέκταση της χρήσης ηλεκτρονικών πληρωμών και ψηφιακό φακέλωμα. Κανένα ξεπάγωμα τριετιών πριν από το 2027, καθήλωμα μισθών και καμία αύξηση μέχρι το 2030. Και αν...

Με λίγα λόγια «όλα για το κεφάλαιο» και «τέλος στην εποχή της αφθονίας», «των βεβαιότητων» και «της ανεμελιάς» όπως προειδοποίησε ο Μακρόν τον ξεσηκωμένο λαό της Γαλλίας.

ΝΔ-ΣΥΡΙΖΑ-ΠΑΣΟΚ, όλα τα κόμματα εξουσίας στην Ελλάδα έχουν φλομώσει τον λαό στα ψέματα, τάζοντας μείωση της φορολογίας και αυξήσεις μισθών ενόψει των εκλογών. Στην πραγματικότητα, κινούνται απαρέγκλιτα στο ίδιο μοτίβο που ορίζει η ΕΕ, για λογαριασμό της εξαρτημένης άρχουσας τάξης.

Επιπλέον, από την Ελλάδα ζητείται, αμέσως μετά την ολοκλήρωση της κτηματογράφησης, η ίδρυση και λειτουργία του Ελληνικού Οργανισμού Κτηματογράφησης που «θα βελτιώσει περαιτέρω το επιχειρηματικό κλίμα». Όλα στο σφυρί, δηλαδή.

Για την περίθαλψη η Έκθεση απαιτεί άμεση εφαρμογή του νέου συστήματος Πρωτοβάθμιας Περίθαλψης «για να μειώσει την εξάρτηση από τη νοσοκομειακή περίθαλψη στην Ελλάδα». Η

Κομισιόν απαιτεί να εφαρμοστεί άμεσα το νέο σύστημα βασισμένο στο gatekeeping (να ανακοπεί η ροή ασθενών προς την πόρτα του νοσοκομείου). Ζητάει ισχυρότερα κίνητρα για την επέκταση του αριθμού των οικογενειακών γιατρών για να ξεκολλήσει το σχέδιο. Προαναγγέλλει νέα νομοθετήματα από την 1η Σεπτεμβρίου του 2023.

Να σημειωθεί ότι σύμφωνα με την Έκθεση, οι πληρωμές από την τσέπη που πραγματοποιούν οι ασθενείς στην Ελλάδα είναι οι δεύτερες υψηλότερες στην ΕΕ ως ποσοστό του ΑΕΠ.

Στον τομέα της ενέργειας, η ΕΕ επιβάλλει στην Ελλάδα άμεσα την «πράσινη και ψηφιακή μετάβαση». Η Έκθεση ζητάει επέκταση των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΑΠΕ) και πλήρη εφαρμογή του κατάπτυστου Περιβαλλοντικού νόμου, που ψηφίστηκε το 2022. Αυτό συνεπάγεται χωροθέτηση ανεμογεννητριών και άλλων ΑΠΕ οπουδήποτε και οποτεδήποτε θέλει ο κεφαλαιοκράτης, με τεράστιες επιπτώσεις στο περιβάλλον και την υγεία των τοπικών πληθυσμών.

Πρωωθείται η αντικατάσταση του φυσικού αερίου με υδρογόνο και βιομεθάνιο, δημοπρασίες ενεργειακής απόδοσης, τζόγος στην ενέργεια και υπέρογκα ποσά για εγκατάσταση 8.000 σημείων φόρτισης για ηλεκτρικά οχήματα, που ουδεμία σχέση έχουν με τις ανάγκες του λαού. Και βέβαια, όλα αυτά μεταφράζονται σε ακόμη μεγαλύτερη αύξηση της «πράσινης φορολογίας».

Σύμφωνα με την Έκθεση, στην κατεύθυνση της ενεργειακής απεξάρτησης της ΕΕ από τη Ρωσία και της εξυπηρέτησης των ιμπεριαλιστικών αναγκών της Γερμανίας, από τις 27 Φεβρουαρίου του 2023 η Ελλάδα είναι υποχρεωμένη να μειώσει δραστικά τη χρήση ορυκτών πόρων, ακόμη κι αν αυτοί βρίσκονται στο έδαφός της. Αυτή η κατεύθυνση σημαίνει απολιγνιτοποίηση, φαστ τρακ ενεργειακή αποδιοργάνωση της χώρας και εμπλοκή ακόμη πιο βαθιά στον γεωπολιτικό ανταγωνισμό των μεγάλων δυνάμεων.

Αυτό είναι το μέλλον που σχεδιάζουν για τον λαό και τη νεολαία της χώρας: Ξεκάθαρο και μαύρο! Το μέλλον που οι ιμπεριαλιστές της ΕΕ προδιαγράφουν και πρόθυμα θα υλοποιήσει η επόμενη κυβέρνηση της χώρας, με όποιον τρόπο και όποτε και αν προκύψει.

Ενάντια σε αυτό το μέλλον πρέπει να αντισταθούμε! Με οργάνωση - Αντίσταση να διεκδικήσουμε ένα άλλο μέλλον, αυτό που μας αξίζει!

Ξεκίνησε η δίκη των αστυνομικών για τους ξυλοδαρμούς και βασανισμούς στη Νέα Σμύρνη

Ξεκίνησε την Παρασκευή 9/6 στο Γ' Τριμελές Πλημμελειοδικείο η δίκη τριών αστυνομικών της Ομάδας ΔΙΑΣ που στις 7 Μάρτη του 2021 επιδόθηκαν σε άγριο ξυλοδαρμό, προπηλακισμό και βασανισμό πολιτών στην Πλατεία της Νέας Σμύρνης κατά τη διάρκεια της επιβολής των μέτρων καραντίνας. Η ωμή αυτή βία, που παρά τις προσπάθειες των αστυνομικών να μην καταγραφεί κυκλοφόρησε πλατιά στο διαδίκτυο και πυροδότησε μαζικές και μαχητικές διαδηλώσεις της νεολαίας και του λαού της περιοχής (και όχι μόνο). Ένοχοι και δράστες βέβαια δεν είναι μόνο οι φυσικοί αυτουργοί, οι αστυνομικοί των ΔΙΑΣ, αλλά και η ίδια η κυβέρνηση και το υπουργείο «Προ.Πο.», που επιχείρησε να τους καλύψει και να στηρίξει τη δράση τους, λέγοντας μάλιστα, με ανακοίνωσή του, πως δέχτηκαν επίθεση από... ομάδα 30 ατόμων και τραυματίστηκαν... Μια δράση σοκαριστική και προκλητική ενάντια στον εχθρό - λαό: Χτυπήματα με μεταλλική πτυσσόμενη ράβδο στον 29χρονο Αλέξανδρο Μ. επειδή τόλμησε να διαμαρτυρηθεί για το πρόστιμο που έκοβαν οι αστυνομικοί σε κατοίκους και σε... οικογένειες που κάθονταν σε παγκάκια της πλατείας. Ο ένας αστυνομικός χτύπησε τον Αλέξανδρο, πεσμένο στο έδαφος, και δύο ακόμα αστυνομικοί τον προστάτευαν σχηματίζοντας κλιό... Αυτός κατηγορείται για τέλεση βασανιστηρίων και οι άλλοι δύο για συνέργεια. Μια κοπέλα που κατέγραφε τις βιαιοπραγίες με το κινητό της δέχθηκε, κι αυτή, τη βίαιη αντίδραση αστυνομικού. Οι κυβερνητικές απαγορεύσεις, η αστυνομική και κρατική τρομοκρατία, οι ξυλοδαρμοί, οι βασανισμοί, οι συλλήψεις και οι δίκες αγωνιστών αποτέλεσαν πλευρά της αξιοποίησης της πανδημίας του κορονοϊού απ' το σύστημα, την κυβέρνηση και τους μηχανισμούς τους. Την ίδια στιγμή που ο λαός καταδικαζόταν σε άθλια και ελλειμματική περίθαλψη. Να καταδικαστούν οι δράστες αστυνομικοί! Να καταγγελθεί πλατιά και να αντιπαλευτεί η βάρβαρη πολιτική του συστήματος ενάντια σε λαό και νεολαία!

Μυτιλήνη Πορεία καταγγελίας στον Γκύζη για την επίθεση σε μέλος της Λαϊκής Δράσης

Μαζική πορεία καταγγελίας, λαού και νεολαίας, στους δρόμους του Γκύζη πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 7/6, για την επίθεση από φασιστοειδή σε μέλος της Λαϊκής Δράσης και του Πολιτικού Χώρου «Ηλέκτρα Αποστόλου», σε ενέδρα που του έστησαν έξω απ' το σπίτι του το βράδυ της Πέμπτης 25/5, ενώ επεστρεφε από πολιτική εκδήλωση. Στη διαδήλωση συμμετείχε με μπλοκ και το ΚΚΕ(μ-λ), που μοίρασε και σχετική καταγγελία, καθώς και άλλες οργανώσεις της Αριστεράς και του αναρχικού / αντιεξουσιαστικού χώρου, φοιτητικοί σύλλογοι και κάτοικοι της περιοχής. Η επίθεση αυτή εντάσσεται στο κλίμα φασιστικοποίησης της δημόσιας και πολιτικής ζωής και είχε σαν στόχο να τρομοκρατήσει αγωνιστές. Κάθε προσπάθεια τρομοκράτησης, όμως, αγωνιστών, όπως και του λαού και της νεολαίας, είτε από τους μηχανισμούς του αστικού κράτους είτε από παρακρατικούς, πρέπει να βρει απέναντί της τη μαζική, λαϊκή, μαχητική, πολιτική απάντηση

δημοκρατικά δικαιώματα

Νέα Συμφωνία της ΕΕ για τη μετανάστευση και το Άσυλο Το «ζύγι» στην πλευρά της «ελεγχόμενης» εισδοχής για την υπερεκμετάλλευση...

Σε Συμφωνία κατέληξαν την Πέμπτη 8/6 οι υπουργοί των κρατών που μετέχουν στο Συμβούλιο Εσωτερικών Υποθέσεων της ΕΕ για τους όρους αποδοχής μεταναστών και προσφύγων στην ΕΕ, καθώς και χορήγησης Ασύλου. Η Συμφωνία αυτή, που υπερψηφίστηκε με ισχυρή πλειοψηφία (καταψήφισαν η Πολωνία και η Ουγγαρία, ενώ η Βουλγαρία, η Μάλτα, η Λιθουανία και η Σλοβακία απείχαν), θα προετοιμάσει, λένε, μια άλλη, η οποία θα πρέπει να έχει επικυρωθεί απ' το τρέχον ευρωκοινοβούλιο πριν απ' τις ευρωεκλογές του Ιούνη του 2024. Το πνεύμα αυτής της συμφωνίας χαρακτηρίζεται από μια «ελεγχόμενη» αποδοχή μέτρων των προσφυγικών ροών από τις χώρες «πρώτης υποδοχής» προσφύγων προς τις άλλες χώρες της ΕΕ. Όχι προφανώς γιατί, «ξαφνικά», οι ευρωπαίοι ιμπεριαλιστές και καπιταλιστές κυριεύτηκαν από «ευαισθησίες» για τους ξεριζωμένους λαούς ή γιατί έγιναν «δημοκράτες» και «αντιρατσιστές». Στο δίλημμα/πρόβλημα/αντίφαση ανάμεσα στη εισδοχή φτηνών και άγρια εκμεταλλευόμενων εργατικών χεριών και στους φραγμούς στις προσφυγικές ροές, με δεδομένη την όξυνση της καπιταλιστικής κρίσης, η «ζυγαριά» φαίνεται να γέρνει, τώρα, στο πρώτο. Μια άλλη σοβαρή πλευρά, ωστόσο, αποτελεί η προσπάθεια άμβλυνσης (;) της ενδοϊμπεριαλιστικής κόντρας για το προσφυγικό, στο πλαίσιο της ΕΕ. Όταν, για παράδειγμα, είναι γνωστά τα χρόνια και έντονα προβλήματα που βάζει η Ιταλία (χώρα πρώτης υποδοχής κι αυτή) σε Γερμανία και Γαλλία για το προσφυγικό. Κι αποτελεί, μάλλον, ένδειξη συμβιβασμού μεταξύ τους το γεγονός πως αντί για την υποχρεωτική μετεγκατάσταση στις άλλες χώρες της ΕΕ, που έθετε η Ιταλία, συμφωνήθηκε τελικά η επιβολή προστίμου 20.000 ευρώ για κάθε μετανάστη στο κράτος που θα αρνηθεί να φιλοξενήσει. Βέβαια τονίζεται πως τα κράτη - μέλη κατέληξαν στη συμφωνία αυτή ύστερα από «σκληρές, μαραθώνιες, διαπραγματεύσεις»... Ανάμεσα στους θιασώτες της μίας ή της άλλης πλευράς

της παραπάνω αντίφασης, θα προσθέταμε, και πάντα με τα πολιτικά και ταξικά κριτήρια των ιμπεριαλιστών.

Παράπλευρη συνέπεια αποτελεί και η (προσωρινή;) στήριξη προς τις εξαρτημένες αστικές τάξεις Ελλάδας και Τουρκίας όσον αφορά τη λεγόμενη προσφυγική τους διαχείριση. Και η όποια πολιτική χρησιμοποίηση του γεγονότος αυτού απ' τους ιμπεριαλιστές της ΕΕ προς τις άρχουσες αυτές τάξεις. Οι όροι της νέας Συμφωνίας προβλέπουν τη δημιουργία ενός λεγόμενου «υποχρεωτικού μηχανισμού αλληλεγγύης» για την «αποσυμφόρηση στα σύνορα». Τα οποία, βέβαια, θα έχουν δικαίωμα να τα περάσουν μόνο όσοι λάβουν Άσυλο, που και γι' αυτό ορίζεται ένας μηχανισμός «διαλογής». Με τι κριτήρια, δηλαδή, θα θεωρηθεί πως κάποιος πρόσφυγας ή μετανάστης έχει πραγματικά ανάγκη τη χορήγηση Ασύλου και την είσοδο στη χώρα ή όχι. Μα, με τα κριτήρια του κεφαλαίου, των κυβερνήσεων και των ιμπεριαλιστών, θα λέγαμε. Οπότε και η «ροή» δεν είναι και τόσο... ελεύθερη! Στο πλαίσιο της λεγόμενης αυτής «αλληλεγγύης» τα κράτη - μέλη μπορούν να επιλέξουν να φιλοξενήσουν πρόσφυγες - αυτό ονομάζουν «μετεγκατάσταση» - ή εναλλακτικά να συνδράμουν οικονομικά (ή με κάποια άλλη βοήθεια) τις χώρες «πρώτης υποδοχής». Στους 30.000 ορίζεται ο ελάχιστος ετήσιος αριθμός προσφύγων για μετεγκατάσταση από τις χώρες «πρώτης υποδοχής» σε άλλες και στις 20.000 ευρώ ο ελάχιστος ετήσιος αριθμός οικονομικής συνεισφοράς ανά μετεγκατάσταση. Βέβαια, τίποτα δεν μπορεί να θεωρηθεί τελεσίδικο. Οι λαοί, οι πρόσφυγες και οι μετανάστες δεν πρέπει να αποθέσουν τις ελπίδες τους στους ιμπεριαλιστές και στις κυβερνήσεις. Δεν πρόκειται να δουν «άσπρη μέρα» απ' τις αποφάσεις, τις συμφωνίες και την πολιτική τους. Από τα κάθε φορά συμφέροντα και τις μεταξύ τους κόντρες. Μόνο με τους δικούς τους αγώνες και διεκδικήσεις μπορούν να πετύχουν νίκες και να χαράξουν το μέλλον που τους αξίζει.

Νοσοκομεία

Τα περιστατικά του ΕΚΑΒ μαρτυρούν τη βαρβαρότητα που ετοιμάζουν

Σαν ύαινες ορμούν στο λαϊκό δικάϊωμα στην πλήρη και δωρεάν υγειονομική περίθαλψη κυβερνητικοί πολιτευτές σε αλαζονικό κρεσέντο: ο Πνευματικός, μεγαλογιατρός, θιασώτης της άποψης για «έμφαση στις ιδιωτικές δομές υγείας σε βάρος των δημοσίων», νιώθει άνετα με το 40,1% της ΝΔ στις εκλογές της 21 Μαΐου για να τοποθετηθεί δημόσια σχετικά με το «αναίτιο» κόστος που δαπανάται σε καρκινοπαθείς τελικού σταδίου. Ο Κουμουτσάκος δηλώνει σε εκπομπή μεγάλης τηλεθέασης πως οι τρεις θάνατοι γυναικών που δεν έφτασαν εγκαίρως σε νοσοκομείο λόγω έλλειψης ασθενοφόρου δεν σόκαραν τους ψηφοφόρους της ΝΔ, καθώς είχαν ήδη αποδεχθεί το πρόγραμμά της για την υγεία! «Αυτά έχουν κριθεί και εγκριθεί», τι να λέμε τώρα..!

Στο ίδιο κυνικό ύφος, ο Θ. Πλεύρης υπερασπιζόταν το χειμώνα απ' τη θέση του υπουργού το «δικαίωμα» των φαρμακοβιομηχανών στη μόχλευση των τιμών των προϊόντων τους, με βασικά φάρμακα εξαφανισμένα απ' την αγορά. Ο κουρνιαχτός των τελευταίων αποκρουστικών δηλώσεων θορύβησε τα επιτελεία της ΝΔ όχι γιατί ήταν εκτός γραμμής και διαστρέβλωσαν το πολιτικό της πρόγραμμα, αλλά γιατί «ξεφεύγουν» αλήθειες παραμονές εκλογών.

Άλλωστε, το προεκλογικό πρόγραμμα της ΝΔ για την υγεία δεν ταλαιπωρεί τον αναγνώστη του με λεπτομέρειες όπως: Η «αξιολόγηση ποιότητας παρεχόμενων υπηρεσιών» τι αποτέλεσμα προσδοκείται να δώσει στα διαλυμένα νοσοκομεία και κέντρα υγείας, όταν η κλιμακούμενη πολιτική της επίθεσης ορθώνει συστηματικά εμπόδια στην άσκηση του θεραπευτικού έργου; Τι θ' απογίνουν τα νοσοκομεία που αποτυγχάνουν στη στοχοθεσία του υπουργείου;

Πόσο θα επηρεαστεί η δυνατότητα πρόσβασης του λαού γεωγραφικά και οικονομικά στα νοσοκομεία - «δωρεές» του ιδρύματος Σ. Νιάρχος; Η εφαρμογή του θεσμού του «προσωπικού γιατρού» θα διευκολύνει τον ασθενή στην εύρεση της καλύτερης και έγκαιρης θεραπείας σε δευτεροβάθμιο και τριτοβάθμιο επίπεδο ή αντίθετα θα μπλοκάρει την πρόσβαση του σ' αυτά; Δεν θα συναντήσεις στο προεκλογικό πρόγραμμα τον όρο ΝΠΙΔ, ΣΔΙΤ, DRG (το σύστημα λεπτομερούς καταγραφής του κόστους νοσηλείας κάθε ασθενή που ξεκίνησε το 2018) ή το σχέδιο «κόμβος-ακτίνα». Αυτά δηλαδή που αποτελούν το πραγματικό πρόταγμα όλων των πολιτικών δυνάμεων που υπηρετούν το σύστημα και τα συμφέροντά του. «Δεν πρέπει» να διαβάσει ο κάτοικος της περιφέρειας την πρόθεση της κυβέρνησης να κλείσει το μοναδικό νοσοκομείο της πόλης του και στη θέση του να βάλει, στην καλύτερη περίπτωση, ένα «πλήρως ανακαινισμένο ΤΕΠ» με λειψό προσωπικό.

Η αναφορά της εαρινής έκθεσης της Κομισιόν της ΕΕ αυτή την πολιτική κατεύθυνση επιβάλλει. Τις προεκλογικές υποσχέσεις πρόσληψης υγειονομικού προσωπικού και την «προσέγγιση του ευρωπαϊκού μέσου όρου», τις ξανακούσαμε και οι υγειονομικοί μένανε κάθε χρόνο και λιγότεροι. Βελτιώσεις υπέρ του λαού δεν αντιστοιχούν στη σημερινή κατάσταση κρίσης του καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού συστήματος, πόσο μάλλον στον εξαρτημένο ελληνικό καπιταλισμό. Δεν χαρίζονται απ' τις δυνάμεις του συστήματος υπό τον παρόντα ταξικό συσχετισμό, αλλά αντίθετα αυτός ο συσχετισμός αποτελεί τη βάση της έντασης της επίθεσης και στο χώρο της περίθαλψης.

Όσο για τον λεγόμενο ευρωπαϊκό

μέσο όρο, ας μην ξεχνάμε ότι η υγειονομική περίθαλψη στις ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις της Δύσης απ' τα μέσα του 20ού αιώνα αναπτύχθηκε ως ανάγκη του συστήματος να απαντήσει με το «κράτος-πρόνοιας» την κοινωνικοπολιτική και ιδεολογική πίεση που ασκούσε το εργατικό λαϊκό κίνημα μεταπολεμικά. Κίνημα που εμπνεόταν απ' την αίγλη της ΕΣΣΔ και των μεγάλων επιτευγμάτων του σοβιετικού λαού στην ανάπτυξη των επιστημών υγείας (μεταξύ άλλων). Από τότε μέχρι σήμερα, με τις συνέπειες της ήττας να διαμορφώνουν όρους υποχώρησης του λαϊκού κινήματος παγκόσμια, ο καπιταλισμός παίρνει τη ρεβάνς. Τις τελευταίες δεκαετίες, η «αποδόμηση» των συστημάτων υγείας κυριαρχεί στις επιλογές του ευρωπαϊκού κεφαλαίου ως στοιχείο της επίθεσης στα λαϊκά δικαιώματα, μιας και οι όροι που τα υπερασπιζόταν δεν υπάρχουν σήμερα ως τέτοιοι.

Στο ίδιο πλαίσιο, η άλλη πτυχή της επίθεσης αφορά το χτύπημα των εργασιακών δικαιωμάτων των υγειονομικών. Σ' αυτόν τον «ευρωπαϊκό μέσο όρο» αναφέρεται ο Μητσοτάκης. Στις εργασιακές σχέσεις της ανασφάλειας, της εργολαβοποίησης, της υπερεντατικοποίησης, της έλλειψης δικαιωμάτων, της απουσίας συνδικαλιστικής οργάνωσης, της αδυναμίας διεκδίκησης. Στην κατάσταση αποσυγκρότησης των σωματείων και άμβλυνσης των διεκδικητικών διαθέσεων, που συντελέστηκε σταδιακά μέσα απ' την κυριαρχία αστικών και ρεφορμιστικών δυνάμεων στις συνδικαλιστικές ηγεσίες. Σύμφωνα με τα «ευρωπαϊκά πρότυπα» ήρθε κι ο αντιδραστικός νόμος 4808 του Χατζηδάκη για να εμποδίσει περεταίρω την προσπάθεια ανασυγκρότησης και οργάνωσης (και των υγειονομικών).

Κι όμως, αυτά τα «ευρωπαϊκά πρότυπα» δεν ανέκοψαν τις μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις των υγειονομικών σε μια σειρά ευρωπαϊκές χώρες. Κινητοποιήσεις που έσπασαν τα καταθλιπτικά στερεότυπα που θέλουν τους εργαζόμενους σκυφτούς, φοβισμένους κι αποξενωμένους απ' το λαό, που η δυναμική κι η επιμονή τους ανάγκασε τα ΜΜΕ να τις προβάλλουν σ' όλον τον κόσμο. Αποτελούν σημείο αναφοράς κι έμπνευσης αυτοί οι αγώνες και για τους υγειονομικούς στη χώρα μας και τροφοδοτούν την εμπιστοσύνη στη δύναμη της πάλης μαζί με το λαό για ίση, πλήρη, δωρεάν περίθαλψη.

Η επόμενη μέρα των εκλογών της 25ης Ιούνη επιφυλάσσει μόνο ένταση στην επίθεση συνολικά στην εργατική τάξη και το λαό. Η προτεραιότητα της επίθεσης στο δικαίωμα της δωρεάν περίθαλψης δεν είναι σήμερα απλά μια πολιτική εκτίμηση. Είναι δηλωμένη πρόθεση του συστήματος. Επιτακτική ανάγκη η απόκρουση αυτής της επίθεσης. Παλεύουμε στα σωματεία μας για συνελύσεις που θ' αναδείξουν επιτροπές αγώνα υγειονομικών μαζί με το λαό. Παλεύουμε στις πόλεις για επιτροπές με στόχο την υπεράσπιση της πλήρους και δωρεάν περίθαλψης. Να τους χαλάσουμε τα σχέδια γιατί, αν για το σύστημα αποτελεί υπόθεση κόστους, τιμής και κέρδους, για το λαό αποτελεί υπόθεση ζωής και θανάτου.

ΙΣΗ-ΠΛΗΡΗΣ-ΔΩΡΕΑΝ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ!

ΓΙΑ ΝΑ ΖΗΣΟΥΜΕ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ!

Δεν είναι εργατικά «ατυχήματα», είναι εργοδοτικά εγκλήματα! Η ευθύνη βαραίνει αποκλειστικά το κεφάλαιο και την εργοδοσία!

Συνεχώς αυξάνεται η λίστα των εργατών και των εργαζομένων που είτε σακατεύονται είτε σκοτώνονται σε ώρα δουλειάς. Αρκεί ν' αναφερθεί το γεγονός ότι μόνο το πρώτο τετράμηνο του 2023 έχουν καταγραφεί 57 νεκροί! Το 2022 καταγράφηκαν 14.000 εργατικά «ατυχήματα», 104 απ' τα οποία ήταν θανατηφόρα. Οι σοβαροί τραυματισμοί στους χώρους δουλειάς αποτελούν καθημερινότητα. Την ίδια στιγμή που η ΝΔ προεκλογικά ευαγγελίζεται την «ανάπτυξη», μέσα σε διάστημα δύο εβδομάδων δύο εργάτες έχασαν τη ζωή τους. Ένας στη ζώνη του Περάματος όταν καταπλακώθηκε μαζί με δύο συναδέλφους του από πτερύγιο προπέλας κι ο δεύτερος στον όρμο του Θορικού, όπου πνίγηκε κατά τη διάρκεια εργασιών σε πλοίο.

Κεφάλαιο και εργοδοσία, αφού συλλυπηθούν τους συγγενείς, κάθε φορά σπεύδουν να βαφτίσουν τα εργοδοτικά εγκλήματα εργατικά «ατυχήματα». Κάνουν ό,τι μπορούν για να τα συγκαλύψουν προκειμένου να μην αναδειχθεί ο πραγματικός υπαίτιος. Τα ρίχνουν στην «κακία την ώρα», ενώ δεν είναι λίγες οι φορές που επιχειρείται ακόμα κι η αντιστροφή της πραγματι-

κότητας! Ενδεικτικό το τελευταίο περιστατικό στο Γενικό Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Λάρισας όπου μετά την ηλεκτροπληξία που υπέστη εργαζόμενος, ο οποίος νοσηλεύτηκε στην εντατική, διατάχθηκε ΕΔΕ για να βρεθεί ο «φταίχτης» ανάμεσα στους εργαζόμενους. Αλλά κι η «αυστηρή επίπληξη» που επέβαλε ο προϊστάμενος του τμήματος καθαριότητας του δυτικού τομέα Θεσσαλονίκης σε εργαζόμενες του Δήμου που έπεσαν από απορριμματοφόρο, επειδή τάχα δεν εφάρμοσαν τις οδηγίες που τους δόθηκαν και τα μέτρα προστασίας.

Παράλληλα τα τελευταία χρόνια, δεν λείπουν ακόμα και δικαστικές αποφάσεις της «ανεξάρτητης» δικαιοσύνης που, κάνοντας πλάτες στην εργοδοσία, επιδίκασαν μέχρι και αποζημίωση σε βάρος τραυματισμένου εργαζόμενου, αποφασίζοντας ότι ο τελευταίος έπρεπε ν' αποζημιώσει το αφεντικό του, επειδή προκάλεσε στον εαυτό του εργατικό «ατύχημα» προκαλώντας χασούρα στον εργοδότη! Τις περισσότερες δε φορές, η εργοδοσία καταφέρνει ν' απαλλαχτεί δικαστικά επιρρίπτοντας την ευθύνη στον τεχνικό ασφαλείας, ο οποίος λειτουργεί σαν το μαξιλαράκι για να πέ-

φτει στα μαλακά ο εργοδότης.

Η πραγματικότητα όμως, όσο κι αν προσπαθούν να τη διαστρεβλώσουν, είναι εκ διαμέτρου αντίθετη. Η αποκλειστική ευθύνη για όλους τους σακατεμένους, για όλους εκείνους που δεν γύριζαν ποτέ σπίτι τους απ' τη δουλειά, ανήκει στην εργοδοσία, το κεφάλαιο και το σάπιο αυτό σύστημα που εντείνει ολοένα και περισσότερο την επίθεσή του απέναντι στην εργατική τάξη και τους εργαζόμενους.

Δεν είναι υχαίο το γεγονός ότι η εργατική νομοθεσία, όπως διαμορφώθηκε μετά από εργατικούς αγώνες και παρά τα απανωτά «κουτσουρέματα», βασικά προβλέπει ότι ανήκει στην αποκλειστική ευθύνη του εργοδότη να εξασφαλίσει την υγιεινή και την ασφάλεια των εργαζομένων στους χώρους δουλειάς. Αυτό όμως έρχεται σε αντίθεση με την άκορεστη δίψα του κεφαλαίου ν' αυγατίζει τα κέρδη του, γεγονός που πετυχαίνει μέσα απ' το ξεζούμισμα της εργατικής τάξης και των εργαζομένων. Έτσι, ο κακοσυντηρημένος εξοπλισμός, οι κατώτερες προδιαγραφές και η απουσία μέτρων ατομικής προστασίας επιλέγεται σκόπιμα απ' το κεφάλαιο προκειμένου ν' αυξήσει τα κέρδη του κι

ας γνωρίζει ότι αυτή του η επιλογή μπορεί να στοιχίσει ακόμα και τη ζωή του εργάτη.

Επίσης δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι τα εργοδοτικά εγκλήματα αυξάνονται όσο κλιμακώνεται η επίθεση στα εργασιακά δικαιώματα. Όσο λοιπόν καταστρατηγείται το ωράριο κι αυξάνεται η εντατικοποίηση, όσο υποστελεχώνονται τμήματα και πόστα για να βγαίνει περισσότερη δουλειά από λιγότερα άτομα, τόσο αυξάνονται και τα εργατικά «ατυχήματα». Αυτός είναι ο λόγος άλλωστε που μεγάλος αριθμός των εργοδοτικών εγκλημάτων καταγράφονται κατά την υπερωριακή απασχόληση όπου οι συνθήκες είναι υπερεντατικοποιημένες κι η εξάντληση χτυπάει κόκκινο.

Γι' αυτό, για τους εκατοντάδες νεκρούς και σακατεμένους δεν φταίει η «κακία η ώρα». Γι' αυτό, οι ανθρωπίνες συνθήκες εργασίας, το θωρο, η χορήγηση επαρκών μέτρων προστασίας είναι δικαιώματα που εξασφαλίζουν την ίδια τη ζωή των εργαζομένων. Το κεφάλαιο τα καταστρατηγεί για το δικό του κέρδος. Οι εργαζόμενοι απ' τη δική τους πλευρά για να ζήσουν πρέπει ν' αγωνιστούν.

Συνέντευξη με απεργό της Μαλαματίνα

«Αν μία χούφτα εργατών τα έβαλε με μία κυβέρνηση, φανταστείτε τι μπορεί να κάνουμε όλοι μαζί»

Η Προλεταριακή Σημαία βρέθηκε και συζήτησε με τον Γιώργο Λ., απεργό στη μεγαλειώδη απεργία της «Μαλαματίνα». Από τη συζήτησή μας, προέκυψε η παρακάτω συνέντευξη.

Προλεταριακή Σημαία: Ποιο ήταν το περιεχόμενο της απεργίας της «Μαλαματίνα»;

Γ.Λ.: Ο λόγος που έγινε η απεργία στη Μαλαματίνα ήταν ενάντια στις παράνομες απολύσεις μελών του σωματείου, ενάντια στις παράνομες προσλήψεις. Προσλήψεις που έπαιξαν τον ρόλο του απεργοσπαστικού μηχανισμού που έστησε η εργοδοσία για να σπάσει την απεργία. Επίσης, η άρνηση της να υπογραφεί Επιχειρησιακή ΣΣΕ που θα διασφαλίσει τα κεκτημένα δικαιώματα των εργαζομένων.

Π.Σ.: Με ποια μέσα σας επιτέθηκε η κυβέρνηση και το σύστημα γενικότερα; Είδαμε και για πρώτη φορά την εφαρμογή του ν. Χατζηδάκη σε τέτοια έκταση.

Γ.Λ.: Αφού η εργοδοσία είδε ότι μετά από έναν μήνα απεργιακών κινητοποιήσεων δεν είχε το αποτέλεσμα που ήθελε, χρησιμοποίησε τις πολιτικές της διασυνδέσεις (γνωστή η σχέση των νέων ιδιοκτητών με τον υπουργό Ενέργειας) έβαλε στο παιχνίδι τους μηχανισμούς του κράτους (εισαγγελίες, δικαστήρια, και τους κατασταλτικούς μηχανισμούς ΜΑΤ) με στόχο να σπάσουν το όποιο αγωνιστικό φρόνημα των εργαζομένων απεργών. Τα κατάφεραν μετά

από πολύ κόπο και με τη χρήση βίας και χημικών. Επτά διμοιρίες για «μια χούφτα» απεργών για να μπει το λεωφορείο με τους απεργοσπάστες. Με τραυματίες, άλλοι σοβαρά και άλλοι λιγότερο, με εισαγωγές στο νοσοκομείο... Μέσα στους τραυματίες ήταν ο πρόεδρος και ο γ. γραμματέας του σωματείου, αλλά και πολλοί αλληλέγγυοι που είχαν έρθει να συμπαρασταθούν στον αγώνα των απεργών. Και από την ίδια μέρα και για αρκετό χρονικό διάστημα λειτουργούσαν και σαν εταιρεία σκειούριτι προστατεύοντας τα συμφέροντα της εργοδοσίας. Να αναφέρουμε, επίσης, και την προσπάθειά της μέσα από τη σημερινή βιομηχανία ψευδών μηνύσεων να κηρύξει παράνομη και καταχρηστική την απεργία.

Π.Σ.: Πόσο σημαντικός ήταν ο παρά-

γοντας της αλληλεγγύης για τον αγώνα;

Γ.Λ.: Κανένας από εμάς που ξεκίνησε αυτόν τον αγώνα δεν μπορούσε να φανταστεί ότι μέσα σε τόσο λίγο χρόνο θα είχε πάρει αυτή την έκταση. Από την Αλεξανδρούπολη μέχρι την Κρήτη και από τα Γιάννενα μέχρι τη Ρόδο, έρχονταν καθημερινά ψηφίσματα συμπαραστάσης από όλο τον εργατόκοσμο, από όλες τις κοινωνικές ομάδες. Ψηφίσματα ακόμα και από εργατικά σωματεία της Γερμανίας, Αυστρίας, Ολλανδίας, Γαλλίας, Κύπρου, πολλά από αυτά πέρασαν και από τον χώρο της απεργίας για να δουν από κοντά τον λόγο για τον οποίο εμείς απεργούμε. Ψηφίσματα στα οποία έδειχναν τη στήριξή τους, ενισχύοντας τον αγώνα μας όχι μόνο ηθικά αλλά και οικονομικά, για να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε στις ανάγκες του. Παράλ-

ληλα με την καθημερινή τους παρουσία στον χώρο της απεργίας δεκάδες αλληλέγγυοι ενισχύουν το ηθικό μας, επισημαίνοντας πως δεν είμαστε μόνοι μας.

Π.Σ.: Τι αποκόμισες εσύ προσωπικά μετά από όλους αυτούς τους μήνες της απεργίας;

Γ.Λ.: Είδα ότι τελικά όταν έχεις το δικό με το μέρος σου, βρίσκεις τη δύναμη να αντέξεις και να συνεχίζεις να παλεύεις. Έμαθα ότι η αλληλεγγύη δεν έχει σύνορα, δεν έχει χρώμα. Είδα ότι αν μία χούφτα εργατών τα έβαλε με μία κυβέρνηση, φανταστείτε τι μπορεί να κάνουμε όλοι μαζί.

Π.Σ.: Τι πιστεύεις για το μέλλον του εργατικού κινήματος; Τι δρόμο ανοίγουν οι τελευταίες μεγάλες απεργίες (Μαλαματίνα, Λάρκο, Καβάλα Oil κ.λπ.) για το εργατικό κίνημα;

Γ.Λ.: Πιστεύω ότι ο κόσμος πλέον, μετά από όλα όσα έχει περάσει τα τελευταία χρόνια, είναι έτοιμος να αντιδράσει. Με τις ελαστικές μορφές εργασίας, τα φθηνά μεροκάματα, την ανασφάλεια στον χώρο δουλειάς, με όλους τους αντεργατικούς νόμους και τα διατάγματα όλων των κυβερνήσεων τα τελευταία χρόνια, έχει πλέον τον λόγο να βρίσκεται επί ποδός και να κάνει πράξη την αντίδρασή του. Θεωρώ ότι έχει μέλλον, γιατί έχει τις παραστάσεις από το παρελθόν και την εμπειρία από το παρόν.

Νέα 24ωρη απεργιακή κινητοποίηση πραγματοποιήσαν στις 13/6 οι συμβασιούχοι στο Δήμο Κερατσινίου

Η 24ωρη απεργία την 1η Ιούνη που πραγματοποιήσαν οι εργαζόμενοι στο Δήμο Κερατσινίου είχε σαν αποτέλεσμα η δημοτική αρχή ν' αποσύρει την έφεση για τις έξι εργαζόμενες με 8μηνες συμβάσεις του ΑΣΕΠ που θα εκδικαζόταν στις 6/6 κι οι εργαζόμενες να παραμείνουν στη δουλειά μέχρι τον Οκτώβρη. Αυτή η μικρή νίκη λειτούργησε ενθαρρυντικά και για τους υπόλοιπους συμβασιούχους του Δήμου, που βρίσκονται σε εργασιακή ομηρία εδώ και χρόνια, ώστε να διεκδικήσουν μέσα από κινητοποιήσεις το δικαίωμα στη μόνιμη και σταθερή δουλειά, με δικαιώματα.

Το προηγούμενο διάστημα ήταν αρκετές οι περιπτώσεις συμβασιούχων των

οποίων οι υποθέσεις εκδικάστηκαν και οδήγησαν σε θετικές δικαστικές αποφάσεις για μετατροπή των συμβάσεών τους σε αορίστου χρόνου. Προς μεγάλη τους απογοήτευση, βρέθηκαν αντιμέτωποι με τον φραγμό που βάζει ο λεγόμενος «νόμος Βορίδη», που υποχρεώνει τις δημοτικές αρχές ν' ασκήσουν έφεση σε τέτοιες περιπτώσεις πρωτόδικων αποφάσεων, με σκοπό την αναίρεσή τους. Σε περιπτώσεις όπως αυτή του Δήμου Αγίου Δημητρίου, όπου το δημοτικό συμβούλιο αποφάσισε να μην ασκήσει έφεση, τα μέλη του αντιμετωπίζουν πειθαρχικές διώξεις.

Η δημοτική αρχή του Δήμου Κερατσινίου, η οποία στήριζε μέχρι πρότινος τους εργαζόμενους, την τελευταία στις-

μή αποφάσισε ν' ασκήσει έφεση στη θετική απόφαση για τους συμβασιούχους με τη δικαιολογία ότι δεν ήξερε τις συνέπειες του νόμου Βορίδη. Έτσι λοιπόν οι εργαζόμενοι βρίσκονται σε κινητοποιήσεις απ' τον προηγούμενο μήνα, καθώς φάνηκε ότι το κράτος έχει φροντίσει να έχει τους νόμους κομμένους και ραμμένους στα μέτρα του συστήματος. Δεν υπάρχει ουσιαστικά τρόπος διαφυγής απ' την εργασιακή ομηρία και για τη διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους πέρα απ' το δρόμο του αγώνα, των απεργιακών κινητοποιήσεων και των διαδηλώσεων.

Ο αγώνας των εργαζομένων στο Κερατσίνι πρέπει να συνεχιστεί και ν' αποκτήσει ακόμη μεγαλύτερη δύναμη, παίρ-

νοντας πανελλαδικά απεργιακά χαρακτηριστικά προς όφελος όλων των εργαζομένων στους Δήμους. Οι συμβασιούχοι στους ΟΤΑ βιώνουν τα ίδια προβλήματα τα οποία όλο και οξύνονται, η διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους μέσω της δικαστικής οδού αποδείχτηκε ότι έχει κοντά ποδάρια. Οι νόμοι δεν μπορούν ν' ανατραπούν μέσα από δίκες της αστικής δικαιοσύνης και την οικονομική αφάιμαξη των εργαζομένων απ' τους δικηγόρους. Και, όπως αποδεικνύεται ξανά και ξανά, οι νόμοι που ψηφίζονται δεν «μένουν στα χαρτιά», όπως φωνάζουν οι ξεπουλημένες συνδικαλιστικές ηγεσίες κι η ρεφορμιστική Αριστερά, αλλά απαιτούν αγώνες για την ανατροπή τους.

120 απολύσεις και λουκέτο σε εργοστάσιο στην Πάτρα

Να υπογράψουν οικειοθελείς αποχωρήσεις μέχρι το τέλος του μήνα κάλεσε τους εργαζόμενους η εργοδοσία της Crown Cap Hellas, γνωστοποιώντας έτσι την απόφασή της για λουκέτο τον ερχόμενο Σεπτέμβρη στο εργοστάσιο στην Πάτρα, που κατασκευάζει κουτάκια αλουμινίου για αναψυκτικά. Οι υποσχέσεις της διοίκησης για μεγάλες αποζημιώσεις, ιδιωτική ασφάλιση και σύμβουλο εύρεσης εργασίας πάνε κι έρχονται, προσπαθώντας να χρυσώσουν το χάπι στους 120 εργαζόμενους που πετιούνται στο δρόμο.

Οι απολύσεις αυτές περιλαμβάνονται στα πλάνα που έχει η συγκεκριμένη κοινοπραξία πολυεθνικών για συρρίκνωση της παραγωγής της στην Ελλάδα. Το 2021 προχώρησε σε πώληση του εργοστασίου της στη Θεσσαλονίκη, ενώ τον περασμένο Μάρτη (βλέπε και ΠΣ φ.937) αποφάσισε το κλείσιμο ενός απ' τα δύο τμήματα του εργοστασίου στην Κόρινθο με αποτέλεσμα κι εκεί 40 απολύσεις.

Αποκαλύπτεται για ακόμα μια φορά πόσο φεύτικο είναι το αφήγημα περί ανάπτυξης και επενδύσεων, ενώ στην πραγματικότητα συνεχίζεται η βαθιά αποβιο-

μηχανία της χώρας, με κλείσιμο ακόμα και των πιο μικρών παραγωγικών μονάδων. Η «σταθερότητα» που τάζουν δεν έχει καμία σχέση με τις ανάγκες του λαού. Το μόνο που μπορούν να υποσχεθούν οι δυνάμεις του συστήματος στο λαό και τους εργαζόμενους είναι φτώχεια και εργασιακή βαρβαρότητα. Το πλήθος των αντεργατικών νόμων που βρίσκονται σε ισχύ δίνουν λευκή επιταγή στην εργοδοσία να πλουτίζει στην πλάτη των εργαζομένων και το ελεύθερο να τους στέλνει στην ανεργία και την εξαθλίωση όταν δεν τους χρειάζεται.

Οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να υποκύψουν στην ηττοπάθεια και στην «εύκολη λύση» των εθελούσιων εξόδων. Πρέπει ν' αντισταθούν στη λογική που θεωρεί το κλείσιμο του εργοστασίου τελειωμένη υπόθεση. Δεν αρκεί μια μέρα με στάσεις εργασίας όπως έγινε στις 6 Ιούνη. Η απάντηση στις απολύσεις απαιτεί συγκρότηση, οργανωμένο κι ανυποχώρητο αγώνα με πίστη στις δυνάμεις τους. Μόνο έτσι μπορούν να νικήσουν, να βάλουν φραγμό στις απολύσεις και ν' αναγκάσουν την εργοδοσία ν' ανακαλέσει την απόφαση για λουκέτο.

Η κρίση φέρνει νέα επίθεση στα εργασιακά δικαιώματα Το μέλλον ανήκει στον κόσμο της δουλειάς

Σε πολλαπλά επίπεδα βρίσκεται αντιμέτωπο με τις αντιφάσεις που το ίδιο παράγει το καπιταλιστικό-ιμπεριαλιστικό σύστημα. Η πρόσφατη αναθεώρηση των δεδομένων της Eurostat αποτύπωσε ότι, τελικά, η ευρωζώνη παρουσίασε ύφεση τόσο το τελευταίο τρίμηνο του 2022 όσο και το πρώτο του 2023, σε αντίθεση με τις προηγούμενες εκτιμήσεις, που χρησιμοποιήθηκαν ως βάση για τις «εαρινές οικονομικές προβλέψεις» της Κομισιόν. Καθοριστική ήταν η καθίζηση της γερμανικής βιομηχανίας, αλλά και των υπόλοιπων ευρωπαϊκών ιμπεριαλιστών, που οφείλεται σ' ένα συνδυασμό παραγόντων. Ανάμεσά τους η μείωση των καταναλωτικών δαπανών, η αύξηση του κόστους της ενέργειας, των πρώτων υλών και του δανεισμού, αλλά κι η έλλειψη εργαζόμενων.

Μόνο για τη Γερμανία, υπολογίζεται ότι απαιτούνται τουλάχιστον 400.000 νέοι εργαζόμενοι κάθε χρόνο. Κι αν στο παρελθόν το κενό καλυπτόταν απ' την αυξανόμενη εισαγωγή των γυναικών στην παραγωγή και από μετανάστες, πολλοί απ' τους οποίους από χώρες σε πόλεμο, το ζήτημα δείχνει πλέον δυσεπίλυτο. Η διαρκής αφαιμάξη, καταστροφή κι εξαθλίωση στην οποία βυθίζουν χώρες και χώρες οι ιμπεριαλιστές, φτάνει στο απροχώρητο. Παράλληλα, η διαχρονική μείωση των μισθών και στις ιμπεριαλιστικές μητροπόλεις, παρότι λειτούργησε για την αύξηση των κερδών και για τον εξαναγκασμό περισσότερων γυναικών στη μισθωτή δουλειά, έχει μειώσει τη διαφορά του βιοτικού επιπέδου σε σχέση με λαούς που ωθούνταν μαζικά στη μετανάστευση κι έχει ξεθωριάσει μια παλιότερη αίγλη που συνόδευε τις υποσχέσεις για «παραδείσους». Οι δε ελπίδες για κάποιο άλμα στην παραγωγικότητα διαρκώς διαψεύδονται, με κάθε σχετικό αφήγημα του συστήματος να δίνει ολοένα και συντομότερα τη θέση του στο επόμενο. Οι τελευταίες αναζητήσεις σχετικά με τις δυνατότητες της «τεχνητής νοημοσύνης», που κάλυψαν τις προηγούμενες περί «4ης βιομηχανικής επανάστασης», θα έχουν την ίδια τύχη.

Από κάθε όψη τους, τα συμπτώματα αναδεικνύουν ότι το σύστημα παγκόσμια παραμένει σε κρίση. Τα προβλήματά του οξύνει η ένταση των ενδο-ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών. Ο μόνος τρόπος για να τα «αντιμετωπίσει» είναι να εντείνει την επίθεσή του στην εργατική τάξη και τους λαούς, ανεξάρτητα αν ταυτόχρονα οξύνει και τις αντιφάσεις του. Για τους εργαζόμενους στη χώρα μας, αυτό μεταφράζεται σε ακόμα μεγαλύτερη φτώχεια, εκμετάλλευση και δυστυχία. Η αναφορά της Εαρινής Έκθεσης της Κομισιόν σε νέα «Εργασιακή Μεταρρύθμιση» εκφράζει την πίεση (και τη δέσμευση του εδώ πολιτικού προσωπικού) προς αυτή την κατεύθυνση. Η αναθεώρηση των δεικτών επί τω χείρω μεταφράζεται σε ακόμα μεγαλύτερη αποφασιστικότητα απ' τη μεριά του συστήματος να προωθήσει αυτή την αντεργατική πολιτική, την οποία συσκοτίζει σαν «αύξηση της ανταγωνιστικότητας και της παραγωγικότητας».

Όχι μόνο λοιπόν δεν πρόκειται να δει «σταθερότητα» και «ανάπτυξη» η εργατική τάξη κι οι εργαζόμενοι στη χώρα, αλλά ακόμα μεγαλύτερη ανασφάλεια και καταστροφή. Οι «αισιόδοξες» προβλέψεις έκαναν λόγο για διατήρηση της ανεργίας πάνω απ' το 10%, ποσοστό που χρησιμοποιείται σαν νομοθετημένο άλλοθι για πάγωμα των ωριμάνσεων του

κατώτατου μισθού, ως το 2026. Στην πραγματικότητα, οι εργαζόμενοι θα βρεθούν αντιμέτωποι μ' ένα νέο κύμα μείωσης των πραγματικών μισθών, πρόσθετη σ' αυτήν που συνεχίζει να προκαλεί η ακρίβεια, εντατικοποίησης, ελαστικοποίησης των εργασιακών σχέσεων, εργοδοτικής αυθαιρεσίας, ενώ και η ανεργία θα διατηρηθεί ψηλά. Το επιπλέον πετσόκομμα στις κοινωνικές θεγόμενες παροχές θα επιδεινώσει τη θέση των εργαζόμενων στη χώρα, που ήδη βρίσκεται πολύ χαμηλά, παρά την προκλητική προπαγάνδα-κοροϊδία του συστήματος, με δημοσιεύματα περί «αύξησης 23,9% στο διαθέσιμο εισόδημα των εργαζόμενων με κατώτατο μισθό» τα τελευταία χρόνια!

Πρόσφατη έρευνα για τους εργαζόμενους και τους εργοδότες στην Ελλάδα αναδεικνύει μέρος της πραγματικότητας. Το 64% των εργαζόμενων θα άλλαζε δουλειά λόγω των χαμηλών αποδοχών. Οι χαμηλές αποδοχές και το κακό εργασιακό περιβάλλον αποτελούν τα βασικότερα προβλήματα για την πλειοψηφία. Η νέα γενιά εργαζόμενων αντιμετωπίζει τα υψηλότερα επίπεδα άγχους. Απ' την άλλη, τα δύο τρίτα των στελεχών επιχειρήσεων θεωρούν ότι το κυριότερο εμπόδιο στην εύρεση του «κατάλληλου» προσωπικού είναι οι «μη ρεαλιστικές μισθολογικές προσδοκίες».

Η αντίθεση δεν κρύβεται.

Γι' αυτό και μπορεί προεκλογικά οι αστικές πολιτικές δυνάμεις να μιλάνε για «αυξήσεις στους μισθούς», η πολιτική όμως στην οποία είναι ταγμένοι υπηρετεί την ακριβώς αντίθετη κατεύθυνση. Ακόμα κι η -υποτιθέμενη- μείωση της ανεργίας που υπόσχονται και για χάρη της οποίας θα κληθούν να θυσιαστούν (και κυριολεκτικά) οι εργαζόμενοι, το σύστημα έχει διασφαλίσει τους όρους ώστε να μην μεταφραστεί σε αυξημένους μισθούς. Διαλύοντας τις συλλογικές συμβάσεις και χτυπώντας το δικαίωμα στη συνδικαλιστική οργάνωση και δράση, θέλει να περιορίσει τους εργαζόμενους στο αδιέξοδο της «ατομικής διαπραγμάτευσης». Μόνο που ο περιπλανώμενος εργαζόμενος ανακαλύπτει οδυνηρά και συχνά με σημαντικό κόστος ότι η ίδια κατάσταση απ' την οποία προσπάθησε να ξεφύγει αλλάζοντας δουλειά, είναι ο γενικός κανόνας.

Μόνη πραγματική διέξοδος για την εργατική τάξη και τους εργαζόμενους είναι η συλλογική οργάνωση κι ο κοινός αγώνας. Όχι μόνο ο οικονομικός αγώνας, που κι αυτός βέβαια λείπει στη σημερινή κατάσταση αποσυγκρότησης, αλλά κι ο πολιτικός αγώνας. Κόντρα σ' αυτούς που υποστηρίζουν ότι οι εργαζόμενοι βρίσκονται στην ίδια βάρκα με το κεφάλαιο και τους καλούν να υποταχτούν στους σχεδιασμούς του παρουσιάζοντας σαν «γενικό συμφέρον» τα δικά του συμφέροντα. Με τα εργατικά δικαιώματα στην προμετωπίδα, τα δικαιώματα αυτών που παράγουν ολόκληρο τον πλούτο της κοινωνίας. Και έχοντας καθαρό ότι μόνο με αγώνες μπορούν οι εργαζόμενοι να κατοχυρώσουν δικαιώματα και ν' αποσπάσουν κατακτήσεις.

- Πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς ώστε να καλύπτουν το κόστος της ζωής
- Συλλογικές συμβάσεις εργασίας
- Πλήρης και σταθερή δουλειά, με ασφαλείς και αξιοπρεπείς όρους
- Ελεύθερος, ανεξάρτητος από κράτος και εργοδοσία, συνδικαλισμός

Στις πλάτες των εργαζομένων πέφτει και φέτος το φορτίο της «βαριάς βιομηχανίας»

Με τους χειρότερους όρους για τους χιλιάδες εποχικούς υπαλλήλους ξεκινά κι η φετινή τουριστική σεζόν. Η λεγόμενη «βαριά βιομηχανία της χώρας», για ακόμη μια χρονιά, αποδεικνύεται βαριά κι ασήκωτη για τους εργαζόμενους στον κλάδο του τουρισμού-επισιτισμού, ενώ οι μόνοι κερδισμένοι είναι οι κεφαλαιοκράτες που ξεζουμίζουν τον κόσμο της εργασίας. Πίσω απ' τα ξενοδοχεία και τα θέρετρα της χώρας, που έχουν ανοίξει τις πόρτες τους για να υποδεχτούν τους τουρίστες, βρίσκεται το πραγματικό πρόσωπο της τουριστικής σεζόν, αυτό των εξαντλημένων εργαζόμενων που δουλεύουν ασταμάτητα, χωρίς εργασιακά δικαιώματα. Γι' αυτό και για ακόμα μια χρονιά καταγράφονται χιλιάδες κενές θέσεις εργασίας, αφού μαζικά οι εργαζόμενοι επιλέγουν (όσοι μπορούν) να

μην ξαναδουλέψουν στα κάτεργα του τουρισμού και ν' αναζητήσουν άλλες θέσεις εργασίας.

Παρά τις προσπάθειες της κυβέρνησης και των εργοδοτών το προηγούμενο διάστημα να χρυσώσουν το χάπι και να εμφανίσουν ότι γίνεται προσπάθεια βελτίωσης των συνθηκών εργασίας στον κλάδο, προκειμένου να προσελκύσουν εργαζόμενους, η πραγματικότητα είναι εντελώς διαφορετική. Οι καταγγελίες των ιδίων των εργαζόμενων περιγράφουν μια πραγματικά ζοφερή κατάσταση. Καλούνται να δουλέψουν κάτω από απάνθρωπες συνθήκες, σε άκρως εντατικοποιημένους ρυθμούς, 12ωρα ως και 15ωρα, χωρίς ρεπό. Ακόμη κι αν νοσοούν από covid, είναι υποχρεωμένοι να πάνε κανονικά για δουλειά! Οι συνθήκες διαβίωσης είναι τραγικές, οι εργαζόμενοι στοιβάζονται ο ένας πάνω

στον άλλο, σε κλουβιά, όπου δεν τους παρέχεται καν ζεστό νερό και εξαερισμός. Την ίδια στιγμή, τα πραγματικά μεροκάματα παραμένουν χαμηλά κι όχι απλώς δεν αρκούν για να μπορέσει ο εργαζόμενος να μαζέψει χρήματα για τους χειμερινούς μήνες -όπως συνέβαινε παλιότερα-, αλλά δεν επαρκούν καν για να καλυφθούν τα φουσκωμένα έξοδα του τρέχοντος μήνα. Οι δε εργοδότες δηλώνουν ευθαρσώς πως δεν υπάρχει καμία πιθανότητα αυξήσεων στους μισθούς, επικαλούμενοι τάχα τις αντοχές της οικονομίας, την ίδια ώρα που εκείνοι τρίβουν τα χέρια τους μπροστά στο ζεστό χρήμα που φέρνει η τουριστική περίοδος.

Καθόλου τυχαία, λοιπόν, η αποστρόφη χιλιάδων εργαζόμενων απ' τον τουρισμό-επισιτισμό. Άλλωστε, οι διαθέσεις του συστήματος έχουν φανεί και απ' τις

συμφωνίες για κάλυψη κενών θέσεων εργασίας με μετανάστες που θα έρχονται επί τούτου, δουλεύοντας με όρους σκλαβιάς. Όπως επίσης, και απ' το γεγονός πως η συλλογική σύμβαση που υποτίθεται πως έχει κηρυχθεί υποχρεωτική, δεν τηρείται απ' τους εργοδότες ούτε στο ελάχιστο. Παράλληλα, τα σωματεία του κλάδου, με ευθύνη των δυνάμεων που κυριαρχούν σ' αυτά, δεν λειτουργούν προκειμένου να μπουν οι εργαζόμενοι σε κατεύθυνση αγώνα ώστε να επιβάλουν την τήρηση των ΣΣΕ και να διεκδικήσουν καλύτερους όρους δουλειάς και αμοιβής. Για τους χιλιάδες εργαζόμενους του κλάδου, όμως, η κατεύθυνση της οργάνωσης στα σωματεία τους και η προσπάθεια να τα κάνουν δικά τους εργαλεία πάλης, παραμένει επιτακτική ανάγκη.

Αλεξανδρούπολη

Οι απαιτήσεις των ΗΠΑ δεν «περιμένουν» τις εκλογές

Μπορεί η χώρα να βρίσκεται δυο μήνες τώρα σε προεκλογικό αναβρασμό, μπορεί τα αστικά κόμματα να μην περιλαμβάνουν στην προεκλογική τους ατζέντα τα ζητήματα των ελληνοαμερικανικών σχέσεων (δηλαδή της εξάρτησης), όμως ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός δεν μπορεί να περιμένει τη συγκρότηση της νέας κυβέρνησης. Άλλωστε, εκτός του ότι αυτή είναι κατά πάσα πιθανότητα δεδομένη (με επικράτηση της ΝΔ), και τα άλλα δύο βασικά κόμματα του αστικού μπλοκ (ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ) έχουν δείξει έμπρακτα την αφοσίωσή τους στο υπερατλαντικό αφεντικό. Όπως δήλωσε πρόσφατα ο πρέσβης των ΗΠΑ στην Ελλάδα, Τζορτζ Τζέιμς Τσούνις, «με τους τελευταίους 4 πρωθυπουργούς» και «με 3 διαδοχικούς Προέδρους στις ΗΠΑ είδαμε τη γεωστρατηγική αξία της σχέσης Ελλάδας - ΗΠΑ να επιβεβαιώνεται».

Ο πόλεμος στην Ουκρανία βρίσκεται σε κρίσιμο σημείο, το ΝΑΤΟ και οι ΗΠΑ βαθαίνουν όλο και περισσότερο την εμπλοκή τους σ' αυτόν (χαρακτηριστική και η μεγαλύτερη όλων των εποχών άσκηση του ΝΑΤΟ που γίνεται αυτές τις μέρες -με τη συμμετοχή φυσικά και της Ελλάδας- στον εναέριο χώρο της Γερμανίας), ο ενεργειακός ανταγωνισμός είναι κι αυτός σε πλήρη εξέλιξη, επομένως οι απαιτήσεις του αμερικανικού ιμπεριαλισμού από τη «σύμμαχο» Ελλάδα είναι αυξημένες και επείγουσες.

Σε πρώτο πλάνο αυτές οι απαιτήσεις εκδηλώθηκαν, για μια ακόμη φορά, με την επίσκεψη του αμερικανού Πρέσβη Τσούνι στην Αλεξανδρούπολη την Παρασκευή 2 Ιούνη, συνοδευόμενου από τους Πρέσβεις της Βουλγαρίας, της Μολδαβίας, της Ουκρανίας και την επιτετραμμένη της ρουμανικής πρεσβείας. Μια «κομπανία» καθόλου τυχαία, με εκπροσώπους ενός τόξου χωρών που ξεκινάει από την Ελλάδα και καταλήγει στις θερμές πεδιάδες της Ουκρανίας και στα σύνορα με τη Ρωσία. Σ' αυτές τις χώρες οι αμερικανοί ιμπεριαλιστές αναπτύσσουν ένα δίκτυο στρατιωτικό, ενεργειακό, οδικό κ.λπ. με αφετηρία την Αλεξανδρούπολη και το λιμάνι της και απαιτούν

από τους εκπροσώπους των χωρών πλήρη στοίχιση και υποταγή. Αυτά τα χαρακτηριστικά είχε και η επίσκεψη στα έργα του FSRU (ενέργεια), το λιμάνι (κόμβος μεταφοράς στρατιωτικού υλικού) και το στρατόπεδο Γιαννούλη (μικρή στρατιωτική βάση).

Στο «παρασκήνιο» τα πράγματα μάλλον είναι πολύ πιο σοβαρά. Την προηγούμενη ημέρα από την επίσκεψη της κουστωδίας των πρέσβων, ο επικεφαλής της CIA Ουίλιαμ Μπερνς βρέθηκε στην Αλεξανδρούπολη συνοδευόμενος από έναν-δύο πράκτορες της υπηρεσίας του, σε μια μυστική και μη ανακοινωμένη επίσκεψη. Είχε προηγηθεί επίσκεψη στην Αθήνα, η πρώτη επίσκεψη διευθυντή της CIA ύστερα από 11 χρόνια, όπου είχε συναντήσεις με «σελέβρι διαφόρων υπηρεσιών», εν μέσω προεκλογικής περιόδου και με υπηρεσιακή κυβέρνηση. Η επίσκεψη στον Έβρο περιελάμβανε επιθεωρήσεις στο λιμάνι και στο φράχτη στις Φέρες και στον Πέπλο.

Να διευκρινίσουμε ότι ο πρώην διπλωμάτης Μπερνς, που τοποθετήθηκε από τον πρόεδρο Μπάιντεν στη CIA το Μάρτη του 2021, είναι ο άνθρωπος που έχει πραγματοποιήσει δεκάδες «μυστικά» ταξίδια στα πιο «καυτά» μέτωπα της υψηλίου. Ως «άνθρωπος του προέδρου», έχει πάει τα τελευταία χρόνια «όπου υπάρχει φωτιά», ταξιδεύοντας όμως κάτω από τα φώτα της δημοσιότητας, σε ρόλο πυροσβέστη, διαχειριστή κρίσεων,

αγγελιαφόρου ή διαπραγματευτή: Στο Αφγανιστάν (τον Απρίλη και τον Αύγουστο του 2021 κατά την περίοδο που αποχωρούσαν οι αμερικανικές στρατιωτικές δυνάμεις), στο Ισραήλ και στην Παλαιστίνη (Αύγουστο 2021 και Ιανουάριο 2023), στη Γερμανία (τον Ιανουάριο του 2022), στην Ουκρανία (τον Ιανουάριο και το Νοέμβριο του 2022 αλλά και τον Ιανουάριο του 2023), στη Μόσχα (το Νοέμβριο του 2021, λίγους μήνες πριν από την εισβολή), στη Σαουδική Αραβία (τον Απρίλιο του 2022 και τον Απρίλιο του 2023), στην Τουρκία (το Νοέμβριο του 2022), στη Λιβύη (τον Ιανουάριο του 2023), στην Αίγυπτο (τον Ιανουάριο του 2023) και στην Κίνα (το Μάιο του 2023).

Η επίσκεψή του λοιπόν στην Αθήνα και στον Έβρο μυρίζει μπαρούτι. Προφανώς και δεν έχει ανακοινωθεί τίποτα σε σχέση με τα μηνύματα και τις εντολές που μετέφερε, τις δεσμεύσεις που απαίτησε από το αστικό πολιτικό προσωπικό της χώρας, κι ας μη συναντήθηκε μαζί του. Δεν χρειάζονται όμως ανακοινώσεις για να καταλάβουμε.

Η απόλυτη στοίχιση της χώρας σε σχέση με τον πόλεμο στην Ουκρανία είναι κοινός τόπος όλων των αστικών κομμάτων, αλλά πρέπει να γίνει πιο αποφασιστική. Στην πολεμική σύγκρουση που εξελίσσεται εκεί, ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός και συνολικά το ΝΑΤΟ θέλουν να συγκεντρώσουν όλους τους «διαθέσιμους πόρους». Γι' αυτό απαιτείται ακόμη

μεγαλύτερη συμμετοχή και της Ελλάδας και μέσω της Αλεξανδρούπολης.

Αλλά πολύ περισσότερο απαιτείται να μπουν κάτω από το καλί οι όποιες αντιπαραθέσεις με την Τουρκία, να αποκαταθεί η ηρεμία και το αξιόμαχο της νοτιοανατολικής πτέρυγας του ΝΑΤΟ. Να επιστρέψει πλήρως η Τουρκία στην αγκαλιά της Δύσης. Αυτό δεν γίνεται χωρίς κάποιες (μικρότερες ή μεγαλύτερες) «διευθετήσεις» με την Ελλάδα. Γιατί η Τουρκία είναι μια «μεγάλη» αλλά «ατίθαση» χώρα. Ήδη οι υπουργοί της υπηρεσιακής κυβέρνησης κινούνται προς αυτήν την κατεύθυνση. Οι δίαυλοι άνοιξαν και από τις δύο πλευρές, οι πρώτες επαφές έχουν προγραμματιστεί. Αλλά επειδή τα ζητήματα είναι πολύ κρίσιμα, άνοιξαν παράλληλα και οι αντιπαραθέσεις. Όπως αυτή που αφορά τη μειονότητα της Θράκης ή την αποστρατιωτικοποίηση των νησιών.

Παράλληλα όμως η «ατίθαση» Τουρκία πρέπει να πιέζεται, να συνετίζεται ή να παρακάμπεται. Έτσι κι αλλιώς το αφεντικό σε όλα αυτά είναι ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός. Αυτό ακριβώς συμβαίνει με την Αλεξανδρούπολη. Γι' αυτό και οι αντιδράσεις της άλλης πλευράς του Αιγαίου. Το τηλεοπτικό δίκτυο Haber Global, οι τουρκικές εφημερίδες Milliyet και Aksam και κυρίως η φιλοκυβερνητική Hürriyet με πρωτοσέλιδα άρθρα και τίτλους όπως: «Αλεξανδρούπολη. Η πόλη του Τζόνι» (δηλαδή των Αμερικανών), εκφράζουν την ανησυχία τους για τη μετατροπή της σε «ένα από τα σημαντικότερα λιμάνια logistics των ΗΠΑ στην Ευρώπη και σε Σούδα του Βορρά», υποβαθμίζοντας τα στενά, κόβοντας πόντους από την Τουρκία.

Το «παϊχνίδι» παίρνει όλο και πιο επικίνδυνες διαστάσεις και είναι προδιαγεγραμμένο ότι η επόμενη κυβέρνηση θα μπει με «τα μπουनिया» μέσα σ' αυτό. Το ζητούμενο είναι να μπουν οι λαϊκές δυνάμεις και πρώτα απ' όλους η κινηματική αριστερά με τους δικούς τους όρους, με τους όρους της αντίστασης, της οργάνωσης, του αντιπολεμικού-αντιιμπεριαλιστικού αγώνα, για ειρήνη, φιλία και αλληλεγγύη των λαών.

Μαγνησία

Η ενίσχυση της παρουσίας των ΗΠΑ-ΝΑΤΟ συνεχίζεται!

Με αμείωτη ένταση συνεχίζεται στη Θεσσαλία η προσπάθεια των ΑμερικανοΝΑΤΟϊκών να ενισχύσουν την παρουσία τους στην περιοχή των Βαλκανίων. Από το Στεφανοβίκειο, την 110 Πτέρυγα Μάχης στη Λάρισα, την 111 Πτέρυγα Μάχης στη Νέα Αγχιάλο μέχρι το στρατόπεδο «Γεωργούλα» στον Βόλο και αλλού, ολόκληρη η περιοχή μας έχει μετατραπεί σε μια απέραντη αμερικανική βάση. Στους νέους σχεδιασμούς αυτή τη φορά μπαίνει η περιοχή της Μαγνησίας και συγκεκριμένα ο Αλμυρός, όπου σε μια έκταση περίπου 70 στρεμμάτων αποφασίστηκε η δημιουργία ναυστάθμου.

Προκάλλυμα της απόφασης, που πήρασε και από το δημοτικό συμβούλιο του Αλμυρού, ήταν η ενίσχυση της 32ης Ταξιαρχίας Πεζοναυτών, που εδρεύει στον Βόλο, αφού θα ναυλοχούν τα αρματαγωγά του Πολεμικού Ναυτικού. Μόνο που το σχέδιο κατασκευής του λιμένα δεν περιλαμβάνει τη φιλοξενία μόνο των 4 αρματαγωγών του ΠΝ αλλά κι ενός πλοίου μεγέθους ελικοπτεροφόρου, τύπου LPD. Τέτοια πλοία διαθέτουν οι ΗΠΑ και η

Γαλλία (κλάσης Mistral), τα οποία έχουν εμφανιστεί στο Αιγαίο κι έχουν μετάσχει σε ασκήσεις. Όπως αναφέραμε και στην ανακοίνωσή μας, το σημείο, ειδικά για τους Αμερικανούς, θεωρείται ύψιστης στρατηγικής σημασίας, αφού ακριβώς δίπλα δεν βρίσκεται μόνο η 32η ΤΑΞ αλλά και η βάση των ελικοπτέρων της Αεροπορίας Στρατού στο Στεφανοβίκειο, όπου έχει ημιμόνιμη παρουσία ένα Τάγμα ελικοπτέρων των Αμερικανών για ασκήσεις με τις Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις. Σε πολύ κοντινή απόσταση βρίσκεται το πεδίο βολής Γλαφυρών, στο οποίο επίσης οι αμερικανικές δυνάμεις ασκούνται συχνά. Επιπλέον, υπάρχει και η ομπρέλα προστασίας με τους αντιαεροπορικούς πυραύλους Patriot, λόγω της 111 Πτέρυγας Μάχης, που επίσης βρίσκεται στον Βόλο.

Είναι φανερό ότι όσο θα κλιμακώνεται η αντιπαραθέση ΗΠΑ-Ρωσίας στην Ουκρανία, τόσο θα απαιτείται μεγαλύτερη ευθυγράμμιση της χώρας στις απαιτήσεις και τις εντολές των ιμπεριαλιστών για πλήρη ευθυγράμμιση στις πολεμικές επιχειρήσεις, μεγαλώνοντας έτσι τους

κινδύνους για τον λαό και τη χώρα. Η ΝΔ, ο ΣΥΡΙΖΑ και όλα τα κόμματα του κεφαλαίου, για λογαριασμό των ντόπιων αφεντικών τους, ξεπουλάνε τη χώρα στα ιμπεριαλιστικά αρπακτικά, βαθαίνοντας επικίνδυνα την πολιτική της εξάρτησης. Συνδράμουν στις απαιτήσεις των ιμπεριαλιστών, γιατί προσβλέπουν στη βοήθειά τους προκειμένου να παίξουν αναβαθμισμένο ρόλο στην περιοχή των Βαλκανίων, αλλά και στον ανταγωνισμό τους με την αστική τάξη της Τουρκίας.

Οι τοπικοί άρχοντες και οι κολαούζοι τους βάζουν πλάτη σε αυτή την αντιλαϊκή πολιτική και κάνουν ό,τι μπορούν προκειμένου να χρυσώσουν το χάπι των επικίνδυνων αυτών σχεδιασμών, «παίζοντας» για πολλοστή φορά το χαρτί της τόνωσης της τοπικής οικονομίας, αλλά και της δήθεν ενίσχυσης της σταθερότητας και της ασφάλειας. Μόνο που η συγκέντρωση πολεμικών μηχανών και φοινιάδων στην περιοχή μόνο παράγοντας σταθερότητας και ασφάλειας δεν είναι. Ίσα ίσα η πρόσδεση στα ιμπεριαλιστικά σχέδια αποτελεί πηγή κινδύνων για τον λαό μας και μετατρέπει την περιοχή μας,

αλλά και ολόκληρη τη χώρα, σε μαγνήτη για τα όπλα των αντιπάλων τους!

Στον αντίποδα όλων αυτών, η ενίσχυση της αντιιμπεριαλιστικής-αντιπολεμικής πάλης είναι ζητούμενο. Η αδυναμία της Αριστεράς να συνεννοηθεί, να συγκροτήσει και να κινητοποιήσει τους εργαζόμενους και τη νεολαία, απέναντι στους μαύρους σχεδιασμούς του ντόπιου κεφαλαίου και των ιμπεριαλιστών γέρνει την πλάστιγγα σε βάρος του λαού. Στριφογυρνάνε γύρω από τον εαυτό τους αντί να βάλουν πλάτη προκειμένου να ανοίξουν δρόμους ώστε να περπατήσει ο λαός και η νεολαία μας. Να συζητήσουν, να συνεννοηθούν και να οργανώσουν την πάλη τους. Η πρόταση του ΚΚΕ(μ-λ) για Κοινή Δράση και Συντονισμό Οργανώσεων και Συλλογικοτήτων, εκτιμάμε ότι μπορεί να βοηθήσει και σε αυτή την κατεύθυνση. Όστε δηλαδή να δυναμώσει η αντιιμπεριαλιστική-αντιπολεμική πάλη. Απέναντι στην πολιτική της εξάρτησης, τις βάσεις, την εμπλοκή στους φιλοπόλεμους σχεδιασμούς και για το δικαίωμα οι λαοί να ζουν και να εργάζονται ειρηνικά και με δικαιώματα!

Ποιος «εργαλειοποιεί» τη Μειονότητα;

Σε «μείζον εθνικό ζήτημα» και κεντρικό θέμα προεκλογικής αντιπαράθεσης ανάμεσα σε ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ αναδείχθηκε τις τελευταίες μέρες η ψήφος της Μειονότητας σε Ροδόπη και Ξάνθη, με όλα τα συστημικά τηλεοπτικά κανάλια και λοιπά ΜΜΕ να σηκώνουν έναν εθνικιστικό κουρνιαχτό. Το «εθνικό ζήτημα» αφορά την «παρέμβαση του τουρκικού Προξενείου» στη διαδικασία των Βουλευτικών εκλογών της 21ης Μάη, με αποτέλεσμα την υπερψήφιση των υποψηφίων Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, Οζγκιούρ Φερχάτ (Ροδόπη) και Χουσεϊν Ζεϊμπέκ (Ξάνθη). Το «αμάρτημα» των δύο υποψηφίων, πέρα από τις σχέσεις με τον τούρκο Πρόξενο και τις υπηρεσίες του, είναι και το γεγονός ότι αποδίδουν, άμεσα ή έμμεσα (πάντως όχι με επίσημες δηλώσεις τους), τον χαρακτηρισμό «τουρκική» και όχι «μουσουλμανική» στην Μειονότητα της Θράκης. Εξ' ου και οι προκλητική απαίτηση του Μητσοτάκη να κάνουν δήλωση νομιμοφροσύνης, αποδεχόμενοι τον θρησκευτικό προσδιορισμό.

Το «αμάρτημα» του ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι δεν τους έβγαλε από τα ψηφοδέλτιά του, μολονότι είχε ενημερωθεί για τη στάση του Προξενείου, όπως προέκυπτε από στοιχεία της ΕΥΠ, σύμφωνα με δηλώσεις του Μητσοτάκη σε συνέντευξή του σε πρωινή εκπομπή του ΣΚΑΪ. Το «εθνικό ατόπημα» της ΝΔ, κατά τον ΣΥΡΙΖΑ, είναι «η εργαλειοποίηση» της μειονοτικής ψήφου, αλλά και οι εκβιασμοί (όντως εξαιρετικά ωμοί και απροκάλυπτοι) της Ντόρας Μπακογιάννη προς τη Μειονότητα, ότι αν δεν ψηφίσουν ΝΔ «δεν θα μπορεί πλέον να τους βοηθήσει» (αν και τους αγαπάει πολύ!). Όλοι αντιμετωπίζουν τα ζητήματα της Μειονότητας ως «εθνικά», μηδέ του ΚΚΕ εξαιρουμένου, που κι αυτό, όπως όλος ο αστικός πολιτικός εσμός, αρνείται το δικαίωμα της Μειονότητας στον αυτοπροσδιορισμό και επιμένει ασυζητητί στον θρησκευτικό της προσδιορισμό.

Δεν είναι πρώτη φορά που στήνεται ένα τέτοιο σκηνικό (να θυμίσουμε μόνο την περίπτωση της Καραχασάν του ΠΑΣΟΚ). Δεν είναι η πρώτη φορά που τσουβαλιάζεται η Μειονότητα και στοχοποιείται ως ενεργούμενο των τουρκικών υπηρεσιών, ως ένα άβουλο σώμα που άγεται και φέρεται και του οποίου η εκλογική συμπεριφορά θα μπαίνει κάθε φορά στο μικροσκόπιο των «εθνικών ανησυχούντων». Θαρρείς ότι η ψήφος του υπόλοιπου λαού είναι ανόθευτη και ελεύθερη, δεν εκβιάζεται με όλα τα μέσα από το αστικό σύστημα, οικονομικά,

πολιτικά, ιδεολογικά κ.λπ. Αλλά και με άμεσο τρόπο από τοπικούς κομματικούς, κρατικούς και οικονομικούς παράγοντες.

Ναι αλλά αυτή η παρέμβαση προέρχεται από ένα ξένο κράτος και είναι ανεπίτρεπτη, θα απαντήσουν οι πολιτικοί εκπρόσωποι του συστήματος. Μια απάντηση μέγιστης υποκρισίας, όχι μόνο επειδή το αστικό σύστημα που υπηρετούν, και σε όλες τις χώρες, με τέτοιο «δημοκρατικό» τρόπο λειτουργεί, αλλά και γιατί τα δικά τους πεπραγμένα, π.χ. στην Αλβανία και σε σχέση με την εκεί ελληνική Μειονότητα, είναι πολύ μεγαλύτερης προκλητικότητας και παρεμβατικότητας στα εσωτερικά μιας άλλης χώρας.

Από εκεί και πέρα, το έδαφος για την όποια (υπαρκτή) παρέμβαση του τουρκικού Προξενείου, αλλά και την επιρροή θρησκευτικών παραγόντων ή και αντιδραστικών κύκλων μέσα στους κόλπους της Μειονότητας, το έχει δημιουργήσει η συνεχής θρησκευτική, εθνική και κοινωνική καταπίεσή της. Αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης είναι και η θέληση της Μειονότητας να εκλέξει «δικούς» της ανθρώπους, που αποτελεί το βασικότερο κριτήριο για την ψήφο της, που φυσικά δέχεται και άλλες, θρησκευτικές, εθνοτικές, ιδεολογικές, προσωπικές κ.λπ. επιρροές. Βέβαια το αποτέλεσμα αυτής της ψήφου και της εκλογής μειονοτικών Βουλευτών είναι διαχρονικά επί της ουσίας αρνητική για τους απλούς λαϊκούς ανθρώπους της Μειονότητας. Αφού οι Βουλευτές «της», που καλλιεργούν και εκμεταλλεύονται τη σχέση τους με θρησκευτικούς παράγοντες, καθώς και με υπηρεσίες και μέσα της «μητέρας πατρίδας», λειτουργούν τελικά και αυτοί όπως όλοι οι Βουλευτές των αστικών κομμάτων, πιστοί στα κόμματά τους και τις αντιδραστικές τους πολιτικές.

Έτσι, μένει μόνο ο εθνικιστικός παροξυσμός για να εξυπηρετείται η πολιτική της καταπίεσης και γκετοποίησης της Μειονότητας, της διασποράς εθνικιστικού μίσους και διάσπασης στα πλαίσια των λαϊκών στρωμάτων (πλειονότητας και μειονότητας) και βεβαίως της χρησιμοποίησής της στον αντιδραστικό ανταγωνισμό ανάμεσα στις άρχουσες τάξεις Ελλάδας και Τουρκίας.

Αυτό το τελευταίο φαίνεται ότι έχει

πρωταγωνιστικό ρόλο στην ανάδειξη του ζητήματος της μειονοτικής ψήφου αυτή τη χρονική στιγμή. Φαντάζει «παράδοξο» να μην έχει καταγγελθεί τουρκική παρέμβαση στις εκλογές του 2015, όταν ο Χουσεϊν Ζεϊμπέκ πήρε 16.346 ψήφους και να καταγγέλλεται τώρα που πήρε 7.686 ή να μην «καταγγέλλονται» οι υποψήφιοι της ΝΔ στη Ροδόπη στις εκλογές του 2007 Αχ. Χατζηροσάν και Ιλ. Αχμέτ, που «σάρωσαν» συγκεντρώνοντας και οι δύο περίπου 30.000 ψήφους και ακόμη ο εκλεκτός της ΝΔ Περιφερειάρχης Χρήστος Μέτιος, που στις προηγούμενες περιφερειακές εκλογές πήρε στο μειονοτικό δήμο Αρριανών της Ροδόπης 68%.

Φυσικά υπάρχουν λόγοι υπαρπαγής της μειονοτικής ψήφου, όπως φαίνεται και από τον εκβιασμό της Μπακογιάννη, που είναι ενδεικτικός για το πώς αντιμετωπίζουν τους ανθρώπους της Μειονότητας (και όχι μόνο). Υπάρχει και η ανάγκη να συσκοτίζονται όλα τα σοβαρά λαϊκά προβλήματα την περίοδο των εκλογών. Υπάρχει επίσης και ο (πιο σοβαρός) στόχος απόσπασης ψήφων από το 10% της ακροδεξιάς δεξαμενής, όπως καταγράφκε στις προηγούμενες εκλογές, μέσα από τη δημιουργία κλίματος εθνικιστικού παροξυσμού και προβολής του Μητσοτάκη ως υπερασπιστή των «εθνικών συμφερόντων». Η ισχυρή αυτοδυναμία είναι αναγκαίος εκβιασμός προς τον λαό για να αποδεχτεί τη βάρβαρη επίθεση του συστήματος της εκμετάλλευσης και της εξάρτησης.

Από την άλλη, το γεγονός ότι στην όλη εκστρατεία πρωτοστατεί ο Μητσοτάκης ως μελλοντικός πρωθυπουργός της χώρας, που δηλώνει ότι θα θέσει το θέμα (εφόσον εκλεγεί) στον Ερντογάν στην επόμενη συνάντησή τους στα περιθώρια της συνόδου του ΝΑΤΟ, παραπέμπει ξεκάθαρα στην ένταξή του στα πλαίσια του ελληνοτουρκικού ανταγωνισμού. Ας μην ξεχνάμε ότι βρισκόμαστε μπροστά στην έντονη απαίτηση του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού για «διευθετήσεις» στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο, που θα οδηγήσουν στην απρόσκοπτη συστράτευση των δύο χωρών στους αμερικανοΝΑΤΟϊκούς επιθετικούς σχεδιασμούς, καθώς συνεχίζεται και οξύνεται η πολεμική αναμέτρηση στην Ουκρανία. Όλα τα ζητήματα, λοιπόν, θα τεθούν στο τραπέζι και η κάθε πλευρά προσπαθεί να δημιουργήσει τους δικούς της όρους. Τόσο στο εσωτερικό μέτωπο, δημιουργώντας κλίμα «εθνικής αποφασιστικότητας» και πιέζοντας πολιτικούς αντιπάλους για την εκ των προτέρων αποδοχή των όποιων «συμβιβασμών» θα απαιτηθούν από τα μεγάλα αφεντικά, όσο και στο διεθνές επίπεδο σαν «ατού»

στις διαπραγματεύσεις.

Όσον αφορά δε στον θρησκευτικό ή εθνικό χαρακτηρισμό της Μειονότητας, που αποτελεί την αιχμή του δόρατος, να θυμίσουμε μόνο, πέρα από την επισήμανση ότι είμαστε υπέρ του δικαιώματός της για συλλογικό αυτοπροσδιορισμό, ότι η «υπερήφανη εθνική στάση» του αστικού πολιτικού μας συστήματος δεν έχει καμία σχέση με την «τήρηση των διεθνών συνθηκών» (Συνθήκη Λοζάνης), όπως λένε. Αυτή προσδιορίζεται από τους «έξωθεν κινδύνους», τις ιμπεριαλιστικές κατευθύνσεις και τους ανταγωνισμούς ανάμεσα στις δύο αστικές τάξεις.

Έτσι, για παράδειγμα, το 1919 στη διάσκεψη του Παρισιού ο Βενιζέλος, αντιμέτωπος με τον Βουλγαρικό εθνικισμό, καταμετρά όλους τους μουσουλμάνους της Θράκης ως «Τούρκους», ενώ μετά την έναρξη της πρώτης φάσης των συνομιλιών για τη Συνθήκη της Λοζάνης επαναλαμβάνει αυτόν τον χαρακτηρισμό, όπως και ο Αλέξανδρος Μαζαράκης, μετέπειτα αρχηγός ΓΕΣ, που συμμετείχε στην ελληνική αντιπροσωπεία.

Τη «χρυσή πενταετία» των ελληνοτουρκικών σχέσεων, όπου οι δύο αστικές τάξεις αποτελούν προπύργια του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού έναντι του «κομμουνιστικού κινδύνου», έχουμε το Μορφωτικό Πρωτόκολλο του 1951, που κατοχυρώνει την τουρκική ως μητρική γλώσσα της μειονότητας, τον νόμο Παπάγου 3065/54 και τη διαταγή Φεσσόπουλου για την καθιέρωση του όρου «τουρκικός».

Αλλά και πιο πρόσφατα, ο Κ. Καραμανλής (ο «Εθνάρχης»), κινούμενος στους ρυθμούς της ΝΑΤΟϊκής προσέγγισης με την Τουρκία, κατά τη συνάντησή του με τον Ετζεβίτ το 1978 αναφέρεται σε «τουρκική μειονότητα».

Όλα τα παραπάνω δείχνουν με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο ότι η Μειονότητα αντιμετωπίζεται ως εργαλείο αντιδραστικών πολιτικών σχεδιασμών και χρησιμοποιείται (και ονοματίζεται) με όρους που καθορίζει το καθεστώς της εξάρτησης και οι μωροφιλοδοξίες-ανταγωνισμοί της αστικής «μας» τάξης.

Αναδεικνύουν ακόμη τα σοβαρά και απαιτητικά βήματα που έχουμε να κάνουμε -η αριστερά και το κίνημα- στην κατεύθυνση της υπεράσπισης όλων των δημοκρατικών δικαιωμάτων της Μειονότητας, αλλά και της ταξικής ενότητας των λαϊκών στρωμάτων (πλειονότητας και μειονότητας) και του κοινού αγώνα που οφείλουμε να δίνουμε μακριά και ενάντια σε εθνικιστικές και αντιδραστικές επιρροές, για ζωή και δουλειά με δικαιώματα, για ειρήνη, αδελφοσύνη και φιλία των λαών.

ΣΥΡΙΖΑ

Τα 6+1 βήματα της ανεδαφικής αστικής αντιπολίτευσης

Τί είναι να γίνει καθεστώς. Η «σε βάθος 4ετία» κριτική του ενός στον άλλον ή μονομερής εξαγγελία. Η «κοσμογονία του σωτηρίου έτους... 2027», λοιπόν, διατρέχει -μετά τη ΝΔ- και τις υποσχέσεις του ΣΥΡΙΖΑ. Με άλλα λόγια, ο λαός πρέπει να περιμένει άλλα τέσσερα χρόνια. Και αυτό από το 2ο σε δύναμη κόμμα, που προορίζεται για την, θα δούμε ακριβώς ποια, αντιπολίτευση. Δεν συζητάμε, βέβαια, για το 1ο!

Η παρουσίαση του οικονομικού προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ στο Χαλάνδρι και η συνέντευξη Τύπου, δύο μέρες μετά, στο Ζάππειο είναι αποκαλυπτικές. Με βαρύγδουπες εκφράσεις περί «αλλαγής του παραγωγικού μοντέλου» της χώρας επιχειρείται να εμφανιστεί το «χάσμα» που δήθεν υπάρχει με τη ΝΔ. Πρόκειται για ένα απατηλό αφήγημα προς το λαό, στραμμένο στα ξένα και ντόπια κέντρα εξουσίας. Μόνο που αυτά έχουν φανερά αποφανθεί ότι η εποχή «του κοινωνικού κράτους δικαίου», αποτέλεσμα άλλων ταξικών-κοινωνικών και πολιτικών συσχετισμών, απλά δεν τους χρειάζεται. Τα περί δημοκρατίας, ισότητας, κοινωνικής συνοχής και αναβάθμισης των θεσμών, προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος, μείωσης των έμμεσων φόρων και προστασίας τμήματος της ακίνητης λαϊκής περιουσίας δεν υφίστανται γι' αυτούς καν ως θέμα. Αυτή είναι και η μεγάλη... ατυχία του ΣΥΡΙΖΑ.

Στο ίδιο πλαίσιο τίθεται και η περιβόητη «σύγκλιση» με την ΕΕ. Η απόκλιση που διαπιστώνεται χρεώνεται αποκλειστικά στην πολιτική της ΝΔ. «Σήμερα δεν υπάρχει στον ορίζοντα δίλημμα αν θα μείνουμε Ευρώπη», δηλώνει ο Τσίπρας. Ποια ακριβώς; Αυτή των γάλλων εργαζομένων που δέχονται τα πυρά της «δημοκρατικής» κυβέρνησης Μακρόν και ξεσηκώνονται ή εκείνη των γερμανών βιομηχανικών εργατών που κερδίζουν αγωνιστικά μισθολογικές αυξήσεις; Αυτή του ισπανικού λαού που αναγκάζει την κυβέρνηση σε υποχωρήσεις ή εκείνη των βρετανών υγειονομικών κι εκπαιδευτικών που συστρατεύουν ευρύτερα στρώματα για καλύτερη περίθαλψη και εκπαίδευση; Ένα είναι σίγουρο: οι λέξεις αγώνας, πάλη, διεκδίκηση είναι απαγορευμένες στις εξετάσεις που δίνει η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ-ΠΣ προς το καπιταλιστικό-ιμ-

περιαλιστικό σύστημα. Μπορεί ο αρχηγός και τα στελέχη του να πραγματοποιούν ομιλίες ανά τη χώρα, πουθενά δεν παροτρύνεται, ωστόσο, ο λαός να κατέβει στο πεζοδρόμιο! Καμιά νύξη ή ακόμη και υπαινιγμός για την αναγκαιότητα αγώνων. Γι' αυτή του την προσφορά ζητά αναγνώριση κι ανταμοιβή. Στο πλαίσιο αυτής της γραμμής, το ζήτημα του πολέμου, των αμερικανών φονιάδων και της εμπλοκής της χώρας μας σε αυτόν έχουν εξοβελιστεί από κάθε αναφορά.

Ας πάρουμε μια γεύση, ωστόσο, της «έκθεσης ιδεών» που κατατίθεται σαν αντιπολιτευτική, τάχα μου, γραμμή κι εναλλακτική διαχείριση. «Δίκαιη, βιώσιμη, πράσινη ανάπτυξη», «ενίσχυση του εισοδήματος (πόσο;-) αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων, με φορολόγηση των υπερκερδών των εταιριών ενέργειας και των διυλιστηριών». «Επαναρύθμιση της αγοράς εργασίας, νέο ΕΣΥ (κι αυτός), ποιοτικά δημόσια και δωρεάν σχολεία, πανεπιστήμια και μεταπτυχιακά». «Κοινωνική προστασία για όλους, ως λύση και στο δημογραφικό». «Προστασία της 1ης κατοικίας». Θα άξιζε, πράγματι, κανείς να βάλει δίπλα δίπλα τα προγράμματα (λέμε, τώρα) ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ, για να διαπιστώσει την... άβυσσο! Και μην ξεχνάμε: πρόκειται για ένα «απόλυτα κοστολογημένο πρόγραμμα» που επιζητά σύγκριση με το αντίστοιχο της ΝΔ. Γιατί ό,τι βγαίνει από την αριστερή τσέπη πρέπει να μπαίνει στο πολλαπλάσιο στη δεξιά!

Ας έρθουμε, τώρα, στην κατηγορία περί «κρυφής ατζέντας» της Πειραιώς

που εκτοξεύει η Κουμουνδούρου. Λες και όλα τα αστικά κόμματα (του ΣΥΡΙΖΑ, ασφαλώς, συμπεριλαμβανομένου) υπήρξαν ποτέ ειλικρινή απέναντι στο λαό. Ο Τσίπρας προέβη στην... μεγάλη αποκάλυψη: άλλα γράφει το προεκλογικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας και άλλα έστειλε ως απελθούσα κυβέρνηση στα επιτελεία της ΕΕ ως μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα δημοσιονομικής στρατηγικής. Παλιά μας τέχνη κόκκινο! Υπάρχουν ράμματα για τη γούνα και των δύο. Τι πιο χαρακτηριστικό από τον κάλπικο και αποπροσανατολιστικό τίτλο: «Ελλάδα 2027: Δίκαιη κοινωνία-Ευημερία για όλους». Ο ΣΥΡΙΖΑ ξαναζεσταίνει το ξυνησμένο φαΐ των απατηλών συνθημάτων της προηγούμενης δεκαετίας. Εδώ πρόκειται για σκόπιμη εξαπάτηση του λαού. Αν δικαιολογήθηκε για «αυταπάτες την... πρώτη φορά», σήμερα τις ξανασερβίρει με το ίδιο ακριβώς αφήγημα. Ότι δηλαδή μπορεί να υπάρξει σε συνθήκες κυριαρχίας του ιμπεριαλισμού-καπιταλισμού ένα κοινωνικοοικονομικό σύστημα που να χωράνε όλοι! Στην πραγματικότητα, αυτό που διακηρύσσει είναι η υποταγή των εργαζομένων, του λαού και της νεολαίας στην παντοδυναμία του συστήματος. Το πολύ πολύ αυτό να επιδείξει κάποια «κοινωνική ευαισθησία»! Σαν τα επιδόματα επαιτείας της ΝΔ που γνωρίζει κι αυτός πολύ καλά ότι ολοκληρώνουν τον κύκλο τους στα τέλη του τρέχοντος χρόνου. Γιατί να το κρύψουν τα ιμπεριαλιστικά επιτελεία, άλλωστε;

Διαπιστώνει, λοιπόν, ο ΣΥΡΙΖΑ τα εχθρά «τρομακτικά» στις εξαγγελίες της

ΝΔ: Το νέο μισθολόγιο των εργαζομένων στο Δημόσιο, που σχεδιάζεται να εφαρμοστεί από 1/1/2024, θα έχει αυξημένο κόστος σε σχέση με το ισχύον μόνο 0,3%. Η αγοραστική δύναμη του λαού θα μειωθεί τα επόμενα χρόνια κατά 730 εκατομμύρια ευρώ. Θα υπάρξει μείωση των καταναλωτικών δαπανών του κράτους κατά 10%. Μέσα στην επόμενη 4ετία, η μέση ονομαστική αύξηση μισθών θα είναι της τάξης του 12,8%. Ήδη εισπράττονται 6 δισεκατομμύρια ευρώ παραπάνω για το '22 και το '23 από την απογείωση των έμμεσων φόρων. Εκεί δε που περισεύει η υποκρισία όλων, λόγω των διαχρονικών εγκληματικών ελλείψεων σε προσωπικό, εξοπλισμό και υποδομές που συντέλεσαν στους θανάτους του τελευταίου διαστήματος, είναι η υγεία. «Απεταξάμην» τη διαλογή ασθενών! Μόνο που αυτή έχει γίνει σταθερότητα και κανονικότητα χρόνια τώρα. Λόγω της έλλειψης προσωπικού. Εξαιτίας της ανυπαρξίας μέσων. Ο κυνισμός των (μαρτυριάρηδων, έτσι δεν αλληλοαποκαλούνται;) στελεχών της ΝΔ και του ΣΥΡΙΖΑ είναι εξοργιστικός! Οι άνθρωποι του λαού είναι αναλώσιμοι σε κάθε στιγμή της ζωής τους. Ιδιαίτερα αυτοί που «κοστίζουν» περισσότερο. Στον Καιιάδα, επομένως! Η αντίληψη τέτοιων δηλώσεων δεν είναι καινούργια. Είναι απόλυτα συμβατή με τη φύση και το χαρακτήρα του σάπιου συστήματος της εκμετάλλευσης. Έχει εκφραστεί από πολλούς και διάφορους και με διαφορετικές αφορμές κατά το παρελθόν...

Η κατάληξη όλου αυτού του «πνήματος» των στελεχών του ΣΥΡΙΖΑ ποια είναι; Μα, φυσικά, η «εξασφαλισμένη» χρηματοδότηση των εξαγγελιών του, που μπορεί να «αποδειχθεί» αν πάνε τα οικονομικά προγράμματα των δύο σε «ανεξάρτητο κριτή», και το κάλεσμα του Τσίπρα στο Μητσοτάκη για... τηλεμαχία! Εδώ είμαστε. Ο καβγάς γίνεται για την υφαρπαγή ψήφων και τίποτε περισσότερο. Γιατί για τη «φερεγγυότητα» και των δύο έναντι των συμφερόντων του συστήματος δεν τίθεται θέμα. Ο λαός είναι αυτός που θα δείξει αν θα «φάει το παραμύθι» μπροστά στις νέες εκλογές. Γιατί, για το κοινωνικό-ταξικό πεδίο, είμαστε σίγουροι ότι σύντομα θα υπάρξουν οι απευκτές για τους δυνάστες του λαού αποδείξεις!

ΝΔ - Μητσοτάκης και αυτοδυναμία

Αυτοσκοπός ή αναγκαιότητα των κέντρων εξουσίας;

Τα αποτελέσματα των εκλογών της 21ης Μάη έδωσαν ένα ισχυρό προβάδισμα στη ΝΔ και τον κ. Μητσοτάκη μπροστά στις εκλογές της 25 Ιούνη, για τη συγκρότηση κυβέρνησης με αυτοδύναμη κοινοβουλευτική πλειοψηφία από τη μία πλευρά, ενώ, από την άλλη, η κατάρρευση του ΣΥΡΙΖΑ και η άνοδος του ΠΑΣΟΚ αφήνουν ένα «κενό» στο αστικό πολιτικό σύστημα, που μένει χωρίς μία ισχυρή εφεδρεία. Έναν «πυλώνα» του αστικού πολιτικού συστήματος ο οποίος μπορεί να φανεί «χρήσιμος» σε κάθε περίπτωση ανάγκης μπροστά σε σοβαρές και απαιτητικές εξελίξεις, είτε αυτές έχουν να κάνουν με τις απαιτή-

σεις των ΗΠΑ, της ΕΕ είτε με την κάλυψη των απαιτήσεων της ντόπιας άρχουσας τάξης.

Αυτό που διαμόρφωσαν οι εκλογές της 21 Μάη είναι μία κατάσταση για έναν και μοναδικό κυβερνητικό διαχειριστή, ο οποίος καλείται να «πάρει πάνω του» την εφαρμογή της άγριας επίθεσης στο λαό και ταυτόχρονα την πλήρη ευθυγράμμιση στις επιταγές των ιμπεριαλιστών τόσο στο μέτωπο του πολέμου στην Ουκρανία όσο και στα άλλα κρίσιμα μέτωπα των Δυτικών Βαλκανίων και της Νοτιοανατολικής Μεσογείου.

Για το πρόβλημα του «κενού» της αντιπολίτευσης, τα κέντρα εξουσίας

μέσα και έξω από τη χώρα θα «περιμένουν» και τις εκλογές της 25ης Ιούνη και τα αποτελέσματά τους, για να δρομολογήσουν εξελίξεις. Για εκείνο που δεν μπορούν να περιμένουν είναι ο σχηματισμός μιας ισχυρής κυβέρνησης με αντιλαϊκό χαρακτήρα και πλήρως υποταγμένη, χωρίς υποσημειώσεις και αστερίσκους, στις απαιτήσεις τους.

Από την άποψη αυτή, ο εκβιασμός του Μητσοτάκη προς το λαό ότι εάν δεν έχει ισχυρή αυτοδυναμία θα προσφύγει και σε τρίτες εκλογές και μάλιστα μέσα στον Αύγουστο, για να πετύχει το στόχο του, δεν αποτελεί έναν αυτοσκοπό δικής του πολιτικής ενίσχυσης και εξουθένωσης των πολιτικών

του αντιπάλων, αλλά μια αναγκαιότητα, έναν μονόδρομο, για τα κέντρα εξουσίας. Και καθώς ο εκβιασμός της 21 Μάη για σταθερότητα και κανονικότητα έναντι της ακυβερνησίας και των περιπετειών μίας ασταθούς κυβέρνησης συνεργασίας λειτούργησε, ιδιαίτερα στα μεσοστρώματα, τώρα γίνεται ακόμα πιο επιτακτικός, για να αποφευχθούν τυχόν εκπλήξεις στα εκλογικά αποτελέσματα της 25ης Ιούνη.

Η άγρια επίθεση που προγραμματίζει να εξαπολύσει ο Μητσοτάκης και η επόμενη κυβέρνηση της ΝΔ σε όλα τα πεδία και σε βάρος του εργαζόμενου λαού και της νεολαίας έχει ανάγκη μιας ισχυρής εκλογικής ενίσχυσης έτσι

Τα ναυάγια των προσφύγων και των μεταναστών είναι δολοφονίες των ιμπεριαλιστών!

Σε υγρό μαζικό τάφο μετατράπηκε η θάλασσα νοτιοδυτικά της Πελοποννήσου. Οι εικόνες και τα γεγονότα σοκάρουν και ο μέχρι στιγμής αριθμός των νεκρών του ναυαγίου στην Πύλο αναδεικνύουν μόνο ένα μέρος της τραγωδίας που βρίσκεται σε εξέλιξη. Οι πληροφορίες για τους εκατοντάδες που αγνοούνται, που δεν ξέρουμε αν ζουν ή έχουν πεθάνει, προμηνύουν τον εφιάλτη που θα ακολουθήσει. Το ναυάγιο στην Πύλο είναι η κορύφωση της τραγικής Οδύσσειας των εκατοντάδων προσφύγων και μεταναστών που βρέθηκαν στο βυθισμένο αλιευτικό.

Η διαδρομή που ακολούθησε το σκάφος χαρακτηρίζεται ως εξαιρετικά επικίνδυνη και πολύνεκρη. Ξεκινά από τη νότια Τουρκία ή τη Λιβύη με κατεύθυνση την Ιταλία, περνώντας νοτιοδυτικά της Ελλάδας. Κι όμως, πολλοί πρόσφυγες την επιλέγουν, γιατί ξέρουν ότι στα ελληνικά σύνορα θα αντιμετωπίσουν τα rshbacks, τις βίαιες επαναπροωθήσεις.

Η στάση του Λιμενικού ήταν συνεπής ακριβώς με μια τέτοια κατεύθυνση. Υπάρχουν καταγγελίες για το γεγονός ότι δεν επενέβη, όπως θα έπρεπε, ισχυριζόμενο, εκ των υστέρων, ότι το σκάφος αρνήθηκε τη βοήθεια! Οι ελληνικές αρχές ήξεραν από νωρίς για το πλωτό νεκροταφείο, αλλά απλώς έλπιζαν πως θα προλάβουν να πετάξουν την ...καυτή πατάτα από τα χέρια τους.

Στην ίδια κατεύθυνση κινήθηκε και η Πρόεδρος της Δημοκρατίας, όταν απάντησε σε συγκέντρωση στην Καλαμάτα για το ναυάγιο πως: «Ο φράκτης προστατεύει τα σύνορα της χώρας μου». Είναι η ίδια που τελικά δεν παρασημοφόρησε τον διασώστη Αποστολόπουλο, ενδίδοντας στις ακροδεξιές πιέσεις. Αν ο θεσμός που εκπροσωπεί εκφράζει την συλλογική στάση της άρχουσας τάξης, καταλαβαίνουμε τι περιμένει τους καρμποτακισμένους επιζώντες. Γιατί σε άλλες παρόμοιες περιπτώσεις, όχι μόνο δεν έχουν την περίθαλψη που χρειάζονται, αλλά καταλήγουν κρατούμενοι... Κι ας έχουμε εθνικό πένθος...

Και ακόμα χειρότερα, τα ακροδεξιά σκουπίδια βρήκαν τον τρόπο να χύσουν το σικαμένο τους δηλητήριο: Ο Τζήμερος, που επέστρεψε στην πολιτική λίγες

μέρες μετά που την παράτησε, για να βρίσει τους αριστερούς. Ο Κρασιδωτής, που έδωσε συγχαρητήρια στην Σακελλαροπούλου. Ο Μπόγδανος, που βγήκε και στην τηλεόραση για να μας πει ότι συμφωνεί με το πένθος, αρκεί να μην είναι εθνικό. Η Λατινοπούλου, που θεωρεί απαράδεκτο το πένθος, όταν δεν κηρύχθηκε αντίστοιχο για τον Κοκό. Ο Ανδριανόπουλος, που ζητά από την Ευρώπη να μην φέρνει μουσουλμάνους για εργατικά χέρια, αλλά Ινδουιστές ή Λατίνους. Και η Στεφανίδου, που αναρωτιέται τι δουλειά έχουν τα ασθενοφόρα στην Πύλο, όταν δεν φτάνουν να καλύψουν τις ανάγκες των Ελλήνων...

Από πού έρχονται όλοι αυτοί οι κατατρεγμένοι πρόσφυγες και μετανάστες, που σκυλοπνίγονται στα σύγχρονα δουλεμπορικά; Ήταν απλά άτυχοι με την επιλογή τους να μετακινηθούν με αυτόν τον τρόπο με κατεύθυνση τις ευρωπαϊκές χώρες; Ήταν γενικώς άτυχοι που γεννήθηκαν σε χώρες που οι λαοί βιώνουν τον πόλεμο, την καταστροφή, τη βία και την εκμετάλλευση; Ποιος έχει την πραγματική ευθύνη γι' αυτήν την «κακοτυχία»;

Αυτά είναι μερικά από τα ερωτήματα που δεν θα ακουστούν και δεν θα απαντηθούν ποτέ από τα αστικά και συστημικά φερέφωνα των γνωστών ΜΜΕ, τους εκπροσώπους των υπηρεσιών και των οργανισμών που έχουν βρεθεί στο σημείο και προφανώς δεν θα ακουστούν από τα αστικά πολιτικά πρόσωπα που με μεγάλη υποκρισία δείχνουν πως ενδιαφέρονται.

Η Οδύσσεια ξεκινά για εκατομμύρια ξεριζωμένων που αναγκάζονται να φύγουν από τον τόπο τους για να γλιτώσουν από τις βόμβες των ιμπεριαλιστών, τα αντιδραστικά καθεστώτα, τις εμφύλιες συρράξεις, τη φτώχεια και την ανέχεια. Πίσω από όλα αυτά βρίσκονται οι ανταγωνισμοί και οι συγκρούσεις των ιμπεριαλιστών, Αμερικανών, Ευρωπαίων και Ρώσων, που με το αίμα των λαών σχεδιάζουν το ξαναμοίρασμα του πλανήτη. Δεν χωρά καμία αμφιβολία για τους πραγματικούς ενόχους τέτοιων εγκλημάτων, που έχουν μετατρέψει τις χώρες που βρίσκονται στα σημεία των συγκρούσεων σε ερείπια και τη Μεσόγειο σε ένα απέραντο νεκροταφείο για τους κολασμένους αυτής της γης.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, ακόμα και στην πρόσφατη, λίγες ημέρες πριν το ναυάγιο της Πύλου, συμφωνία για την αντιμετώπιση του προσφυγικού και μεταναστευτικού ζητήματος έβαλε όρους που θα ικανοποιούν και θα διευκολύνουν πρωτίστως τις χώρες-μέλη της, αφήνοντας μετέωρη για άλλη μια φορά την τύχη των ξεριζωμένων. Έρχεται τώρα εκ νέου, μετά από την τραγική εξέλιξη στην Πύλο, να ζητά αναθεώρηση, πάντα όμως στις κατευθύνσεις της αντιμεταναστευτικής πολιτικής που έχει χαραχθεί όλα αυτά τα χρόνια, δηλαδή χωρίς να υπολογίζει τις ζωές των προσφύγων και των μεταναστών. Σε γενικές γραμμές, όσοι από τους μετανάστες δεν θα σκυλοπνίγονται θα αντιμετωπίσουν τη φυλάκιση, το κυνηγητό, τον γραφειοκρατικό λαβύρινθο για την απόκτηση εγγράφων και τέλος την αναγκαστική επιστροφή στις ρημαγμένες χώρες τους.

Αυτά επιφύλασσε και θα συνεχίζει να επιφυλάσσει ο ιμπεριαλισμός για τους λαούς του κόσμου. Πόλεμος, κυνήγι και τέλος θάνατος, ακόμα και στην αγκαλιά τις «φιλόξενης» Ευρώπης. Τα κροκοδείλια δάκρυα της ελληνικής κυβέρνησης, το τριήμερο πένθος και η συγκάλυψη του εγκλήματος με ψέματα δεν μπορούν να αποκρύψουν το μερίδιο της ευθύνης της ελληνικής αστικής τάξης και των ιμπεριαλιστικών της αφεντικών. Όχι μόνο για τα όσα συνέβησαν στην Πύλο, το Φαρμακονήσι, την Κρήτη και πάει λέγοντας, αλλά και νωρίτερα, εκεί που συμβαίνει ο πόλεμος και η δυστυχία, γιατί έχουν μετατρέψει την Ελλάδα σε μια απέραντη ΝΑΤΟϊκή βάση, πάντα σε ετοιμότητα για τις πολεμικές επιχειρήσεις των ιμπεριαλιστών σε Βαλκάνια, Βόρεια Αφρική, Μέση Ανατολή και, βέβαια, στην Ουκρανία.

Γι' αυτό και η πραγματική αλληλεγγύη, η μεγαλύτερη βοήθεια που μπορούν να πάρουν αυτοί οι ξεριζωμένοι είναι η ανάπτυξη του αντιπολεμικού-αντιιμπεριαλιστικού κινήματος σε κάθε χώρα του κόσμου, ενάντια στους κοινούς εχθρούς, τους καταπιεστές και τους εκμεταλλευτές. Είναι η ανάδειξη της φιλίας των λαών στην πρώτη γραμμή, πέρα και ενάντια στον εθνικισμό, τον ρατσισμό και τη μισαλλοδοξία.

ώστε να τη χρησιμοποιήσει για να καθυποτάξει τις λαϊκές αντιτάσεις και διεκδικήσεις που θα ξεσπάσουν. Καθώς γνωρίζουν πολύ καλά ότι το χάσμα που αναδείχθηκε ανάμεσα στο λαό και το σύστημα με το έγκλημα στα Τέμπη δεν «μπαζώνεται», αλλά θα διευρυνθεί και θα βαθύνει όσο θα κλιμακώνεται η αντεργατική - αντιλαϊκή πολιτική. Μια πολιτική που απειλεί να σαρώσει ό,τι υπολείμματα δικαιωμάτων και κατακτήσεων έχουν απομείνει στο λαό και να επιβάλει μία μακρόχρονη ταξική - πολιτική κυριαρχία, υπηρετώντας με συνέπεια τα συμφέροντα του κεφαλαίου και των ιμπεριαλιστών.

Από την άποψη αυτή, ο Μητσοτάκης και η ΝΔ επιδιώκουν την ισχυρή αυτοδυναμία για να την κραδαίνουν σαν πολιτικό όπλο απέναντι στο λαό την επομένη μέρα, όταν θα ξεδιπλώνουν την επίθεση στην περίθαλψη, την κοινωνική ασφάλιση, την εκπαίδευση,

τους μισθούς, τις συντάξεις, τις κοινωνικές δαπάνες, για να δημιουργηθούν τα πλεονάσματα που απαιτεί η Κομισιόν της ΕΕ και η κερδοφορία του ξένου και τόπιου κεφαλαίου. Την ισχυρή αυτοδυναμία θα κραδαίνει σαν πολιτικό όπλο απέναντι στο λαό όταν θα σφίγγει τα δεσμά της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης από ΗΠΑ-ΝΑΤΟ και θα «χώνεται» όλο και πιο βαθιά στα πολεμικά τους σχέδια στον πόλεμο της Ουκρανίας καθώς και όταν θα κλείνει «εκκρεμότητες» στην Κύπρο και στο Αιγαίο για την ακόμα μεγαλύτερη ενίσχυση της νοτιοανατολικής πτέρυγας του ΝΑΤΟ.

Απέναντι στον εκβιασμό Μητσοτάκη για ισχυρή αυτοδυναμία, τα κόμματα της αστικής αντιπολίτευσης ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ καλούν το λαό να μη δώσει την «παντοδυναμία» στη ΝΔ και να τα ενισχύσει ως εκλογικά - κοινοβουλευτικά αναχώματα. Μόνο που είναι τα κόμματα

αυτά, πυλώνες του συστήματος, που με την πολιτική τους είτε ως κυβερνητικοί διαχειριστές είτε ως αντιπολίτευση έστρωσαν το δρόμο και ενίσχυσαν τη δεξιά πολιτική και τώρα «κλαψουρίζουν» για τον κίνδυνο της «παντοδυναμίας» ΝΔ - Μητσοτάκη.

Με έναν ανάλογο τρόπο κινείται και το ΚΚΕ το οποίο... εγγυάται 100% «μαχητική λαϊκή αντιπολίτευση» από τα κοινοβουλευτικά έδρανα. Όπως αυτήν που άσκησε απέναντι στο νόμο Χατζηδάκη που θα «έμενε στα χαρτιά» ή όταν ψήφισε για το 600άρι στα σώματα καταστολής ή όταν «σήκωσε χειρόφρενο» στις κινητοποιήσεις για το έγκλημα στα Τέμπη, μόλις ο Μητσοτάκης προκήρυξε εκλογές για τις 21 Μάη.

Δεν νομίζουμε ότι χρειάζεται ισχυρή επιχειρηματολογία για το αν και κατά πόσο μπορούν να παίξουν το ρόλο του αναχώματος απέναντι στην άγρια επίθεση κόμματα όπως το ΜέΡΑ25 και η

«Πλεύση» της Κωνσταντοπούλου. Πολύ περισσότερο τα διάφορα ακροδεξιά - φασιστικά κόμματα και μορφώματα που παρουσιάζονται σαν «σωτήρες» ενώ δεν είναι τίποτα άλλο από το μακρύ χέρι του συστήματος και πρόθυμα για συμμετοχή σε κάθε αντιλαϊκό σχέδιο και τρομοκρατία του εργαζόμενου λαού και της νεολαίας.

Στους πολιτικούς - εκλογικούς εκβιασμούς της ΝΔ, του Μητσοτάκη αλλά και συνολικά του συστήματος της εκμετάλλευσης, της καταπίεσης και της εξάρτησης, ο λαός έχει να διαλέξει τον «δικό του δρόμο». Τον δρόμο της Οργάνωσης, της Αντίστασης και της Διεκδίκησης. Τον δρόμο της αναμέτρησης με τις δυνάμεις του συστήματος. Κανένας πολιτικός - ταξικός αντίπαλος του λαού δεν είναι «παντοδύναμος» όταν οι εργατικές - λαϊκές μάζες ξεχυθούν στον δρόμο του αγώνα και στηριχτούν στις δυνάμεις τους.

Εκλογές 25ης Ιουνίου

Να μην υποκύψουμε στους εκβιασμούς και τα ψεύτικα διλήμματα! Να ενισχυθεί η κατεύθυνση της Οργάνωσης-Αντίστασης-Διεκδίκησης!

Σε όλη τη χώρα τα μέλη και οι φίλοι του ΚΚΕ(μ-λ) δίνουν την πολιτική μάχη ενόψει των εκλογών της 25ης του Ιουνίου. Με συνεχείς παρεμβάσεις σε γειτονιές, εργασιακούς χώρους, στέκια νεολαίας, με εξορμήσεις σε πόλεις και χωριά, με βασικά εργαλεία την αφίσσα και την προκήρυξη της οργάνωσης, με συγκεντρώσεις, εκδηλώσεις και συζητήσεις για την προβολή των πολιτικών της θέσεων, επιδιώκεται να φτάσει παντού το μήνυμα ότι στους άγριους καιρούς που ζούμε, μοναδική διέξοδος είναι όσα αποκρυσταλλώνονται στο σύνθημα: «Για να ζήσουμε πρέπει να αγωνιστούμε!».

Και η μάχη αυτή δίνεται με εξαιρετικά άνισους όρους, με το οικονομικό της κόστος να είναι δυσβάστακτο και τον -όποιο- χρόνο προβολής στα κυρίαρχα και «εναλλακτικά» ΜΜΕ για τις «ενοχλητικές» για το σύστημα φωνές να παραχωρείται με το σταγονόμετρο. Την ίδια στιγμή, η προεκλογική δραστηριότητα διεξάγεται σε ένα πολιτικό περιβάλλον εκβιασμών και ψευδών διλημμάτων κάθε λογής και προέλευσης, με κοινό ωστόσο παρονομαστή τη συσκότιση των πραγματικών προβλημάτων και ζητούμενων για τη δύσκολη «επόμενη μέρα» που βρίσκεται μπροστά.

Αυτήν ακριβώς την «επόμενη μέρα» και την ανάγκη προετοιμασίας της εργατικής τάξης, του λαού και της νεολαίας απέναντι σε όσα φέρνει, επιδιώκει να αναδείξει με τη συμμετοχή του το ΚΚΕ(μ-λ) στις επικείμενες εκλογές! Γιατί τόσο η προεκλογική του απεύθυνση στον κόσμο, όσο

και η ψήφος που ζητάει για τη «στιγμή» της ημέρας των εκλογών θέλει να διέπεται από το πολιτικό περιεχόμενο που σήμερα απαιτείται, για να σταθούν οι λαϊκές μάζες απέναντι στην ολομέτωπη επίθεση και τη βαρβαρότητα του καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού συστήματος:

- **Αρνούμαστε τους συστημικούς εκβιασμούς και τα πάσης φύσεως «συμπληρωματικά» εκλογικά ψευδοδιλήμματα!** Η τρομοκρατία που ασκεί η ΝΔ με τον στόχο για «αυτοδυναμία» και «σταθερότητα», η επιστράτευση της θεωρίας της «αμείντης ψήφου» από τον ΣΥΡΙΖΑ στον διαγκωτισμό του με το ΠΑΣΟΚ για τη θέση του δεύτερου πυλώνα του αστικού πολιτικού σκηνικού, στο όνομα του περιορισμού της «ασυδοσίας» της ΝΔ, δεν είναι τίποτα άλλο παρά εκβιασμοί υπαρπαγής της λαϊκής ψήφου, με μοναδικό στόχο το σύρσιμο των εργαζόμενων και της νέας γενιάς πίσω από τις αστικές επιλογές. Το ίδιο μπορούμε να πούμε και για την άλλη όψη του ίδιου νομίματος, δηλαδή τη «φασαρία» που κάνουν μια σειρά από αστικά δεκανίκια (Πλεύση, ΜΕΡΑ25) για το υποτιθέμενο διακύβευμα της εισόδου τους στο κοινοβούλιο ή τα ερωτήματα που θέτει το ΚΚΕ για το ποιος θα κάνει την πιο αποτελεσματική «αντιπολίτευση» στην κυβέρνηση της ΝΔ.

Το ΚΚΕ(μ-λ) δεν θέτει κανένα διλημματικό ερώτημα στις εκλογές. Δεν διαθέτει κανενός είδους εκλογικό τέχνασμα για να «επιβάλει» τη στήριξη σε αυτό. Γιατί σε κάθε λαϊκό άνθρωπο που γίνονται αποδεκτά τέτοιου τύπου διλήμματα, αποδυναμώνεται η

αποδοχή της ταξικής αλήθειας ότι οι εκλογές δεν φέρνουν την αλλαγή, ότι η λύση βρίσκεται στους αγώνες. Γιατί ενισχύουν την περιθωριοποίηση του λαϊκού παράγοντα. Γιατί το μοναδικό πραγματικό δίλημμα ήταν, είναι και θα είναι το «Αντίσταση ή Υποταγή».

- **Επιμένουμε στον δρόμο της Οργάνωσης-Αντίστασης-Διεκδίκησης!** Εκεί βρίσκονται τα πραγματικά «αναχώματα» του λαού απέναντι στην επελαύνουσα βαρβαρότητα των δυνάμεων του συστήματος. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος για να έχει δικαιώματα και κατακτήσεις στους όρους δουλειάς, σπουδών, περίθαλψης, ζωής. Μέσα από μια ολόκληρη διαδρομή αγώνων -και ακριβώς για να προχωρήσουν σε αυτή- οι μάζες θα συγκροτήσουν τη δημοσία και πολιτικής ζωής, που έχει φτάσει σε σημείο μέχρι και σε προεκλογική περίοδο να αμφισβητεί τη δυνατότητα ελεύθερης διακίνησης ιδεών πολιτικών κομμάτων και οργανώσεων, αποτέλεσαν τη βάση και το περιεχόμενο της πρότασης που έχει απευθύνει το ΚΚΕ(μ-λ) από την προηγούμενη χρονιά. Δεδομένων των συνθηκών που σήμερα διαμορφώνονται, εξακολουθούν να είναι τα κρίσιμα μέτωπα πάλης και συνάντησης δυνάμεων για να ανοίξουν δρόμοι ευρύτερης συμμετοχής στους αγώνες της επόμενης περιόδου.

- **Αγωνιζόμαστε για τη φιλία και την αλληλεγγύη των λαών! Οικοδομούμε αντιιμπεριαλιστικό-αντιπολεμικό κίνημα!** Ενάντια στους κινδύνους που φέρνει ο παροξυσμός των ανταγωνισμών των ιαχυρών του πλανήτη, με αποκορύφωμα τον άδικο πόλεμο στην Ουκρανία. Ενάντια στην εμπλοκή της χώρας μας στο εξελισσόμενο μακελειό, που είναι δεδομένο ότι ως κατεύθυνση

θα υπηρετηθεί απαρέγκλιτα τόσο από την επόμενη κυβέρνηση, όσο και από την αστική αντιπολίτευση. Χτίζουμε σχέσεις συναδέλφωσης και αγώνα με τον λαό της Τουρκίας και τους υπόλοιπους λαούς της περιοχής, με τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, με την κοινή μας πάλη ενάντια στους κοινούς μας εχθρούς, τους ιμπεριαλιστές και τις ντόπιες αντιδραστικές άρχουσες τάξεις.

- **Προτάσσουμε την Κοινή Δράση και τον Συντονισμό** των αριστερών οργανώσεων και συλλογικοτήτων, για να ευνοήσουμε την ανάπτυξη της μαζικής λαϊκής πάλης! Η γενικευμένη φτώχεια και εξεθλίωση, η λεηλασία του λαϊκού εισοδήματος μέσω της καπιταλιστικής ακρίβειας, η πολεμική απειλή, η εντεινόμενη φασιστικοποίηση της δημόσιας και πολιτικής ζωής, που έχει φτάσει σε σημείο μέχρι και σε προεκλογική περίοδο να αμφισβητεί τη δυνατότητα ελεύθερης διακίνησης ιδεών πολιτικών κομμάτων και οργανώσεων, αποτέλεσαν τη βάση και το περιεχόμενο της πρότασης που έχει απευθύνει το ΚΚΕ(μ-λ) από την προηγούμενη χρονιά. Δεδομένων των συνθηκών που σήμερα διαμορφώνονται, εξακολουθούν να είναι τα κρίσιμα μέτωπα πάλης και συνάντησης δυνάμεων για να ανοίξουν δρόμοι ευρύτερης συμμετοχής στους αγώνες της επόμενης περιόδου.

- **Παλεύουμε για να γίνει η οργή δύναμη αγώνα και αναμέτρησης με το σύστημα!** Γιατί δεν υπάρχει επιστροφή στο παρελθόν, ούτε κάποια ήμερα νερά «κανονικότητας», ακόμα και αν η αποκάλυψη των πραγματικών αρνητικών συσχετισμών δύναμης προκαλεί

αίσθημα ανημορίας και «δέους» σε μια σειρά από αγωνιστές. Γιατί μαζί με τα ανεξίτηλα εγκλήματα αυτού του συστήματος, από τα Τέμπη μέχρι τα ανοιχτά της Πύλου, η οργή του λαού και την καθημερινή εκμετάλλευση και καταπίεση που βιώνουν στους χώρους δουλειάς, σπουδών και ζωής και αναζητεί διεξόδους έκφρασης.

Το ΚΚΕ(μ-λ) ζητάει την ψήφο και τη στήριξη της εργατικής τάξης, του λαού και της νεολαίας για να ενισχυθεί και στην κάληη παραπάνω κατεύθυνση. Απευθυνόμαστε στους εργαζόμενους, τους αγρότες, τους συντα-

ξιούχους, στη νέα γενιά και τους καλούμε να κινηθούν με αγωνιστικό και ταξικό κριτήριο, να κρατήσουν και στις εκλογές μια πολιτική στάση που θα υπηρετεί τη λογική που έχουν ανάγνη οι αγώνες.

Η μάχη που δίνει σε αυτή τη φάση το ΚΚΕ(μ-λ), άλλωστε, δεν αποτελεί παρά συνέχεια των μαχών που έδωσε όλο το προηγούμενο διάστημα, αλλά και πολιτική παρακαταθήκη για την αναμέτρηση με τις προκλήσεις που θα συναντήσει στο επόμενο, για τις μάχες που βρίσκονται μπροστά μας.

Στις εκλογές της 25ης του Ιουνίου Ψηφίζουμε-Στηρίζουμε ΚΚΕ(μ-λ)!

Οργανώσεις της Αριστεράς Καταγγελία για την επιβολή προστίμων για αφισκοκόλληση-φυλλάδια

Καταγγέλλουμε την επιβολή προστίμου από τον Δήμο της Αθήνας στο ΜΕΡΑ25 και στο ΚΚΕ, με την κατηγορία της «παράνομης αφισοκόλλησης με προεκλογικό υλικό» (τοποθέτηση αφισών και «ρίψη φυλλαδίων») στο κέντρο της πόλης. Με πρόσχημα την «καθαριότητα», η δημοτική αρχή Μπακογιάννη επιχειρεί να εξοβελίσει τη διακίνηση πολιτικών απόψεων προς τον λαό, ακόμη και εν μέσω προεκλογικής περιόδου. Πλάι σ' αυτήν βρίσκεται και η Νέα Δημοκρατία που, για λογαριασμό του συστήματος συνολικά, προσπαθεί να δημιουργήσει ένα κέντρο «αποστειρωμένο» από οποιαδήποτε άποψη διαφέρει από το δικό τους αφήγημα. Γιατί ελέγχει τη συντριπτική πλειοψηφία των ΜΜΕ κι έτσι μπορεί να κάνει «νόμιμα και καθαρά» πλύση εγκεφάλου στον λαό 24 ώρες το 24ωρο. Γιατί ξεκοκαλίζει τη μερίδα του λέοντος από την τακτική και έκτακτη επικορήγηση του κράτους σε όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα.

Το πρόστιμο αυτό έρχεται ως συνέχεια των προστίμων και των διώξεων

σε βάρος αγωνιστών του εργατικού, λαϊκού, φοιτητικού και νεολαιστικού κινήματος. Έρχεται ως συνέχεια της έντασης της κρατικής τρομοκρατίας και καταστολής, που στοχοποιεί και ποινικοποιεί κάθε αγωνιστική στάση και δράση ενάντια στην πολιτική και κοινωνική βαρβαρότητα. Έρχεται ως συνέχεια του νόμου απαγόρευσης των διαδηλώσεων, του νόμου Χατζηδάκη, αλλά και της ενίσχυσης των κάθε λογής δυνάμεων καταστολής.

Είναι τεράστια πρόκληση στα δημοκρατικά δικαιώματα και αισθήματα του λαού η ταύτιση της αφισοκόλλησης με την έννοια της ρύπανσης. Και μάλιστα από αυτούς που η πολιτική τους προωθεί την πιο ακραία περιβαλλοντική καταστροφή. Η αφίσσα, το χαρτόνι, το πανό, η προκήρυξη, το τρικάκι, η συνθηματογράφηση είναι μέσα διάδοσης των πολιτικών απόψεων κι επαφής με τον λαό. Είναι μέσα που κατοχυρώθηκαν στη συνείδηση του λαού μέσω του μηνύματος που εκπέμπουν, ακόμη και στις πιο μαύρες περιόδους της ιστορίας. Το χτύπημα των δημοκρατικών

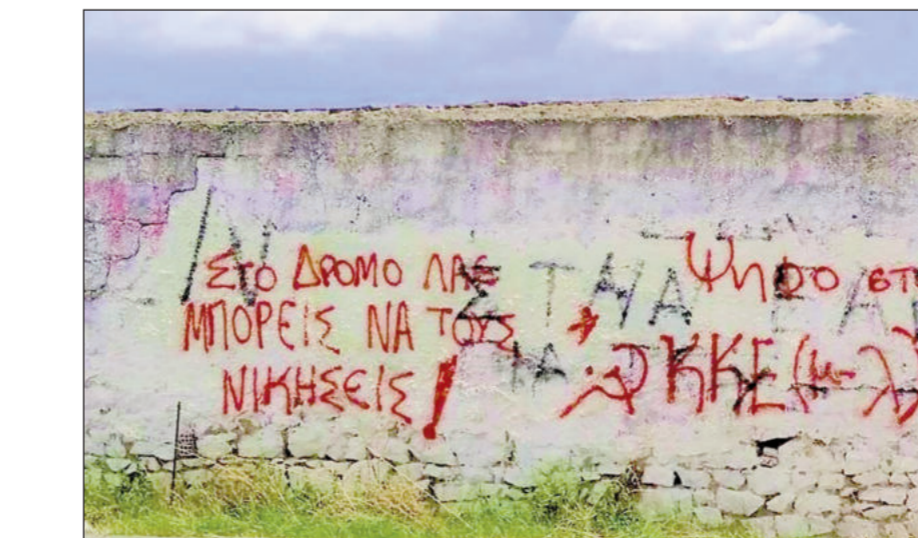
δικαιωμάτων κι ελευθεριών δεν θα περάσει! Την ώρα που το κέντρο της Αθήνας έχει γεμίσει με κλούβες των ΜΑΤ, περιπολική της αστυνομίας, μοτοσυκλέτες των πραιτοριανών, έχοντας εξασφαλίσει ένα καθεστώς απόλυτης ασυλίας, ακόμη κι όταν βναιοπραγούν και επιτίθενται συστηματικά, πάλι πολύ να κόπτονται για την αφισοκόλληση! Την ώρα που ο λαός του λεκανοπεδίου υποφέρει από την περιβαλλοντική ρύπανση, όπως επιβάλλει η εξυπηρέτηση της μέγιστης καπιταλιστικής κερδοφορίας, πάλι πολύ να διώκονται η αφισοκόλληση και η προκήρυξη. Μάλλον, όμως, γι' αυτό ακριβώς διώκονται!

Οι οργανώσεις της Αριστεράς που συνυπογράφουμε αυτό το κείμενο δηλώνουμε πως θα κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας για να μπει φραγμός στην αντιδημοκρατική αυτή μεθόδευση. Δεν υπάρχει καμία εξουσία, κεντρική ή τοπική, που να μπορεί να απαγορεύσει, να περιορίσει, να καταργήσει τη διάδοση των αριστερών και επαναστατικών ιδεών, το δικαίωμα του λαού στην ενημέρωση. Πολύ περισσότερο να

διαμορφώσει ένα κατασταλτικό κλίμα, ενόψει της άγριας επίθεσης του καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού συστήματος και της κυβέρνησής του την επόμενη των εκλογών περίοδο. Το δικαίωμα στην ελεύθερη διάδοση των ιδεών θα το υπερασπιστούμε με τους αγώνες μας! Όχι στους αστικούς μονολόγους! Οι προοδευτικές απόψεις δεν θα φιμωθούν!

Αθήνα, 14/6/2023
Αναμέτρηση
Αντικαπιταλιστική Πολιτική Ομάδα
Αριστερή Ανασύνθεση
ΔΕΑ
ΕΚΚΕ
ΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ
ΚΚΕ(μ-λ)
Κόκκινο Νήμα
Λαϊκή Ενότητα - Ανυπότακτη Αριστερά

ΜΕΡΑ-25
Μ-Λ ΚΚΕ
Ξεκίνημα
ΟΚΔΕ
Σύγχρονο Κομμουνιστικό Σχέδιο

Το ΚΚΕ(μ-λ) στην πολιτική μάχη των εκλογών σε όλη την Ελλάδα

Τα μέλη και οι φίλοι του ΚΚΕ(μ-λ) συνεχίζουν να δίνουν την πολιτική μάχη των εκλογών της 25ης Ιουνίου σε όλη την Ελλάδα. Με τα κεντρικά συνθήματα της καμπάνιας «Για να ζήσουμε πρέπει να αγωνιστούμε» και «Στο δρόμο, λαέ, μπορείς να τους νικήσεις», ερχόμαστε σε επαφή με εργαζόμενους, αγρότες, ανέργους, συνταξιούχους και νεολαίες σε γειτονιές, χωριά, σχολές και νεολοιαιτικά στέκια.

Το προεκλογικό κλίμα, με ευθύνη των κύριων διεκδικητών της εξουσίας και των πυλώνων της, είναι έως και άστοχο. Γι' αυτούς η εμπλοκή του λαού στην προεκλογική περίοδο δεν είναι επιθυμητή, ο ρόλος του ενεργού πολίτη πρέπει να ανυπνείται στα τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά σποτάκια και τη μεθοδευμένη ειδησίη κι αναλύσεις των καθεστωτικών ΜΜΕ.

Ωστόσο, ο κόσμος φαίνεται ότι θέλει να συζητήσει τόσο για το αποτέλεσμα των εκλογών της 21ης Μάη, όσο και για την επόμενη μέρα από τις εκλογές της 25ης Ιουνίου. Και φυσικά, και για την οργάνωσή μας ο βασικός στόχος είναι ακριβώς αυτός: Να συζητήσουμε, να ακούσει προβληματισμούς και ανησυχίες, συμφωνίες και διαφωνίες και να θέσει στον λαό την πρόταση αντίστασης και αγώνα ενάντια στο μαύρο μέλλον που μας ετοιμάζουν.

Ακριβώς επειδή αυτή η ζωντανή επαφή με τον κόσμο είναι βασική μας επιδίωξη, δεν αρκούμαστε στη διάδοση των απόψεών μας με τα ηλεκτρονικά μέσα, τα οποία δεν υποτιμάμε, αλλά ούτε και υπερτιμάμε. Κι αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία να τον τονίζουμε, γιατί το σύστημα έχει ξεκάθαρα επιδοθεί σε πόλεμο ενάντια σε αυτές τις, ως τις πούμε παραδοσιακές, μορφές παρέμβασης, την αφίσσα, την προκήρυξη, το πανώ, με πρόσχημα την ρύπανση.

Ο χορός ξεκίνησε από τον Δήμο Πειραιά, ο οποίος ανακίνησε πως καθάρισε την πόλη από πανώ που είχαν αναρτήσει κάποια κόμματα που δεν σεβάστηκαν τη νομοθεσία. Οι δυο φωτογραφίες που συνοδεύουν την ανακοίνωση έδειχναν υπαλλήλους του Δήμου να κατεβάζουν πανώ του ΚΚΕ(μ-λ). Τη σκυτάλη πήρε ο Δήμος Αθήνας με τα υπέρογκα πρόστιμα στο ΜΕΡΑ25 και το ΚΚΕ. Σε αρκετούς Δήμους οι υπηρεσίες καθαριότητας είναι άστοχοι με το να κατεβάζουν αφίσσες και πανώ αριστερών δυνάμεων...

Πέρα από τα επίσημα χτυπήματα, υπήρξαν και τα ...ανεπίσημα. Οι Βανδαλικοί κινήματα που θέλουμε να αναπτύξουμε με τον κόσμο που βρίσκεται γύρω μας, μας παρακολουθεί και στηρίζει την πάλη μας. Και απέναντι σε αυτήν την επίθεση πρέπει να είμαστε όσο πιο έτοιμοι μπορούμε να αντισταθούμε. Με αποφασιστικότητα, με μαχητικότητα, με οργάνωση, με κοινή δράση και, πάνω απ' όλα, με πίστη στη δύναμη της λαϊκής πάλης.

αποκαταστάθηκαν άμεσα. Σημαντικό βάρος έχει δοθεί και στις ραδιοφωνικές συνεντεύξεις υποψηφίων και στελεχών της οργάνωσης, αλλά και σε τηλεοπτικές εμφανίσεις σε τοπικά κανάλια. Ακόμα περισσότερο, όμως, στις ανοικτές συγκεντρώσεις-συζητήσεις, στις οποίες παρουσιάζουμε τα ψηφοδέλτιά μας και τους στόχους της εκλογικής μας παρέμβασης. Τέτοιες συζητήσεις ήδη έγιναν στους Αγίους Αναργύρους, στο Χιολάνδρι, στο Περιστέρι, στη Σάμο, στην Ξάνθη, στο Ηράκλειο και στο Ρέθυμνο. Ιδιαίτερα ζωντανή και μαζική ήταν η συζήτηση των νέων του ΚΚΕ(μ-λ) που πραγματοποιήθηκε στις 11/6 στο Βιβλιοκαφέ Εκτός των Τειχών στην Αθήνα.

Για τις επόμενες ημέρες προγραμματίζονται:

- Η εκδήλωση στη Θεσσαλονίκη, την Κυριακή 18/6, στις 7:00 μμ. στο Δημαρχείο, στην αίθουσα «Μανόλης Ανταγωνιστικής»

- Η εκδήλωση στα Χανιά, την Δευτέρα 19/6, στις 7:00 μμ. στην Σπλάντζια, πίσω από το Ωδείο Χανίων,

- Η κεντρική εκδήλωση στο Κερατσίνι, η οποία μετατέθηκε (λόγω της πρόγνωσης του καιρού) για τη Δευτέρα 19/6, στις 7:30 μμ. στην πλατεία Λαού.

Στις λίγες μέρες που απομένουν ως τις εκλογές η οργάνωσή μας θα εντείνει τις προσπάθειές της να απευθυνθεί σε όσο περισσότερο κόσμο μπορεί και να ζητήσει την εκλογική, αλλά και οικονομική στήριξη του. Η τελευταία έχει ιδιαίτερη σημασία για να αντιμετωπίσουμε τις πολύ μεγάλες -για τα μέτρα μας- οικονομικές απαιτήσεις της συμμετοχής μας στις εκλογές, αλλά και ως ένα παραπάνω βήμα για την πολιτική σχέση που θέλουμε να αναπτύξουμε με τον κόσμο που βρίσκεται γύρω μας, μας παρακολουθεί και στηρίζει την πάλη μας.

Αλλωστε, όσο πιο στέρεες σχέσεις αναπτύσσουμε με τον κόσμο, όσο πιο μακριά φτάσει η φωνή μας, όσο πιο πλατιά γίνουν γνωστές οι απόψεις και η στάση μας, τόσο πιο καλά προετοιμασμένοι θα είμαστε για να δώσουμε μαζί με τον λαό τους αγώνες που θα απαιτηθούν και είμαστε σίγουροι ότι θα ξεπάσουν την αμέσως επόμενη περίοδο. Γιατί όποια κυβέρνηση κι αν εκλεγεί γινωρίζουμε πολύ καλά ότι θα κάνει το επόμενο βήμα στην επίθεση στα δικαιώματα λαού και νεολαίας. Και απέναντι σε αυτήν την επίθεση πρέπει να είμαστε όσο πιο έτοιμοι μπορούμε να αντισταθούμε. Με αποφασιστικότητα, με μαχητικότητα, με οργάνωση, με κοινή δράση και, πάνω απ' όλα, με πίστη στη δύναμη της λαϊκής πάλης.

Πλεύση Ελευθερίας

Πού πάει η καπετάνισσα και το καράβι της;
Πορεία δεξιά σε συστημικά νερά

«**Σ**χίμα λόγου». Αυτή ήταν η απάντηση της Ζωής Κωνσταντοπούλου πριν από οκτώ χρόνια- ήταν πρόεδρος της Βουλής τότε- όταν ρωτήθηκε για τη δέσμευση του Τσίπρα και του ΣΥΡΙΖΑ ότι θα καταργούσε τα μνημόνια «σε ένα νόμο, με ένα άρθρο». Μάλιστα! Μια κουβέντα είπαμε και την πήρατε... τοις μετρητοίς. Σήμερα η Πλεύση Ελευθερίας, το κόμμα της Κωνσταντοπούλου, εμφανίζεται να διεκδικεί την είσοδό του στη Βουλή για «να της δώσει... Ζωή». Η χαρακτηριστική φράση «τι είπατε;» που επαναλάμβανε επικριτικά προς την παρουσιάστρια του ΣΚΑΪ αποτελεί παρελθόν. Σήμερα οι παρουσιαστές του σταθμού διαφημίζουν τα προεκλογικά φυλλάδια της Πλεύσης Ελευθερίας και η Κωνσταντοπούλου έχει σταθερή προβολή απ' όλα σχεδόν τα συστημικά ΜΜΕ. Αλήθεια, πόσο αντισυστημική -όπως αυτοπροβάλλεται- μπορεί να είναι μια παρουσία που έχει τη στήριξη του συστήματος και τι πρεσβεύει αυτή;

Ψάξε, ψάξε, δεν θα το βρεις! Πρόγραμμα αναζητείται, γενικόλογες τοποθετήσεις, εκθέσεις ιδεών και μια διακήρυξη - ανακύκλωση χιλιοειπωμένων συνθημάτων για να καϊδέουν αυτιά: «Παλεύοντας και κατακτώντας μια ζωή με περιεχόμενο. Συγκροτώντας κοινωνίες χειραφετημένες, ανεξάρτητες, αυτεξούσιες. Ικανές να αποκρούουν τα σχέδια πειθαναγκασμού, υποδούλωσης και εκμετάλλευσής τους. Αυτό το μέλλον θέλουμε να χτίσουμε, από την αρχή, με δημιουργική και δημοκρατική συμμετοχή, με διαφάνεια και αξιοκρατία». Πράγματι συγκλονιστικά όσα λέει το συγκεκριμένο κόμμα για την επόμενη μέρα και αυτά που προσδοκά ο λαός μας. Δεν

χρειάζονται αγώνες, αντίσταση και πάλη. Αγάπη μόνο! Καρδούλες, χαμόγελα και γλύκες!!! Αυτά πλασάρεη η Κωνσταντοπούλου και φυσικά με το απαραίτητο (απο)ιδεολογικό περιτύλιγμα. «Ούτε αριστερά ούτε δεξιά» ανήκει η Πλεύση. Δηλαδή, όλοι καταλαβαίνουμε ότι το καράβι πλέει προς τα δεξιά. Και ακροδεξιά...

Πριν από περίπου ένα χρόνο, στις 23/6/2022, στο Βελλίδειο στη Θεσσαλονίκη η Κωνσταντοπούλου συμμετείχε ως ομιλήτρια σε εκδήλωση της Ένωσης Αποστράτων Αξιωματικών Στρατού (ΕΑΑΣ) για τη Συμφωνία των Πρεσπών. Αυτή η ακροδεξιά οργάνωση είναι η διοργανώτρια των αντικομμουνιστικών εκδηλώσεων σε Γράμμο-Βίτσι. Αυτή η σύμπλευση ήρθε ως συνέχεια της συμμετοχής της Κωνσταντοπούλου στα εθνικιστικά συλλαλητήρια για το Μακεδονικό, αλλά κρατάει από χρόνια. Το 2015 η -τότε πρόεδρος της Βουλής- Κωνσταντοπούλου δηλώνει ότι δεν είναι νόμιμη η λειτουργία της Βουλής λόγω της απουσίας των προφυλακισμένων βουλευτών της Χρυσής Αυγής. Λίγο αργότερα, όπως καταγγέλλει η κοινοβουλευτική ομάδα του ΚΚΕ, αρνείται να συζητηθεί και να καταδικαστεί επίθεση του νεοαζι βουλευτή Λαγού προς τη βουλευτίνα του ΚΚΕ Λ. Κανέλλη. Οπότε καθόλου τυχαίο ή παράξενο που στα κοινωνικά δίκτυα πριν από τις εκλογές του Μαΐου πρωτοπαλικάρα του Κασσιδιάρη καλούσαν σε στήριξη της Πλεύσης.

Η Κωνσταντοπούλου συμμετείχε μαχητικά στα εθνικιστικά συλλαλητήρια ενάντια στην «προδοσία» της Μακεδονίας. Το ερώτημα που τίθεται είναι αν συμμετείχε

σε άλλες κινητοποιήσεις που αφορούν τη ζωή και τα δικαιώματα των εργαζομένων, της νεολαίας, του λαού μας. Αλλά μπορείς να σχηματίσεις καρδούλες και να κάνεις γλύκες όταν χάνονται ζωές στο Πέραμα, όταν χτυπιούνται βάνουσα από τα ΜΑΤ οι κάτοικοι στην Κοζάνη; Το απουσιολόγιο είναι γεμάτο τα προηγούμενα τέσσερα χρόνια με τις απουσίες της Πλεύσης από κάθε αγώνα του λαού μας. Άφαντη στα σωματεία και στους συλλόγους. Ανύπαρκτη όταν οι φοιτητές έδιναν τη μάχη ενάντια στην Πανεπιστημιακή Αστυνομία και όταν νέοι και νέες εναντιώνονταν στην καταστολή στην πλατεία της Νέας Σμύρνης. Άλλωστε η Κωνσταντοπούλου την περίοδο της πανδημίας ήταν αναμεταδότης του κυβερνητικού αφηγήματος, καλώντας σε συστράτευση με τον Μητσοτάκη και τους (ει)δικούς του. Το αποκορύφωμα της ασχρή της στάσης, η δήλωσή της για την επέτειο του Πολυτεχνείου το 2020 μετά τις απαγορεύσεις της κυβέρνησης. «...Το να χάσεις τη ζωή σου αγνοώντας επιδεικτικά και χάριν δήθεν αντιπολίτευσης τα μέτρα προστασίας της υγείας σου είναι βλακώδες και τραγικό. Το να προσκαλείς άλλους να θέσουν σε διακινδύνευση τη ζωή τους και τη ζωή των συνανθρώπων τους κατ' αυτόν τον τρόπο είναι εγκληματικό.»

Υποταγή μόνο. Στο σύστημα, στα ντόπια και ξένα αφεντικά. Κεφάλαιο, Ευρωπαϊκή Ένωση, ΗΠΑ, ΝΑΤΟ απλά δεν υπάρχουν για την Πλεύση Ελευθερίας. Αντ' αυτών διαβάσεις στη διακήρυξη για «μνημονιακή δεσποτεία, ολοκληρωτισμός της ευρωγραφειοκρατίας, χρεοκρατία, τραπεζοκρατία, ολιγαρχικό διαπλεκόμενο κατεστημένο». Καταγγέλλεται η Γερμανία μόνο

για το ζήτημα των αποζημιώσεων, ενώ βάσεις, εξοπλισμοί, ανταγωνισμός με την Τουρκία απλά δεν υπάρχουν. Άλλωστε η Κωνσταντοπούλου είναι με την... ειρήνη, την αγάπη και όχι τον πόλεμο. Όπως γράφεται και στη διακήρυξη: «Για την προώθηση της ειρήνης, με αλήθεια και δικαιοσύνη, την αποκάλυψη του ρόλου των βιομηχανιών όπλων στην υπερχρέωση των χωρών και στη διάρρηξη της παγκόσμιας ειρήνης και για την αναζήτηση αποζημίωσης για τις ακραίες εξοπλιστικές δαπάνες δεκαετιών».

Το καράβι της Πλεύσης λίγο πριν από τις εκλογές της 25ης Ιούνη είχε αρκετές αποβιβάσεις υποψηφίων που δεν τέθηκαν σε εκλόγιμες θέσεις. Τι κι αν στη διακήρυξη της Πλεύσης γράφεται: «Λειτουργούμε με ανοιχτές, αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες». Απλά ήταν... σχίμα λόγου. Ο προπονητής- δηλαδή η Κωνσταντοπούλου-καταρτίζει την ομάδα.

Δεν είναι πρώτη φορά που το αστικό πολιτικό σύστημα προωθεί διάφορους ακίνδυνους, γι' αυτό, πολιτικούς σχηματισμούς. ΛΑΟΣ, ΔΗΜΑΡ, ΑΝΕΛΛ, Ποτάμι, Ένωση Κεντρικών αποτελούν χαρακτηριστικά δείγματα τέτοιων κομμάτων -συνήθως αρχηγικών- που η χρήση τους έχει ημερομηνία λήξης. Παρά τις μεταμορφώσεις του αστικού πολιτικού προσωπικού, ήταν, παραμένουν και θα είναι στηρίγματα των ντόπιων και ξένων αφεντικών. Τα «καινούργια ρούχα» της Κωνσταντοπούλου δεν μπορούν να κρύψουν ότι είναι δεκανίκι του συστήματος της εξάρτησης και εκμετάλλευσης.

Πόσο θα ωφεληθεί ο λαός αν μπει το ΜέΡΑ25 στη Βουλή;

Τον «υπέρ πάντων» αγώνα δίνει το ΜέΡΑ25 για να κερδίσει τις λίγες χιλιάδες παραπάνω ψήφους που του χρειάζονται για να μπει στη Βουλή. Στο τηλεοπτικό τους σποτ, με τις παρεμβάσεις των στελεχών τους στη Βουλή και σε διαδηλώσεις, προσπαθούν να αποδείξουν πως είναι η μόνη δύναμη που λέει τα πράγματα με το όνομά τους, που δεν φοβάται να συγκρουστεί με τα μεγάλα συμφέροντα και τη δεξιά, που εκπροσωπεί τον κόσμο της δουλειάς και τα δίκια του και στη Βουλή και στον δρόμο.

Γιατί να μην αξίζει μια τέτοια φωνή να βρίσκεται στο κοινοβούλιο;

Γιατί το πρόβλημα του ελληνικού λαού δεν είναι ούτε η «ορμπανοποίηση» ούτε η «Μητσοτάκης Α.Ε.». Είναι το ΝΑΤΟ, που απαιτεί και παίρνει αεροδρόμια, λιμάνια και δρόμους για να υποστηρίξει τον πόλεμο στην Ουκρανία και την επιδίωξη της αμερικάνικης κυριαρχίας στον κόσμο. Είναι η ΕΕ, που στην εαρινή της έκθεση, εν μέσω προεκλογικής περιόδου, περιέγραψε με σαφήνεια το μαύρο μέλλον που ετοιμάζει για τη χώρα, το πραγματικό πρόγραμμα όλων των αστικών κομμάτων, που είναι ...κοστολογημένο μέχρι την τελευταία του λεπτομέρεια πάνω στις πλάτες ενός λαού που ήδη δοκιμάζεται σκληρά από τις πολιτικές της λιτότητας και της εξαθλίωσης. Το

ΜέΡΑ25 εμφανίζεται να ξιφουλκεί εναντίον όλων αυτών, αλλά ξεκαθαρίζει ότι η χώρα θα πρέπει να τηρήσει τις υποχρεώσεις της προς τους εταίρους της, δηλαδή τους δυνάστες της! Ενώ για αμφισβήτηση -έστω- της συμμετοχής της Ελλάδας στους ιμπεριαλιστικούς σχηματισμούς, ούτε λόγος!

Γιατί δεν τους έχουμε εμπιστοσύνη! Όταν ο γραμματέας τους βρέθηκε στην εξουσία ως υπουργός Οικονομικών της «πρώτη φορά αριστερά» κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, όσο κι αν εκνεύριζε τον Ντάισελμπλουμ με το ...άνετο στιλάκι του και τα καρό κασκόλ, όσο κι αν αποχώρησε χολωμένος μετά την κωλοτούμπα του Τσίπρα μετά το δημοψήφισμα, δεν είχε δώσει καμιά ουσιαστική κόντρα ενάντια στους ιμπεριαλιστές-δανειστές. Γιατί δεν είχε ούτε έναν μήνα στο αξίωμά του όταν στις 20 Φλεβάρη του 2015 υπέγραψε στο Γιούρογκρουπ μια απόφαση που άνοιγε τον δρόμο στο 3ο μνημόνιο (ναι, αυτό που μετά κατήγγειλε!) και στην οποία η κακόφημη τρόικα ήταν εκεί, απλά ονοματιζόταν «θεσμοί».

Γιατί ο αγώνας στον δρόμο που λένε ότι δίνουν δεν έχει καμία σχέση με τις πραγματικές και επείγουσες ανάγκες της λαϊκής πάλης. Δεν την ευνοεί και δεν την ενισχύει, δεν εμπνέει τις μάζες να την

ακολουθήσουν. Με μικρά μπλοκ στις διαδηλώσεις (όχι όλες!) με τα προβεβλημένα στελέχη στην πρώτη σειρά, ίσα ίσα για να δίνουν το παρόν και να προσφέρουν το αγωνιστικό άλλοθι σε όσους το χρειάζονται για να ...κουρνιαίνουν κάτω από τα κοινοβουλευτικά φτερά του ΜέΡΑ25! Γιατί η παρουσία τους στα σωματεία είναι σχεδόν ανύπαρκτη. Ενώ η παρουσία τους στα Πανεπιστήμια, που ανέλαβε η ΑΡΑΣ, προσφέροντάς τους πόδι στην ΕΑΑΚ (την όχι και τόσο Ενιαία πια), δεν στάθηκε αρκετή για να τους δώσει το πολυπόθητο 3%. Δίνουν πράγματι τόσο βάρος στον εξωκοινοβουλευτικό αγώνα όσο ισχυρίζονται; Τέσσερα χρόνια που είναι στη Βουλή, με τόση προβολή στα ΜΜΕ, αυτό ήταν όλο που μπόρεσαν να κάνουν στο κίνημα; Ναι, αυτό ήταν! Με τις απόψεις που έχουν, ούτε ήθελαν, αλλά ούτε και μπορούσαν να κάνουν κάτι περισσότερο.

Γιατί θεωρούμε πολύ μεγαλύτερη αυταπάτη το να αντιμετωπιστεί μια αντιλαϊκή κυβέρνηση, η ΕΕ και το ΝΑΤΟ από μια κοινοβουλευτική δύναμη που φωνάζει και ίσως ...σοκάρει με «Δήμητρες», από το να αναπτυχθεί ένα λαϊκό κίνημα τόσο μαζικό, μαχητικό και αποφασισμένο, που να αναγκάσει αυτούς που σήμερα δείχνουν πανίσχυροι να υποχωρήσουν.

Ο λαός μας έχει απέναντί του ένα σύ-

στημα σε κρίση, την οποία δεν μπορεί να ξεπεράσει παρά φορτώνοντάς την στην πλάτη του. Αυτό σημαίνει φτώχεια, εξαθλίωση, καταστολή, πόλεμο. Αυτό το σύστημα θα βγάλει την κυβέρνηση του, με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, αργότερα ή γρηγορότερα. Θα τον βρει τον τρόπο του, όπως το έχει κάνει πολλές φορές στο παρελθόν και μάλιστα και με τη συμμετοχή των σημερινών στελεχών του ΜέΡΑ25, που κόπτονται για την αντισυστημικότητά τους!

Η παρουσία του ΜέΡΑ25 στη Βουλή την προηγούμενη τετραετία δεν εμπόδισε την κυβέρνηση της ΝΔ να εξαπολύσει μια άνευ προηγουμένου επίθεση στα δικαιώματα λαού και νεολαίας. Η οποία ανακόπηκε, έστω προσωρινά, μόνο όποτε ο λαός και η νεολαία βγήκαν στους δρόμους και αντιστάθηκαν.

Το ίδιο θα γίνει και με την επόμενη κυβέρνηση. Την επίθεση που έχει ήδη έτοιμη και περιμένει να εξαπολύσει μόλις εκλεγεί δεν θα την ανακόψουν οι όποιες φωνές της όποιας διαμαρτυρίας στο κοινοβούλιο, αλλά η αντίσταση των εργαζόμενων, της νεολαίας και του λαού. Σε αυτό το πεδίο θα κριθούν όλες οι δυνάμεις που αναφέρονται στην Αριστερά, σε αυτό το πεδίο θα κριθεί το ίδιο το μέλλον του λαού μας.

«1% παραπάνω στο ΚΚΕ, να πάει από το 7% στο 8%, σημαίνει δύο έδρες παραπάνω»!

Κοινοβουλευτικός κρετινισμός χωρίς όρια – ψεύτικοι στόχοι και απατηλά διλήμματα

Δεν φτάνουν οι χυδαίες απειλές του Μητσοτάκη για την «ανάγκη να βγει ισχυρή κυβέρνηση» και οι πιο ειλικρινείς της Μπακογιάννη στη μειονότητα στη Θράκη ότι «τα πράγματα θα είναι για αυτήν δύσκολα αν δεν ψηφίσει ΝΔ».

Δεν φτάνει ο κάλπικος διλημματισμός ανάμεσα στην... κεντροαριστερά (τρομάρα της) ΣΥΡΙΖΑ - ΠΑΣΟΚ για το ποιος πρέπει να είναι αξιωματική αντιπολίτευση.

Δεν φτάνουν οι χυδαιότητες του ΜέΡΑ25 που ζητάει «δύο ψήφους σε κάθε εκλογικό τμήμα για να μπει στη Βουλή».

Από κοντά σε όλο αυτό το πάρτι χυδαιότητας και το ΚΚΕ για να πετύχει το καλύτερο αποτέλεσμα στην... κορυφαία στιγμή της ζωής των ανθρώπων (αυτή είναι η θεώρηση του ΚΚΕ) -τις αστικές κοινοβουλευτικές εκλογές.

Αφού πανηγύρισε έξαλλα την καταγραφή του αρνητικού συσχετισμού στις εκλογές της 21ης Μάη, το ΚΚΕ ετοιμάζεται για τις επόμενες. Τα διλήμματά του το ίδιο κάλπικα, το ίδιο στηριγμένα σε επικοινωνιακή πραγματικότητα και με την ομπρέλα του φιλόξενου κλίματος που παρέχεται στο κόμμα αυτό από τα αστικά ΜΜΕ.

Συνέντευξη παρέθεσε ο ΓΓ του ΚΚΕ Δημ. Κουτσούμπας στο κεντρικό δελτίο της ΕΡΤ την Τρίτη 13 Ιούνη (<https://www.902.gr/eidisi/politiki/332179/1-parapano-sto-kke-simainei-parapano-voyleytes-stirigma-gia-lao-video>). Σε αυτήν εξηγεί τι εννοεί το σύνθημα 100% μαχητική λαϊκή αντιπολίτευση:

«Το ΚΚΕ πήρε 7,23%, 427.000 ψήφους και 26 βουλευτικές έδρες στις 21 Μαΐου. Για να κρατήσουμε αυτές τις έδρες χρειάζεται να αυξήσουμε πολύ το ποσοστό και τις ψήφους διότι οι εκλογές αυτές είναι νέες εκλογές, γίνονται με έναν πιο άδικο, πιο ληστρικό εκλογικό νόμο όπου το πρώτο κόμμα με το μπόνους που έχει από τον εκλογικό νόμο κλέβει, ληστεύει -να το πω έτσι απλά- έδρες από άλλα κόμματα και από το ΚΚΕ. Δηλαδή θα κλέψει 5,6,4 έδρες, ανάλογα τι ποσοστά θα πάρουν τα άλλα κόμματα και το πρώτο κόμμα.[...]

[...] 1% παραπάνω στο ΚΚΕ, να πάει από το 7% στο 8%, σημαίνει δύο έδρες παραπάνω, σημαίνει δύο βουλευτές οι οποίοι θα είναι πανταχού παρόντες και μέσα στη Βουλή να καταψηφίζουν, να εμποδίζουν αντιλαϊκά νομοσχέδια, μέτρα κ.λπ. και έξω από αυτήν, στους αγώνες του λαού. (Σημ: Έπρεπε να υπάρχει και λίγο από... κερασάκι αγώνων!)

[...] Άλλωστε και εμείς απευθυνόμαστε στην κυβερνητική πλειοψηφία, ζητάμε από τους βουλευτές της ΝΔ, το κάναμε και πριν, να καταψηφίζουν νομοσχέδια που είναι αντιλαϊκά.[...]

Μετά από όλην αυτήν τη... χρησιμότητα για το λαό των δύο παραπάνω βουλευτών του ΚΚΕ, δεν μας έκανε κάποια ιδιαίτερη εντύπωση το ίσως δευτερεύον πολιτικά, αλλά πάντως απωθητικό (πολιτικά πάλι) θέαμα του παρακάτω χαριεντισματος - δείγμα της επικοινωνιακής αλλά και πολιτικής τακτικής του ΚΚΕ:

«Δημοσιογράφος: Βλέπω ότι ακόμα και πολιτικοί αντίπαλοι, για παράδειγμα ο Μητσοτάκης, λέει αν ήθελα να βγω έξω να πιω ένα κρασί με κάποιον, αυτός θα ήταν

ο Κουτσούμπας, μια μπίρα είτε μάλιστα.

Κουτσούμπας: Του είπα: αλίμονο, κρητικός άνθρωπος εσύ να μου λες για μπίρα. Να μου έλεγες μια τσικουδιά, μια ρακή...»!

Ο Κουτσούμπας με τους παραπάνω 2 βουλευτές του ΚΚΕ θα καταψηφίζουν 100% μαχητικά τα νομοσχέδια και θα πιγαίνουν μετά με τον Μητσοτάκη για ρακή... Να γιατί η Ξηροτύρη, ο Μηλιός, οι απόστρατοι και η Διγενή πάνε γάντι με όλη τη φυσιογνωμία του ΚΚΕ.

Ας σοβαρευτούμε όμως. Παρέα με όλον αυτόν τον κοινοβουλευτικό κρετινισμό πάει και όλη η καπήλευση αγώνων, στους οποίους είτε πράγματι το ΚΚΕ έπαιξε ρόλο, είτε ΔΕΝ έπαιξε σοβαρό ρόλο, είτε δεν υπήρξαν αγώνες. Λέει η πολύ προβαλλόμενη τελευταία (και πρώτη σε σταυρούς) Σεμίνα Διγενή:

«Ήταν οι μόνοι (σημείωση: εννοεί τα μέλη του ΚΚΕ) που έβλεπαν δίπλα τους οι πολίτες στους πλειστηριασμούς, στις εξώσεις, στις απολύσεις, στην εργοδοτική τρομοκρατία. Είναι σημαντικό για τις ζωές μας να δυναμώσουμε το οργανωμένο ρεύμα διεκδίκησης και ώθηση σε αυτό μπορεί να δώσει μόνο ένα πολύ πιο δυνατό ΚΚΕ στις εκλογές του Ιούνη. Με τους αγώνες για την προστασία της υγείας του λαού, με αγώνες για το μεροκάματο, για τις συλλογικές συμβάσεις, για το δικαίωμα στην εργασία, έγιναν πρωταγωνιστές οι υγειονομικοί, οι εργάτες στη ΛΑΡΚΟ, της COSCO, της efood, της Μαλαματίνα, του Βαρβαρέσου, των πετρελαίων και των λιπασμάτων της Καβάλας, των οικοδόμων, των μεταλλεργατών και των άλλων κλάδων και χώρων δουλειάς».

Ενώ το στέλεχος του ΚΚΕ Μάκης Παπαδόπουλος καλεί ώστε «τα ζητήματα του ΝΑΤΟ, των θεμάτων τα οποία αφορούν το μέλλον της χώρας γύρω από τις ελληνοτουρκικές σχέσεις και την εμπλοκή της χώρας βαθύτερα σε ιμπεριαλιστικά παιχνίδια πρέπει να αποτελέσουν κριτήριο ψήφου»!

Για καθένα από αυτά θα μπορούσαμε να γράψουμε εκατοντάδες λέξεις, αλλά δυστυχώς λόγω χώρου θα αναφερθούμε τηλεγραφικά και ενδεικτικά, για να γίνει κατανοητό το μέγεθος της εικονικής πραγματικότητας:

Στον αγώνα των εργατών της Μαλαματινίας, μόλις η απεργία πήρε χαρακτήρα

ανοιχτής, ολομέτωπης σύγκρουσης με την εργοδοσία και την κυβέρνηση, αλλά και κεντρικά με τον νόμο Χατζηδάκη (αυτόν που έχει μείνει... «στα χαρτιά»!), το ΚΚΕ άρχισε να λίγο-λίγο αποσύρεται. Προσπάθησε να περικρακώσει την απεργία και, όταν αυτό φάνηκε ανέφικτο, ελαχιστοποίησε τη συμμετοχή του σε αυτήν.

Οι οικοδόμοι, δυστυχώς «πέτυχαν» ΣΣΕ αυτήν που πρότεινε η εργοδοτική πλευρά γιατί η αλήθεια είναι ότι δεν συγκροτήθηκε κανένας πραγματικός αγώνας διεκδίκησης ΣΣΕ.

Οι πλειστηριασμοί, δυστυχώς δεν σταμάτησαν (δεν γίνεται άλλωστε, αφού με νόμο του ΣΥΡΙΖΑ γίνονται ηλεκτρονικά, δηλαδή δεν υπάρχει τεχνικός τρόπος να μπλοκαριστούν) και αυτό που παρουσιάζοταν ως νίκη ήταν η αποδοχή από τις εταιρίες να σταματήσουν τους πλειστηριασμούς αν ο άνθρωπος που έχανε το σπίτι του βεβαίωνε ότι θα πλήρωνε! Για να μπλοκαριστούν οι πλειστηριασμοί χρειάζεται συγκρότηση κινήματος και όχι ειδικές ενέργειες.

Στην efood, οι δυνάμεις του ΚΚΕ μπήκαν τελευταία στιγμή στην κινητοποίηση και, απλώς, με την οργανωτική δυνατότητα που έχουν, την καπέλωσαν.

Όσο για το ζήτημα του πολέμου ως κριτήριο ψήφου, θα λέγαμε, πάει πολύ! Το ΚΚΕ δεν έχει κάνει καμία σοβαρή προσπάθεια να αναδείξει την αναγκαιότητα συγκρότησης αντιπολεμικού - αντιιμπεριαλιστικού κινήματος. Καμία απολύτως!

Όμως σε σχέση με την καραμέλα του ΚΚΕ για τα συνδικάτα του ΠΑΜΕ, θα θέλαμε να προσθέσουμε το εξής:

Το πρώτο είναι ότι σε διάφορα μέρη του κόσμου, αστικά ή ρεφορμιστικά κόμματα έχουν παίξει κάποιο ρόλο σε αγώνες που έχουν εκδηλωθεί. Στη Γαλλία η CGT (του πρωτοπόρα ομορτιστικού ΚΚΓ) έπαιξε ρόλο στις τελευταίες κινητοποιήσεις, ενώ τμήματα του Δημοκρατικού Κόμματος έχουν σχέση με συνδικάτα που κινούνται στις ΗΠΑ. Και τι σημαίνει αυτό για την πολιτική και τους σκοπούς των κομμάτων αυτών; Τι διαφορετικό είναι αυτό από την προσπάθεια αστικών και ρεφορμιστικών σχηματισμών να εκμεταλλευτούν παραδοσιακές κοινωνικές σχέσεις από το παρελθόν για να χρησιμοποιηθούν οι σχέσεις αυτές στο αστικό πολιτι-

κό παιχνίδι; Και πόσο διαφορετική είναι η γραμμή του CGT (ενώ οι εργατικές κινητοποιήσεις ενάντια στο νέο αντιασφαλιστικό ήταν στο απόγειο) «να γίνει δημοψήφισμα» (λες και η εργατική τάξη και ο λαός δεν ψήφισαν μαζικά και ηρωικά στους δρόμους) από τη γραμμή της σύσκεψης των σωματείων «του Σπώρτιγκ» που έκλεισε τις κινητοποιήσεις για τα Τέμπερ ή την πραξικοπηματική ακύρωση της απεργίας ενάντια στο Νόμο Χατζηδάκη από τα ίδια σωματεία;

Αν το ΚΚΕ ήταν ειλικρινές, θα αναγνώριζε την πραγματικότητα, όπως πρέπει να κάνουν οι κομμουνιστές. Θα αναγνώριζε πως οι βαυκαλισμοί για τη «δεύτερη δύναμη στη ΓΣΕΕ» δεν έχουν καμία πραγματική αντιστοιχία με καμία ανάταση (πόσο μάλλον αντεπίθεση) του εργατικού κινήματος. Αναγνωρίζουμε ότι οι δυσκολίες στην ανάπτυξη της ταξικής πάλης είναι πολλές - τις ζούμε. Θα μπορούσαμε και να συμμεριστούμε, για οποιονδήποτε πολιτικό οργανισμό, μια σχετική υπερβολή κατά την ανάγκη τόνωσης του ηθικού των μελών του. Αλλά αυτή η εντελώς εικονική και ψεύτικη εικόνα που πλασάρει το ΚΚΕ και το ΠΑΜΕ για τον εαυτό του -ένα κόμμα που με... ασάβινα σωματεία προχωράει σε αντεπίθεση- δεν είναι παρά το συνειδητό ψέμα του ομορτισμού για να μπερδεύει το λαό.

Θα κλείσουμε με μια τελική παρατήρηση και ένα ερώτημα:

Η παρατήρηση είναι ότι η προεκλογική (και όχι μόνο) παρέμβαση του ΚΚΕ δεν τυχάνει της παραμικρής πίεσης από τα κέντρα εξουσίας του συστήματος. Η δήλωση Παφίλη ότι «τρέμουν όλοι τη σοβαρή άνοδο του ΚΚΕ όπως ο διάολος το λιβάνι» μόνο γέλιο μπορεί να δημιουργήσει. Το γεγονός αυτό αποτελεί (μαζί και με όλα τα άλλα) και κάποιο δείκτη για τις φοβερές κόντρες που (δεν) δίνει αυτό το κόμμα.

Και η ερώτηση: Στην κεντρική προεκλογική μας προκήρυξη αναφέρεται η φράση «Το ΚΚΕ(μ-λ) συμμετέχει στις εκλογές στις 25 Ιούνη χωρίς να θέτει κανένα εκλογικό δίλημμα». Τι θεωρούμε προφανή για κάθε κομμουνιστή, ειδικά τη σημαντική περίοδο. Θα τολμούσε το ΚΚΕ να ομολογήσει αυτή την απλή αλήθεια;

ΝΤΙΛΗΨΕΙΣ

ιδεολογίας και πολιτικής

Αναζητώντας έναν... «ελκυστικότερο» εργασιακό μεσαίωνα

«Ένας στους έξι άλλαξε εργοδότη στο εξάμηνο», μας ενημερώνει η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ σχολιάζοντας τη «δυσκολία» που αντιμετωπίζουν οι εργοδότες όχι μόνο να βρουν, αλλά και να διατηρήσουν εργαζόμενους για μεγάλο χρονικό διάστημα. Ο λόγος γίνεται για την πρόσφατη μελέτη της Randstad, σύμφωνα με την οποία «...το 15% των εργαζομένων στην Ελλάδα έχει αλλάξει εργοδότη τους τελευταίους έξι μήνες, ποσοστό ελαφρώς μεγαλύτερο από το 2022 (13%), ενώ και το 23% των εργαζομένων που συμμετείχε στην έρευνα, εμφανίστηκε πρόθυμο να το πράξει εντός του 2023».

Συγκεκριμένα, αυτή η κινητικότητα είναι ακόμα πιο αυξημένη στους νεότερους (18-34 ετών) και η βασική αιτία που οδηγεί σε αυτές τις αλλαγές είναι, σύμφωνα με το 64% της έρευνας, οι χαμηλές απολαβές. Είναι αλήθεια πως το φαινόμενο αυτό διαφοροποιεί τη γενιά μετά το '80 από τη γενιά των γονιών της, οι οποίοι όπως χαρακτηριστικά τίθεται «είχαν παντρευτεί τη δουλειά τους». Αλήθεια όμως, δεν είναι ατυχής μία τέτοια σύγκριση, όταν λέγεται πως η σημερινή νέα γενιά είναι η πρώτη που μετά από πολλές δεκαετίες θα περάσει χειρότερα από τους γονείς της;

Πράγματι, η νέα γενιά κουβαλάει τα βαρίδια των προηγούμενων και παράλληλα δέχεται μία αναβαθμισμένη επίθεση σε κάθε πτυχή της ζωής της. Στο σχολείο, στο πανεπιστήμιο, στη δουλειά και στην κοινωνική ζωή, τα χτυπήματα διαδέχονται το ένα το άλλο. Η ασφάλεια και η σταθερότητα, πόσο μάλλον η ανάπτυξη έχουν πάει περίπατο για την εργαζόμενη νεολαία, η οποία πρέπει να λέει και ευχαριστώ που ξέφυγε από την ανεργία. Η εργασιακή ζούγκλα που διαμορφώνεται είναι πολύ σκληρή προς τον νέο εργαζόμενο, ο οποίος πρέπει να αποδεικνύει διαρκώς ότι είναι επαρκής, να αποδεχτεί ότι δεν έχει ωράριο, σταθερό μισθό, δικαιώματα. Οι αντεργατικοί νόμοι που έχουν ψηφίσει όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις, με αποκορύφωμα τον νόμο Χατζηδάκη που καταργεί το 8ωρο, ποινικοποιεί τον συνδικαλισμό και την απεργία, επιτρέπουν στην εργοδοσία να οργανώσει.

Αν τα πάρουμε με τη σειρά, ο νέος που θα βγει στην αγορά εργασίας έχει να ανέβει έναν νέο Γολγοθά, μετά από αυτόν των πανελλήνιων, των ενδοσχολικών ή μετά το πτυχίο. Χωρίς πτυχίο (ή με ένα πτυχίο-κουρελόχαρτο, όπως μετατρέπονται σταδιακά τα πτυχία στην Τριτοβάθμια) η εκμετάλλευση στον εργασιακό χώρο γίνεται ασύδοτη. Χαρακτηριστικό παράδειγμα, οι θέσεις που ανοίγουν για σεζόν σε τουριστικούς προορισμούς, όπου οι εργαζόμενοι δουλεύουν για τέσσερις και πλέον μήνες χωρίς ρεπό, χωρίς σταθερό ωράριο, με απλήρωτες υπερωρίες και μπορεί να μένουν και σε κοντέινερ μέχρι να λήξει η ορισμένου χρόνου σύμβασή τους (αν δεν δουλεύουν «μαύρα»). Είναι ενδεικτικές του θράσους και του αέρα που έχει δοθεί στην εργοδοσία, οι δηλώσεις εργοδοτών με τουριστικές επιχειρήσεις για τους «τεμπέληδες νέους» που, ενώ υπάρχουν δουλειές, «βαριούνται να πάνε να δουλέψουν».

Είναι λογικό, λοιπόν, ένας νέος άνθρωπος με όνειρα για το μέλλον να μην θέλει να «παντρευτεί» μια δουλειά χωρίς δικαιώματα, ένα μέλλον μαύρο και αβέβαιο. Έτσι εξηγείται και αυτή η κινητικότητα από εργοδότη σε εργοδότη. Με βάση μία άρνηση και αμφισβήτηση της υπάρχουσας κατάστασης. Η εκτόξευση του κόστους ζωής έχει στοιχίσει πολύ στη νεολαία, η οποία αμείβεται κατά κανόνα με τους χαμηλότερους μισθούς. Δεν δέχεται ένας νέος άνθρωπος να ζει για να δουλεύει και φαίνεται πως δεν διστάζει να ρισκάρει και να αλλάξει δουλειά, αμφισβητώντας την πραγματικότητα που του προσφέρουν. Δεν πρόκειται ούτε για «τεμπέληδες» ή «πλουσιόπαιδα». ούτε για «άεργους που θέλουν να κάθονται και να πληρώνονται», όπως συχνά επιχειρηματολογείται αυτή η «παραίτηση». Πρόκειται για παιδιά του λαού, που συχνά βγαίνουν στην αγορά εργασίας σε πολύ τρυφερή ηλικία και αναζητούν έναν τρόπο να αντισταθούν σε αυτή τη δυστοπία.

Όσο και αν κρύβεται αυτή η αμφισβήτηση κάτω από τέτοιες κινήσεις, δεν μπορεί να μην επισημανθεί και ένας άλλος βασικός παράγοντας που οδηγεί σε τέτοιου τύπου αντιδράσεις. Και αυτός είναι η αποσύνδεση των νέων από τους συλλογικούς τους χώρους και τα όργανα πάλης τους, ως αποτέλεσμα της χρόνιας αποσυγκρότησης του εργατικού-λαϊκού κινήματος. Όσο η έννοια της οργανωμένης πάλης θα παραμένει ξένη για τη νεολαία, οι δυνατότητές της θα περιορίζονται στην εύρεση ενός «πιο ελκυστικού εργοδότη». Όσο η συλλογική διεκδίκηση δεν αντικαθιστά την προσωπική διαπραγμάτευση και τον ατομικό δρόμο, η παραίτηση θα φαντάζει η μόνη -και όχι πάντα ικανοποιητική- λύση. Οι αυταπάτες περί εύρεσης «καλύτερης εργοδοσίας» ως απάντηση στην εργασιακή εκμετάλλευση θα φουντώνουν, με αποτέλεσμα έναν συμβιβασμό με το λιγότερο κακό.

Δεν βρίσκεται εκεί, όμως, η λύση. Δεν είναι ζήτημα προσώπου οι εργασιακές συνθήκες, αλλά συσχετισμών. Όσο το σύστημα θα έχει τους συσχετισμούς υπέρ του, θα παρέχει στην εργοδοσία το νομικό οπλοστάσιο που χρειάζεται για να βγάλει το μεγαλύτερο δυνατό κέρδος, ξεζουμίζοντας -και με τη βούλα- τον εργαζόμενο λαό. Η επαφή της εργαζόμενης νεολαίας με τους συλλογικούς της χώρους, τα σωματεία, είναι αυτή που θα τη βάλει σε καλύτερη θέση απέναντι στην εργοδοσία. Η συλλογική διεκδίκηση στον δρόμο είναι που θα της επιφέρει και κάποιες κατακτήσεις. Μεταφράζοντας την άρνηση της σημερινής πραγματικότητας σε διαδήλωση και απεργία, θα βγει η νεολαία πιο δυναμωμένη, απέναντι σε κάθε εργοδότη, απέναντι στο σύστημα συνολικότερα.

Τζένη

Μαζική αποχή μαθητών από τις φετινές Πανελλήνιες Κατακόρυφη αύξηση των αποκλεισμών!

Ενώ οι Πανελλήνιες έφτασαν στο τέλος τους, ήδη τα πρώτα στοιχεία δείχνουν αυξημένη αποχή των μαθητών από αυτές. Την πρώτη μέρα των Πανελληνίων Εξετάσεων, το ποσοστό της αποχής άγγιξε το 6,5% περίπου στα Γενικά Λύκεια και 22% στα ΕΠΑΛ. Η συμμετοχή των μαθητών στις Πανελλαδικές Εξετάσεις τα τελευταία χρόνια μειώνεται σημαντικά, αφού πολλοί είναι οι μαθητές που ξέρουν πως δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν σε αυτό το ταξικό σφαγείο που έχει στηθεί από τις κυβερνήσεις όλα αυτά τα χρόνια. Το 2018 συμμετείχαν στις πανελλαδικές εξετάσεις 86.301 μαθητές από τα ημερήσια Γενικά Λύκεια. Από εκεί και μετά, η καθοδική πορεία στους αριθμούς των υποψηφίων είναι εμφανής, με 81.930 υποψηφίους το 2019, 72.257 το 2020, το 2021 έφτασαν τους 75.435 και το 2022 μόλις τους 70.660!

Το γεγονός της ολοένα μείωσης των συμμετεχόντων στις Πανελλήνιες εξετάσεις είναι κάτι που πρέπει να αναδειχθεί και να ανοίξει σε μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικούς. Διότι πίσω από αυτά τα νούμερα κρύβεται στην πραγματικότητα η απογοήτευση που έχει καλλιεργηθεί σε μια ολόκληρη γενιά, που βλέπει τα φτερά της να ψαλιδίζονται με όλους αυτούς τους βάνουσους ταξικούς φραγμούς που έχουν θεσπιστεί στην εκπαίδευση. Τα ίδια ακόμα τα νούμερα μαρτυρούν πως καθοριστικό ρόλο στη μείωση των υποψηφίων έπαιξε η θέσπιση της Ελάχιστης Βάσης Εισαγωγής (ΕΒΕ), που κάθε χρόνο αφήνει έναν στους τρεις μαθητές πανελλαδικά εκτός Πανεπιστημίου.

Οι λαϊκές οικογένειες αιμορραγούν οικονομικά σε συνθήκες βίαιης φτωχοποίησης και στέλνουν τα παιδιά τους σε φροντιστήρια, ώστε να ανταπεξέλθουν στο ταξικό σφαγείο των Πανελληνίων που τους περιμένει. Είναι πολλοί οι μαθητές πλέον που βλέπουν «μάταιη»

τη συμμετοχή τους στις Πανελλήνιες Εξετάσεις και εξωθούνται στην παραίτηση και στην απογοήτευση. Βλέπουν μπροστά τους έναν εξαντλητικό και άνισο αγώνα δρόμου, με υπέρογκη ύλη στα εξεταζόμενα μαθήματα και τη δυσκολία των θεμάτων να είναι άπιαστη, ενώ ξέρουν πως χρειάζεται να πληρώσουν μεγάλη ποσά στα φροντιστήρια για να τα βγάλουν πέρα, που πάλι και αυτά δεν είναι αρκετά.

Κατηγορούν κάθε χρόνο χιλιάδες μαθητές σε όλη τη χώρα ότι είναι άχρηστοι που δεν κατάφεραν να μπουν στο πανεπιστήμιο. Θέλουν να τους πείσουν ότι δεν αξίζουν και να τους σπείρουν αισθήματα ενοχής, για να αποδεχτούν τη θέση που τους προορίζουν στην κοινωνία, ως φθηνό εργατικό δυναμικό και αντικείμενο εκμετάλλευσης για την εργοδοσία. Είναι εμφανής η επιδίωξη του συστήματος να πετάξει μαζικά μαθητές από φτωχά, λαϊκά στρώματα από την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση και να βάλει τέλος στο λεγόμενο «μαζικό πανεπιστήμιο». Αυτή την επιδίωξη την υλοποίησε με μεγάλη επιτυχία η κυβέρνηση ΝΔ, που θέσπισε τους πιο βάνουσους ταξικούς φραγμούς στην εκπαίδευση, όπως η ΕΒΕ, και βίαία πολλαπλασίασε τους αποκλεισμούς των μαθητών.

Μαθητές, εκπαιδευτικοί, γονείς πρέπει να υψώσουν κεφάλι απέναντι στην πολιτική των ταξικών φραγμών στην εκπαίδευση. Το δικαίωμα όλων των παιδιών του λαού και της εργατικής τάξης να μπορούν να σπουδάσουν είναι μια από τις κατακτήσεις του κινήματος και το σύστημα προσπαθεί με εκδικητικό μένος να την ξεριζώσει. Το δικαίωμα στις σπουδές, στη δημόσια και δωρεάν εκπαίδευση, μόνο με μαζικούς και ανυποχώρητους αγώνες πάλι μπορεί να κατακτηθεί. Και αυτή η κατεύθυνση πρέπει να παλευτεί μέσα στους κόλπους μαθητών, εκπαιδευτικών και γονέων.

Σύσκεψη κορυφής Λατινικής Αμερικής Παγιώνεται η αναβάθμιση του ρόλου της Βραζιλίας

Στις προεδρικές εκλογές του Οκτωβρίου 2022, ο Λουίς Ινάσιο Λούλα ντα Σίλβα κέρδισε με μικρή πλειοψηφία τον προκάτοχό του Ζαΐρ Μπολσονάρο. Ο αρχηγός του Κόμματος των Εργαζομένων, πρώην κατάδικος για οικονομικές ατασθαλίες, που στο μεταξύ αθωώθηκε από τις εν μέρει στημένες (όπως αποδείχθηκε) κατηγορίες εναντίον του, εμφανίστηκε με «αναμορφωμένο» προσωπείο σε όλη τη διάρκεια της προεκλογικής εκστρατείας, ποντάροντας κυρίως στις συνέπειες της καταστροφικής διαχείρισης του Μπολσονάρο. Πράγματι, το προηγούμενο φιλοχουντικό καθεστώς, με την υποστήριξη των μεγαλοβιομηχάνων και των μεγαλοτσιφλικιδών και την αρωγή των ΗΠΑ του Τραμπ, οδήγησε τον λαό σε παραπέρα φτωχοποίηση, τα μικρομεσαία στρώματα σε επισφαλή κατάσταση και, πάνω απ' όλα, οδήγησε τη χώρα σε διεθνή απομόνωση, είτε με την εγκληματική διαχείριση της πανδημίας, είτε με την αλλοπρόσβαλη περιβαλλοντική και διεθνή πολιτική: καταστροφή του δάσους του Αμαζονίου προς όφελος των εξαγωγών σόγιας για βιοκαύσιμο, η οποία, λόγω της πτώσης της χρηματιστηριακής της τιμής, προκάλεσε καλπάζοντα πληθωρισμό και υποτίμηση του εθνικού νομίσματος· ασαφής διπλωματική πολιτική έναντι των γειτονικών λατινοαμερικάνικων χωρών, όπου η ανερχόμενη «νέα» σοσιαλδημοκρατία σε διάφορες χώρες χαρακτηριζόταν ως «κομμουνιστική απειλή», με αποτέλεσμα την επιδείνωση των σχέσεων της Βραζιλίας με αυτές.

Με κεντρικό σύνθημα την αποκατάσταση της (αστικοδημοκρατικής) λειτουργίας και του διεθνούς κύρους της χώρας, ο Λούλα απευθύνθηκε στα καταπιεσμένα φτωχά στρώματα και σε μερίδες της μεσαίας τάξης, υποσχόμενος την προαγωγή του κοινωνικού κράτους και την προβολή της Βραζιλίας ως τρίτου πόλου στη ρευστή παγκόσμια κατάσταση. Από την πρώτη μέρα της εκλογής του,

στο πλαίσιο του μεταβατικού κυβερνητικού προγράμματος, αύξησε τα κονδύλια για τις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας και άνοιξε διαύλους επικοινωνίας με χώρες της Λατινικής Αμερικής και της νοτιοανατολικής Ασίας που προηγουμένως θεωρούνταν «εχθρικές». Στη Διάσκεψη COP27 για την κλιματική αλλαγή, που πραγματοποιήθηκε στο Κάιρο, απαίτησε την αύξηση των κονδυλίων για περιβαλλοντική προστασία, παρά τις ενστάσεις της Διαμερικανικής Αναπτυξιακής Τράπεζας. Πρότεινε τη διεξαγωγή της μεθεπόμενης COP σε μια πόλη της περιοχής του Αμαζονίου, πράγμα που έγινε δεκτό με ενθουσιασμό από τους συμμετέχοντες στη διάσκεψη.

Έχοντας ορίσει ως Υπουργό Εξωτερικών τον έμπειρο διπλωμάτη Μάουρο Βιέιρα, η κυβέρνηση Λούλα πραγματοποίησε σειρά επαφών με εκπροσώπους χωρών της Ευρώπης και της Λατινικής Αμερικής, όπως επίσης και με μέλη διεθνών οργανισμών, με σκοπό την επιστροφή της Βραζιλίας στο παγκόσμιο προσκήνιο και την περαιτέρω αναβάθμιση του ρόλου της. Ο ίδιος επισκέφθηκε τον Μακρόν στη Γαλ-

λία και τον Μπάιντεν στις Ηνωμένες Πολιτείες, εμφανιζόμενος ως διαμεσολαβητής για την επίλυση της σύγκρουσης στην Ουκρανία, δηλώνοντας πως «παρ' ότι η Ρωσία εισέβαλε στη χώρα, ο Ζελένσκι δεν παύει να έχει μερίδιο ευθύνης, καθώς μονός καβγάς δεν γίνεται». Με επιφυλάξεις, ο Μπάιντεν πρότεινε στις 10 Φεβρουαρίου τη συγκρότηση μια ομάδας μεσολάβησης για τον τερματισμό του πολέμου στην Ουκρανία, αποτελούμενη από χώρες που δεν εμπλέκονται σε αυτόν και υπό την ηγεσία της Βραζιλίας.

Παράλληλα, ο Λούλα πρωτοστάτησε στην αναβίωση της Ομάδας των BRICS (Βραζιλία, Ρωσία, Κίνα, Ινδία, Νότια Αφρική). Κατά την επίσκεψή του στην Κίνα, τόνισε την ανάγκη δημιουργίας ενός «τρίτου πόλου», οικονομικά και στρατηγικά ανεξάρτητου σε παγκόσμια κλίμακα, με στόχο τη δημιουργία νέας ισορροπίας στον πλανήτη. Πρότεινε μέχρι και την κατάργηση του δολαρίου ως βασικού νομίσματος για τις διεθνείς εμπορικές συναλλαγές. Αποκορύφωμα των ανοιγμάτων αποτέλεσε η πρόσφατη Σύνοδος Κρατών της Λατινικής Αμερικής, στην

οποία αποκαταστάθηκαν οι σχέσεις καλής γειτονίας με τη Βενεζουέλα του Μαδούρο και προτάθηκε η αναθέρμανση της εμπορικής συμφωνίας ΕΕ-MERCOSUR, η επιστροφή της Βραζιλίας στην Κοινότητα Κρατών της Λατινικής Αμερικής και της Καραϊβικής (από την οποία είχε αποχωρήσει η κυβέρνηση Μπολσονάρο) και η σύναψη διμερών συμφωνιών τελωνειακής ένωσης με Αργεντινή, Ουρουγουάη και Βολιβία.

Η αναβάθμιση του ρόλου της Βραζιλίας σε περιφερειακό και παγκόσμιο επίπεδο είναι μια πραγματικότητα και προχωρά με γοργούς ρυθμούς. Η έβδομη σε πληθυσμό χώρα του πλανήτη επιζητά μια καινούρια θέση στις διεθνείς εξελίξεις. Το κατά πόσο αυτό είναι εφικτό και πόσο θα βοηθήσει τον ταλαιπωρημένο λαό της είναι το ζητούμενο. Σίγουρα, όμως, η πρώτη ωφελομένη θα είναι η άρχουσα τάξη της χώρας, που παρά ταύτα δεν παύει να διατηρεί σχέσεις εξάρτησης με τις μεγάλες δυνάμεις και πολύ απέχει από το να μετατραπεί σε ιμπεριαλιστική αστική τάξη.

Νέος πρόεδρος του ΕΚΠΑ, νέος γύρος επίθεσης στα δικαιώματα των φοιτητών

Σύμφωνα με τον νόμο-πλαίσιο της Κεραμέως, τις εκλογές για τα συμβούλια διοίκησης ακολουθεί η εκλογή του πρόεδρου από τα εσωτερικά μέλη του συμβουλίου. Επειδή, όμως, τα εσωτερικά μέλη του συμβουλίου είναι 6, δεν μπορούσε να υπάρξει πλειοψηφία μιας και τα 2 μέλη ήταν προσκεείμενα στον Σιάσο και τα άλλα 2 στον Θωμαΐδη. Μετά από πολιτικές πιέσεις, διαβουλευόμενες ημερών και την ανάμιξη της ίδιας της ΝΔ καταλήχθηκε νέος πρόεδρος ο Σιάσος και οι τρεις αντιπρόεδμοι και ο εκτελεστικός διευθυντής να προέρχονται από την ομάδα Θωμαΐδη.

Αυτό, βέβαια, αποτέλεσε συμβιβαστική λύση, μιας και το Μέγαρο Μαξίμου τοποθετήθηκε ξεκάθαρα. Να εκλεγεί πρόεδρος χωρίς να προκηρυχθούν νέες εκλογές για τα συμβούλια διοίκησης κατά τη διάρκεια της

προεκλογικής περιόδου για τις βουλευτικές.

Η εκλογή του Πρόεδρου του ΕΚΠΑ και η επιλογή αντιπροέδρων σε αυτές τις συνθήκες δείχνουν ότι η επίθεση θα προχωρήσει. Όσο ο Σιάσος (μέλος της ΝΔ) κάνει λόγο για τη νέα μέρα στο ΕΚΠΑ, οι φοιτητές έχουν να περιμένουν ακόμα μεγαλύτερο τσάκισμα των δικαιωμάτων τους. Μπορεί οι πρόεδροι και οι αντιπρόεδμοι να μην «τα έβρισκαν» στη μοιρασιά των εδρών, θα τα βρουν, όμως, την επόμενη μέρα, όταν θα κληθούν να εφαρμόσουν τις αντιλαϊκές πολιτικές της επόμενης κυβέρνησης μέσα στο πανεπιστήμιο. Εκεί δεν θα υπάρχει καμία αντιπαράθεση, αλλά κοινός τόπος θα είναι το προχώρημα της επίθεσης, η εφαρμογή όλων των πτυχών των νόμων Κεραμέως, μια ακόμα πιο ταξική και εντατικοποιημένη τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Ανεξάρτητα από την επιλογή πρόεδρου, το σύστημα έχει κάνει από καιρό ξεκάθαρες τις προθέσεις του. Η εκλογή του όποιου πρόεδρου την ίδια μαύρη καθημερινότητα θα είχε να υποσχεθεί στους φοιτητές. Μπορεί ένα κομμάτι της ρεφορμιστικής αριστεράς, που πιστεύει στην ακαδημαϊκή κοινότητα και αναζητά συμμαχίες μέχρι και στο μεγαλοκαθηγητικό κατεστημένο να θέλει να έχει λόγο στην εκλογή των πρυτανικών αρχών. Αυτό, όμως, δεν μπορεί να δώσει καμία διέξοδο στους φοιτητές και τα προβλήματά τους. Είναι η ίδια άποψη που θεωρεί ότι το φοιτητικό κίνημα μπορεί να συνδιαχειριστεί μαζί με το Υπουργείο και το καθηγητικό κατεστημένο το πρόβλημα της εκπαίδευσης. Η άποψη της συνδιοίκησης ακόμα κυριαρχεί στη ρεφορμιστική αριστερά και εκφραζόταν όλο το προηγούμενο διά-

στημα με τις «παραιτήσεις υπουργών» που απέδειξαν στην πράξη πόσο αδιέξοδες είναι.

Οι φοιτητές πρέπει να αναζητήσουν τις λύσεις τους στα συλλογικά τους όργανα. Στη μαζική και οργανωμένη πάλη ενάντια στο τσάκισμα των δικαιωμάτων τους. Από καιρό ο Μητσοτάκης κάνει λόγο για την αναθεώρηση του άρθρου 16, οι διατάξεις των νόμων Κεραμέως εφαρμόζονται όλες, ολόένα και περισσότεροι αποκλείονται από την εκπαιδευτική διαδικασία. Μοναδική απάντηση και διέξοδος είναι οι συνλεύσεις, οι καταλήψεις και οι διαδηλώσεις. Στο πλάι του λαού και των εργαζομένων. Έτσι κατάφεραν οι φοιτητές να μπλοκάρουν την επίθεση και μόνο έτσι μπορούν να το ξανακάνουν.

Ουκρανία

«Ουκρανική αντεπίθεση», καταστροφή της Νόβα Κακόβκα Διαρκής όξυνση της ιμπεριαλιστικής αναμέτρησης

Αναμφισβήτητα, δύο είναι τα γεγονότα, στον άδικο πόλεμο που διεξάγεται στην Ουκρανία, που σημάδεψαν την πορεία των εξελίξεων το τελευταίο δεκαπενθήμερο. Το ένα είναι η έναρξη της πολυαναμενόμενης «ουκρανικής αντεπίθεσης» και το άλλο, λίγες μέρες μετά, η επίθεση και η καταστροφή του φράγματος στη Νόβα Κακόβκα (Nova Kakhovka). Φυσικά δεν έλλειψαν οι αντιπαραθέσεις στο εσωτερικό των ΗΠΑ, οι κινήσεις των Ευρωπαίων στο πολιτικό πεδίο και ευρύτερα οι προσπάθειες των πρωταγωνιστών αυτής της σύγκρουσης, δηλαδή των ΗΠΑ και της Ρωσίας, να ενδυναμώσουν τις θέσεις τους στο παγκόσμιο στερέωμα.

Η ουκρανική αντεπίθεση που «δεν βγαίνει»

Τελικά, στις αρχές Ιουνίου, κάτω από το βάρος των απαιτήσεων του αμερικανικού ιμπεριαλισμού, το καθεστώς του Κιέβου ξεκίνησε τις πρώτες επιχειρήσεις στα πλαίσια της «ουκρανικής αντεπίθεσης», που όλο έρχονταν και όλο μετατίθονταν στο μέλλον. Κι αυτό διότι, μέσω της «ουκρανικής αντεπίθεσης», μπορεί να αναπαράγεται η πίεση των ΗΠΑ προς τους Ευρωπαίους ιμπεριαλιστές, ώστε να συνεχίσει, απρόσκοπτα και χωρίς παρεκκλίσεις, η δυτική υποστήριξη στον Ζελένσκι. Ρόλο φαίνεται να έπαιξε τόσο το διακινούμενο από την Κίνα σχέδιο «ειρήνευσης» όσο και κυρίως η πρόταση, στα τέλη Μαΐου, του Γάλλου προέδρου Ε. Μακρόν προς τον Ζελένσκι, για τη διεξαγωγή μιας Διεθνούς Διάσκεψης για την Ουκρανία στο Παρίσι, όπως αποκάλυψε η Wall Street Journal. Ήταν κινήσεις, δηλαδή, σε άλλο μήκος κύματος από αυτό της συνεχούς προμωδότησης της έντασης και του πολέμου στο οποίο κινείται η Ουάσιγκτον.

Με τα μέχρι τώρα δεδομένα, η αντεπίθεση έχει παράξει οικτρά εδαφικά αποτελέσματα και πολύ βαριές απώλειες για τις ουκρανικές δυνάμεις. Πιο συγκεκριμένα, οι ανακοινώσεις του ουκρανικού επιτελείου περιλαμβάνουν την ανακατάληψη εφτά χωριών, από τα οποία το ένα ξαναγύρισε στον έλεγχο της ρωσικής πλευράς και από τα υπόλοιπα τα πιο πολλά βρίσκονται στη λεγόμενη «γκρίζα ζώνη». Οι αντεπιθέσεις σε Ζαπορίζιε και Ντονιέτσκ, καθώς και οι προσπάθειες πλαγιοκόπησης των ρωσικών στρατευμάτων βορειοανατολικά, έχει οδηγήσει σε ένα λουτρό αίματος με χιλιάδες νεκρούς Ουκρανούς στρατιώτες και σημαντικές καταστροφές του δυτικού εξοπλισμού, κυρίως τανκς, τεθωρακισμένων αρμάτων και οπλικών συστημάτων. Γράφεται, μάλιστα, πως αυτές οι απώλειες αφορούν την αποτυχημένη προσπάθεια διάρρηξης της πρώτης αμυντικής γραμμής και δεν αφορούν την κύρια γραμμή άμυνας που αποτελείται από βαριές και πολλαπλές οχυρώσεις, καθώς και από συνδυασμένα συστήματα παρεμπόδισης των επιτιθέμενων. Παράλληλα, οι πυραυλικές επιθέσεις στα μετόπισθεν της ουκρανικής πλευράς συνεχίζονται, καταστρέφοντας την αεράμυνα, σημαντικές αποθήκες εξοπλισμού, κέντρα διοίκησης και συγκέντρωσης στρατιωτικού προσωπικού, μειώνοντας έτσι τις ουκρανικές εφεδρείες σε όλα τα επίπεδα.

Η αιματοχυσία όχι μόνο θα συνεχιστεί, αλλά όλα κατατείνουν πως θα με-

γαλώσει κατά πολύ το επόμενο διάστημα. Γιατί εκτός των άλλων, το καθεστώς Ζελένσκι δεν βρίσκεται παρά στην αρχή της «αντεπίθεσής» του, με ΝΑΤΟϊκά όπλα, εκπαίδευση και συμβούλους. Ο κύριος όγκος των δυνάμεων που έχει συγκεντρώσει δεν έχει χρησιμοποιηθεί, ενώ υπάρχουν πολλές και αντικρουόμενες πληροφορίες για το πού και πότε αυτές θα ριχτούν στη μάχη. Βέβαια, και η ρωσική πλευρά κρατά το μεγαλύτερο μέρος των δυνάμεών της εκτός των αμυντικών επιχειρήσεων. Θα λέγαμε ότι η τελευταία, με τη σαφή ανωτερότητα που συνεχίζει να έχει σε εξοπλισμό, εκθέτει πολύ λιγότερο το δυναμικό της στη σύγκρουση, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι και η πλευρά της δεν υφίσταται απώλειες. Επιπλέον, στρατιωτικοί αναλυτές έχουν εδώ και ένα διάστημα επισημάνει πως ο ρωσικός στρατός δεν είναι πια ο ίδιος με αυτόν που ξεκίνησε την εισβολή τον Φλεβάρη του 2022. Έχει βελτιώσει κατά πολύ όλα τα επίπεδα της δράσης του (αεράμυνα, ηλεκτρονικός πόλεμος, χρήση ντρώουνς, επιμελητεία και συντονισμός) και αυτό, επισημαίνουν, φαίνεται τόσο στο είδος της άμυνας που τώρα διεξάγει (ενεργητική με στοιχεία αντεπιθέσεων που προκαλεί μεγάλες απώλειες στα εχθρικά στρατεύματα), αλλά και στη σημασία που δίνουν στο χτύπημα των κόμβων και των γραμμών ανεφοδιασμού του εχθρού.

Καταστροφή του φράγματος: ποιος ωφελείται;

Καθόλου τυχαία, δύο μέρες μετά την έναρξη των πρώτων επιχειρήσεων της «ουκρανικής αντεπίθεσης» και ενώ αυτές αποτύχαιναν δημιουργώντας ανησυχία στους δυτικούς «προστάτες» του Κιέβου, ήρθε η καταστροφή του φράγματος στον υδροηλεκτρικό σταθμό της Νόβα Κακόβκα.

Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να πλημμυρίσουν εκατοντάδες χωριά, σημαντικές πόλεις και κωμοπόλεις ανατολικά (κυρίως) και δυτικά (δευτερευόντως) του Δνεύπερου, να κινδυνεύουν χιλιάδες ζωές, να καταστραφούν οι περιουσίες αλλά και οι καλλιέργειες των ανθρώπων των περιοχών αυτών. Επίσης, το χτύπημα έθεσε σε κίνδυνο τη λειτουργία του πυρηνικού σταθμού της Ζαπορίζιε που βρίσκεται στην υπό ρωσικό έλεγχο διπλανή περιοχή, μιας και τα συστήματα ψύξης τροφοδοτούνται από τον σταθμό αυτόν.

Από την πρώτη στιγμή, οι δύο πλευρές αλληλοκατηγορούνται για το ποιος

πραγματοποίησε την επίθεση και την καταστροφή του φράγματος. Εμείς δεν μπορούμε παρά να αντιμετωπίσουμε το όλο ζήτημα με πολιτικό τρόπο και προσπαθώντας να εκτιμήσουμε ποιος ευνοείται από αυτή την καταστροφή.

Όλα δείχνουν ότι πρόκειται για μια ακόμη τυχοδιωκτική ενέργεια του ΝΑΤΟ-κρατούμενου καθεστώτος του Κιέβου. Οι αποτυχίες των πρώτων ημερών της «ουκρανικής αντεπίθεσης», αλλά και η ανάγκη του Κιέβου και των Αμερικανών «προστατών» του να αναπαράγουν σε ολόένα και πιο ψηλά επίπεδα την ένταση, είναι επαρκείς πολιτικοί λόγοι για την κίνηση αυτή. Επιπλέον, υπάρχουν τα εξής καθόλου ασήμαντα στοιχεία. Στρατιωτικοί αναλυτές αναφέρουν πως η πλημμύρα έχει καταστρέψει τμήμα των εκτεταμένων αμυντικών οχυρώσεων, αλλά και των ναρκοπεδίων της ρωσικής πλευράς, ανατολικά του Δνεύπερου. Εάν όπως υπολογίζεται, στα μέσα Ιουνίου έχει αποκατασταθεί η στάθμη του νερού στα προηγούμενα επίπεδα και ένα μήνα μετά (μέσα Ιουλίου) το έδαφος των πλημμυρισμένων περιοχών θα έχει στεγνώσει, αυτό λογίζεται από το Κίεβο ως πλεονέκτημα για την πραγματοποίηση αντεπίθεσης στην περιοχή της Χερσώνα. Παράλληλα είναι γνωστό πως το φράγμα τροφοδοτούσε με νερό τη Χερσόνησο της Κριμαίας και η καταστροφή του φράγματος της στερεί μεσοπρόθεσμα (η ρωσική διοίκηση ανακοίνωσε ότι έχει αποθηκευμένο νερό για 500 ημέρες) το αγαθό αυτό για τους κατοίκους της.

Αν η «ουκρανική αντεπίθεση» είχε νίκες και έβαζε πρόβλημα στον ρωσικό στρατό, αυτός θα ήταν ένας λόγος -αν και όχι επαρκής- για να καταστρέψει το φράγμα η ρωσική πλευρά. Με τα υπάρχοντα, όμως, δεδομένα, ο ρωσικός ιμπεριαλισμός δεν είχε κανένα σοβαρό λόγο για να το πράξει. Βέβαια, η δυτική προπαγάνδα που χωρίς ντροπή χρέωνε το σαμποτάζ στους Nord Stream 1 και 2 στη Ρωσία, οργιάζει για μια ακόμη φορά κάνοντας το μαύρο-άσπρο. «Ξεχνάει» ακόμα και το γεγονός ότι ο υποστράτηγος Andriy Kovalchuk, σε συνέντευξή του στην Washington Post το 2022, είχε ήδη αποκαλύψει ότι η Ουκρανία όχι μόνο σχεδίαζε να επιτεθεί στον Kakhovka, αλλά είχε δοκιμάσει ακόμη και αυτό το είδος της επιχειρήσης, χρησιμοποιώντας δυτικά όπλα.

Επιμονή στην ένταση

Η μεγαλύτερη στην ιστορία του ΝΑΤΟ αεροπορική άσκηση Air Defender 2023,

στα δυτικά σύνορα της Ρωσίας, με συμμετοχή 220 αεροσκαφών και 10.000 στρατιωτικού προσωπικού. Οι δηλώσεις του πρώην Γενικού Γραμματέα του ΝΑΤΟ, Ράσμουνσεν, σύμφωνα με τις οποίες, εάν η Ουκρανία δεν λάβει τίποτα στη Σύνοδο Κορυφής τον Ιούλιο, τότε ίσως η Πολωνία και οι χώρες της Βαλτικής αναπτύξουν στρατιωτικές δυνάμεις στην Ουκρανία. Οι διφορούμενες αναφορές του πρωθυπουργού και του υπουργού άμυνας της Σουηδίας ότι έχουν ξεκινήσει προετοιμασίες με το ΝΑΤΟ οι οποίες «*μπορεί (σ.δ.!) να συνίστανται σε προσωρινή βάση ξένου εξοπλισμού και προσωπικού στο σουηδικό έδαφος. Η απόφαση (σ.δ.!!) στέλνει ένα σαφές μήνυμα στη Ρωσία...*» (υπογραμμισίες δικές μας). Η διαρκώς κλιμακούμενη ροή δυτικού εξοπλισμού στο Κίεβο, με το ποσό στήριξής του να έχει ξεπεράσει τα 100 δισ. δολάρια! Όλα μαρτυρούν πως, η γραμμή της κλιμάκωσης του πολέμου παραμένει κυρίαρχη στις ΗΠΑ, μιας και τους βοηθά σε πολλαπλά επίπεδα: φθορά της Ρωσίας στον πόλεμο και αύξηση της πίεσης στα δυτικά της σύνορα, ευθυγράμμιση των Γαλλογερμανών ιμπεριαλιστών, επέκταση του ΝΑΤΟ σε Φιλανδία αλλά και Σουηδία (όταν αρθεί το τουρκικό βέτο) καθώς και της συνολικής αμερικανικής επιρροής στη «Νέα Ευρώπη». Πιθανά γι' αυτό και έχουμε την παραπομπή ξανά σε δίκη του Τραμπ, ο οποίος επιμένει, εκφράζοντας τμήματα του αμερικανικού κατεστημένου, πως η πολιτική αυτή της διοίκησης Μπάιντεν, με μαθηματική ακρίβεια οδηγεί σε στρατηγικό αδιέξοδο, ανοίγοντας είτε την πόρτα του πυρηνικού ολέθρου είτε έναν συμβιβασμό με τη Ρωσία με πολύ χειρότερους όρους για ΗΠΑ-Δύση σε σχέση με τώρα.

Από τη ρωσική πλευρά, καθίσταται κάθε μέρα που περνάει όλο και πιο φανερό πως θα κάνει ότι είναι δυνατόν, για να πετύχει έστω αυτούς τους όχι απόλυτα εξειδικευμένους στόχους της και δεν θα διστάσει μπροστά σε τίποτα, εάν διαπιστώσει ότι απειλείται αυτό που θεωρεί η ίδια ως εθνική ασφάλεια. Γνωρίζοντας, επιπλέον, ότι πολεμά με ένα άβαταρ του ΝΑΤΟ, εκτός από τη φθορά, «χτίζει» ταυτόχρονα και αυτοπεποίθηση και παράγει παγκόσμιο κύρος. Αν μάλιστα στο πεδίο των μαχών βγει κερδισμένη -έστω σχετικά- τότε γνωρίζει και η ίδια ότι αυτό θα αποτελέσει μία τομή στους παγκόσμιους συσχετισμούς δύναμης, σε μια εποχή μεγάλων γεωπολιτικών ανακατατάξεων και αναταράξεων και στην οποία αμφισβητείται η δυτική κυριαρχία επί του πλανήτη.

γράφει ο Δημήτρης Παυλίδης

Νόβαγια Καχόφκα, Ουκρανία

Το ποίημα της θάλασσας, τα πέτρινα κεντήματα και η τραγωδία του άδικου πόλεμου

Η Νόβαγια Καχόφκα έχει γενέθλια στις 28 Φεβρουαρίου. Εκείνη την ημέρα, το 1952, το προεδρείο του Ανώτατου Σοβιέτ της Ουκρανίας της έδωσε επίσημα το όνομά της. Επικεφαλής της εκτελεστικής επιτροπής της πόλης εκλέχθηκε ένας οικοδόμος, βετεράνος του Μεγάλου Πατριωτικού Πολέμου. Γεννήθηκε στη θέση του χωριού Κλιουτσεβόι, στην αριστερή όχθη του Δνείπερου, στην περιοχή της Χερσώνας, δίδυμη του ομώνυμου υδροηλεκτρικού συγκροτήματος που συμπεριλαμβάνει το μεγάλο φράγμα, το έκτο και νοτιότερο στην κοίτη του Δνείπερου, με κύρια αποστολή την υδροδότηση και την ηλεκτροδότηση της Κριμαίας και της νότιας Ουκρανίας. Η πόλη κτίστηκε σε χρόνο ρεκόρ, μόλις σε τέσσερα χρόνια, για να στεγάσει τους εργάτες που ήρθαν απ' όλη σχεδόν τη Σοβιετική Ένωση για να κατασκευάσουν το μεγάλο έργο. Το πρώτο κτίριο κατοικιών θεμελιώθηκε στις 20 Απριλίου 1951 στην οδό Καρλ Μαρξ 31. Τα σχέδια έγιναν σε συνεργασία με την Ακαδημία Αρχιτεκτονικής του Κιέβου. Κτίστηκαν μονώροφες, διώροφες και τριώροφες κατοικίες, οι περισσότερες με κόκκινα τούβλα. Η βασική ιδέα ήταν να δημιουργηθεί ένα χωριό στην πόλη, δηλαδή το κάθε κτίριο κατοικιών να διαθέτει έναν ακάλυπτο χώρο για καλλιέργεια λαχανικών, αφού πρώτα αφαιρέθηκε ένα στρώμα άμμου της στέπας σε βάθος μισού μέτρου και μεταφέρθηκε εύφορο χώμα από τις όχθες του Δνείπερου. Οι σχεδιαστές εμπνεύστηκαν από την πόλη-κήπο, του Άγγλου πολεοδόμου Εμπενίτζερ Χάουαρντ. Ήταν μια απόπειρα υλοποίησης της ουτοπικής πόλης στα δύσκολα αλλά ελπιδοφόρα σοβιετικά μεταπολεμικά χρόνια, τα γεμάτα αυτοπεποίθηση από τη μεγάλη νίκη. Φυτεύτηκαν οπωροφόρα δένδρα στις αυλές και σχεδιάστηκαν πάρκα και πλατείες στα οποία υπήρχαν περισσότερα από εξήντα είδη δένδρων. Το 1952 επισκέφτηκε τη νέα πόλη ο σοβιετικός, ουκρανικής καταγωγής, σκηνοθέτης Αλεξάντρ Ντοβζένκο, με σκοπό να κινηματογραφήσει την εποποιία κατασκευής του έργου. Βλέποντας τα ομοιόμορφα κτίρια, έστειλε επιστολή στην Ακαδημία Αρχιτεκτονικής, ζητώντας να στείλουν τεχνίτες για να διακοσμήσουν τις προσόψεις. Η ανταπόκριση ήταν άμεση. Τον Δεκέμβριο του ίδιου έτους έφτασε στην πόλη μια ομάδα αρχιτεκτόνων, γλυπτών και καλλιτεχνών με επικεφαλής τον γλύπτη Γκριγκόρι Ντοβζένκο. Ξεκίνησαν να δημιουργούν αρχιτεκτονικά στολίσια και να χρωματίζουν τους τοίχους. Διακοσμήθηκαν 180 κτίρια με ειδικό σοβά και ξεχωριστά σχέδια που κανένα δεν ήταν το ίδιο. Κληρονομία αυτής της εργασίας είναι τα «πέτρινα κεντήματα» που διακοσμούν μέχρι σήμερα πολλά κτίρια στην πόλη και συγκεντρώνουν το ενδιαφέρον των επισκεπτών της. Το 1955, όταν ολοκληρώθηκε η εφαρμογή του Ρυθμιστικού Σχεδίου, υπήρχαν εξακόσια κτίρια κατοικιών με επιφάνεια εκατό χιλιάδες μέτρα. Κτίστηκαν νηπιαγωγεία, σχολεία, χώροι δημόσιας εστίασης, κινηματογράφοι, θέατρα, κρατικά ιδρύματα, συγκρότημα νοσοκομείων και ένα στάδιο δέκα χιλιάδων θεατών. Στους δρόμους δόθηκαν ονόματα σοβιετικών ηγετών και μορφών του διεθνούς εργατικού κινήματος. Στα τέλη του 1957 η Νόβαγια Καχόφκα είχε περισσότερους από 25 χιλιάδες κατοίκους, παρά το γεγονός πως την ίδια χρονιά περίπου 4 χιλιάδες οικοδομοί έφυγαν για να χτίσουν ένα νέο υδροηλεκτρικό σταθμό ψηλότερα στον Δνείπερο.

Για την κατασκευή του συγκροτήματος δούλεψαν με αυταπάρνηση 12.000 σοβιετικοί πολίτες. Ουκρανοί, Ρώσοι και από δεκάδες άλλες εθνότητες. Χρησιμοποιήθηκαν 1.100 οχήματα, 30 εκσκαφείς, 75 γερανοί με ερπύστριες, 100 μπουλντόζες, 14 ατμομηχανές, 7 Βυ-

θοκόροι. Οι πρώτοι εργάτες έφτασαν από την Ζαπορίζια τον Οκτώβριο του 1950 και οργανώθηκαν σε επτά ομάδες. Τα στάδια κατασκευής περιλάμβαναν τη σιδηροδρομική γραμμή για τη μεταφορά μηχανημάτων και υλικών, την εκσκαφή της λεκάνης και τη δημιουργία χωμάτων φραγμάτων και αμέσως μετά την τοποθέτηση του σκυροδέματος. Στις 5 Ιουλίου 1955, ο Δνείπερος αποκλείστηκε και ο ταμιευτήρας άρχισε να πλημμυρίζει. Από το Χάρκοβο ήρθαν οι στρόβιλοι και από τη Ζαπορίζια οι μετασχηματιστές και άλλες μηχανές. Για την κατασκευή χρησιμοποιήθηκαν νέες μέθοδοι, με σκοπό τη μείωση του χρόνου. Η εγκατάσταση της πρώτης τουρμπίνας ξεκίνησε τον Αύγουστο του 1954 και ολοκληρώθηκε στις 18 Οκτωβρίου 1955. Αυτή θεωρείται η ημέρα των γενεθλίων του σταθμού. Στις 13 Οκτωβρίου 1956 τέθηκε σε λειτουργία η τελευταία, έκτη υδροηλεκτρική μονάδα και στις 19 Οκτωβρίου 1959 τέθηκε σε πλήρη λειτουργία με εγκατεστημένη ισχύ 312 MW. Ήταν ένα από τα μεγαλύτερα κατασκευαστικά έργα της Σοβιετικής Ένωσης εκείνης της εποχής και δικαιολογημένα προκάλεσε πανηγυρισμούς σε όλη τη μεγάλη χώρα.

Ποίημα της Θάλασσας! Αυτός είναι ο τίτλος του σεναρίου που έγραψε ο μεγάλος κινηματογραφιστής Αλεξάντρ Ντοβζένκο με θέμα την κατασκευή του έργου της Καχόφκα και τις περιπέτειες, τον μόχθο, τη στενοχώρια και τα όνειρα των ανθρώπων των κατακλυσμένων χωριών οι οποίοι αναγκάστηκαν να μετακομίσουν. Παραμονή της έναρξης των γυρισμάτων στις 25 Νοεμβρίου του 1956, ο σκηνοθέτης της ταινίας «Γη», η οποία θεωρείται μια από τις 12 καλύτερες ταινίες όλων των εποχών, πέθανε από καρδιακή ανακοπή. Εν τέλει, το 1958 η Γιούλια Σόλντσεβα, γυναίκα του Ντοβζένκο και γνωστή ηθοποιός και σκηνοθέτης τα κατάφερε. Για το σενάριο της ταινίας ο Ντοβζένκο έλαβε το πρώτο βραβείο του Πανευρωπαϊκού Φεστιβάλ Κινηματογράφου στο Κίεβο και του απονεμήθηκε μεταθανάτια το Βραβείο Λένιν. Το 1962, η Γιούλια Σόλντσεβα βραβεύτηκε με τιμητικό δίπλωμα στο Διεθνές Φεστιβάλ του Λονδίνου. Η ταινία αποτελεί έναν ύμνο στην προσπάθεια του ανθρώπου να τιθασεύσει τη φύση, στις τεχνικές επιτυχίες των σοβιετικών επιστημόνων και εργατών, αλλά και στη στενή σχέση των ανθρώπων με τη γη και τις πατρογονικές εστίες.

Στις δεκαετίες που ακολούθησαν, η τεχνητή θάλασσα, το φράγμα και το υδροηλεκτρικό συγκρότημα παρά τις βελτιώσεις και τους εκσυγχρονισμούς, δεν αντιμετωπίστηκε με την αναγκαία προσοχή, όπως και πολλά άλλα μεγάλα έργα της πρώτης σοβιετικής περιόδου. Αυτό έδωσε την ευκαιρία στην αντικομμουνιστική προπαγάνδα να ξεκινήσει επιθέσεις στην ιδέα κατασκευής και τη σκοπιμότητα του έργου, θεωρώντας το μέρος της σοβιετικής προσπάθειας να καταστραφεί το ουκρανικό έθνος και οι ιστορικές κοιτίδες του, όπως το Μεγάλο Λιβάδι και η παραδοσιακή προβιομηχανική αγροτική οικονομία του. Έφτασαν, μάλιστα, στο σημείο τα τελευταία χρόνια να διατυπώνονται στα σοβαρά προτάσεις για καταστροφή του φράγματος για να αποκατασταθεί η παλιά εικόνα του Δνείπερου και των παραποτάμιων περιοχών του! Ο άδικος πόλεμος όχι μόνο πρόλαβε αυτά τα χιμαιρικά όνειρα, αλλά τα έκανε πραγματικότητα, προξενώντας μια ανυπολόγιστη οικολογική και οικονομική καταστροφή. Η μερική κατάρρευση του φράγματος σημειώθηκε τη νύκτα της 6ης Ιουνίου, με αποτέλεσμα να ξεχυθούν τεράστιοι όγκοι νερού και στις δύο όχθες του ποταμού,

ΔΙΑΒΑΣΤΕ για την ιστορία της πόλης και δείτε φωτογραφίες από τα πρώτα χρόνια στην ιστοσελίδα novakahovka.city/articles/3615/7-faktiv-zhittya-grigoriya-dovzhenka-avtora-kamyanih-vishivanok και novakahovka.city/articles/3615/7-faktiv-z-zhittya-grigoriya-dovzhenka-avtora-kamyanih-vishivanok

ΔΕΙΤΕ ένα μικρό φιλμ από την έναρξη πλήρωσης του ταμιευτήρα www.youtube.com/watch?v=Cw6xch6st5U&t=4s, και ολόκληρη την ταινία rezka.ag/films/drama/46833-poema-o-more-1958.html.

atheatoskosmosps.blogspot.com

να πλημμυρίσουν δεκάδες πόλεις και χωριά, να ξεσπιτωθούν χιλιάδες άνθρωποι και να χάσουν τη ζωή τους δεκάδες. Στην Νόβαγια Καχόφκα, πλημμύρισαν περισσότερα από 700 κτίρια κατοικιών και το μεγαλύτερο μέρος βρέθηκε για ημέρες κάτω από το νερό.

Ρώσοι και Ουκρανοί αλληλοκατηγορούνται για την καταστροφή, αλλά όπως και σε άλλες περιπτώσεις, η απάντηση στο ερώτημα «ποιος κυρίως ωφελείται» ή αντίθετα «ποια πλευρά πλήττεται περισσότερο» αποτελεί χρήσιμο ερμηνευτικό εργαλείο. Ο ταμιευτήρας αποτελεί βασική πηγή υδροδότησης της Κριμαίας και οι περιοχές που πλημμύρισαν κατόπιν από τη Νόβαγια Καχόφκα προς τη θάλασσα (περίπου 130 χλμ.), είναι ελώδεις και γι' αυτό ακατάλληλες για επιθετική διάβαση. Το τελευταίο δεν συνηγορεί στον ισχυρισμό πως οι Ρώσοι είχαν ανάγκη να τις πνίξουν με νερό για να εμποδίσουν την αντεπίθεση των Ουκρανών. Αντίθετα, το καθεστώς του Κιέβου είχε βάλει στον στόχο του το φράγμα από καιρό, είχαν διατυπωθεί απειλές για καταστροφή του και πολλές απόπειρες να βομβαρδιστεί. Σε κάθε περίπτωση, η αλήθεια που αναδύεται ύστερα και από αυτή την καταστροφή αφορά εξίσου και τις δυο πλευρές. Στην πρώτη σοβιετική εποχή, οι λαοί έζησαν με ειρήνη και φιλία, δούλεψαν μαζί, έχτισαν πόλεις και χωριά, έστησαν φράγματα, δημιούργησαν θάλασσες! Η καπιταλιστική παλινόρθωση, η διάλυση της μεγάλης σοβιετικής χώρας και η μετατροπή της σε πεδίο άγριων ιμπεριαλιστικών συγκρούσεων προκάλεσαν ατέλειωτα δεινά στους λαούς. Η πλημμυρισμένη Νόβαγια Καχόφκα και το τραυματισμένο φράγμα αποτελούν νέα σύμβολα αυτής της δεινής ιστορικής περιπέτειας που συνεχίζεται και γίνεται ολοένα και πιο επικίνδυνη.

Κόσοβο

Οι «διατεταγμένοι συμβιβασμοί» φτάνουν στα όριά τους;

Το Κόσοβο, σε σύγκριση με τα άλλα κομμάτια της πρώην Γιουγκοσλαβίας που διαμόρφωσε η επέμβαση ΗΠΑ-ΝΑΤΟ-ΕΕ (ως «ανεξάρτητα» προτεκτοράτα της Δύσης), έχει κάποια ιδιαιτερότητα: παραμένει -τυπικά τουλάχιστον- σερβικό έδαφος. Υπάρχει το ψήφισμα 1244 του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ σύμφωνα με το οποίο το Κόσοβο (και μάλιστα ολόκληρο, όχι μόνο εκείνα τα τμήματά του όπου πλειοψηφούν οι Σέρβοι) παραμένει τμήμα της Σερβίας, η οποία παραχώρησε τον έλεγχο του σε «ΝΑΤΟϊκές ειρηνευτικές δυνάμεις».

Υπήρχαν ενδείξεις, πριν ξεσπάσει ο πόλεμος στην Ουκρανία, πως Βελιγράδι και Πρίστινα, παρασκηνιακά, συζητούσαν για αλλαγή συνόρων και ανταλλαγές εδαφών με στόχο την «εθνική ομοιογένεια», ωστόσο αυτή η διαδικασία διακόπηκε. Υπήρξε αντίδραση από πολλές χώρες της ΕΕ, υπό τον φόβο ότι θα μπορούσε να προκαλέσει ντόμινο εξελίξεων και σε άλλα κράτη με έντονες «εθνικές ανομοιογένειες»!

Σήμερα, με τον πόλεμο στην Ουκρανία να μαίνεται, κανένας ευρωπαίος ηγέτης δεν μπορεί να διανοηθεί και άλλη σύρραξη σε ευρωπαϊκό έδαφος. Από την άλλη, μια πολεμική ανάφλεξη στο Κόσοβο, έστω και περιορισμένης κλίμακας, μπορεί να οδηγήσει σε Βαλκανική ανάφλεξη, η οποία πολύ σύντομα θα συναντηθεί με το μέτωπο του πολέμου στην Ουκρανία. Κανένας ωστόσο δεν μπορεί να το αποκλείσει. Και ακριβώς για αυτό το λόγο τα πράγματα είναι πολύ επικίνδυνα.

Σήμερα οι όροι πραγματικών ή δυνητικών κινήσεων για ΗΠΑ, ΝΑΤΟ, ΕΕ και Ρωσία στο Βαλκάνια έχουν σημαντικά διαφοροποιηθεί. Το πραγματικό πρόβλημα της Δύσης είναι αν μπορεί πλέον να επιβάλει κάποιον νέο «διατεταγμένο συμβιβασμό» και στις δύο πλευρές.

Μέχρι σήμερα έχουν υπάρξει πολλοί συμβιβασμοί, αλλά κανένας δεν μπόρεσε να εξελιχθεί σε βασική συμφωνία. Οι πιέσεις των Δυτικών για «συμβιβασμό» Σερβίας-Κοσόβου με αντάλλαγμα μέτρα διασφάλισης του σερβικού πληθυσμού, που πλειοψηφεί στο βόρειο τμήμα του (μεταξύ των οποίων η αναγνώριση της Ένωσης Σερβικών Δήμων), στόχευαν σε διεθνή συμφωνία. Όμως η κυβέρνηση Κούρτι, με πλάτες του ΝΑΤΟ, αρνείται να υλοποιήσει αυτές τις υποσχέσεις!

Οι Σέρβοι, που αποτελούν την πλειοψηφία στο βόρειο Κοσοβοπεδίο, δεν αποδέχθηκαν ποτέ τη διακήρυξη της ανεξαρτησίας του 2008 από τη Σερβία και εξακολουθούν να βλέπουν το Βελιγράδι ως πρωτεύουσά τους. Έκτοτε οι συγκρούσεις βρίσκονταν πάντα στην ημερήσια διάταξη. Η τελευταία πυροδοτήθηκε με την εγκατάσταση των νέων αλβανόφωνων δημάρχων που προέκυψαν στις

εκλογές στις 23 Απριλίου, αλλά τις μπόϊκόταραν οι σέρβοι ψηφοφόροι. Προηγήθηκε, το Νοέμβριο του περασμένου έτους, η παραίτηση όλων των σέρβων δημάρχων ως διαμαρτυρία στην απόφαση των αρχών της Πρίστινα να αντικαταστήσουν τις σερβικές πινακίδες κυκλοφορίας με «εθνικές». Τελικά, μόνο το 3,47% των ψηφοφόρων συμμετείχε στις εκλογές, και οι εκπρόσωποι της αλβανικής κοινότητας έγιναν δήμαρχοι και στους τέσσερις δήμους. Ποσοστό που τόσο οι ΗΠΑ όσο και η ΕΕ θεώρησαν αρκετό για την αναγνώριση του αποτελέσματος, οπότε η κυβέρνηση του Κούρτι, ενθαρρυσμένη έσπευσε να το αξιοποιήσει. Σε όλο αυτό το διάστημα οι παρεμβάσεις των Δυτικών πρόσφεραν ουσιαστική κάλυψη στην κυβέρνηση της Πρίστινα και σε όλες τις ενέργειές της.

Η όλη κατάσταση παραπέμπει σε μια «βαλκανική Ουκρανία» και σε έναν «Βαλκάνιο Ζελένσκι». Και αυτές οι ομοιότητες είναι που εγείρουν διάφορα ερωτήματα. Με δεδομένο ότι ο Κούρτι δεν αυτενεργεί, ποια δυτικά κέντρα είναι ο σημερινός βασικός υποβόλεάς του; Όπως αποδείχθηκε στην πράξη, η ΝΑΤΟϊκή ΚFOR προστάτευσε την κατάληψη των δημαρχείων και πρόσφερε κάλυψη στις δυνάμεις της Πρίστινα, που αλλιώς αδυνατούσαν να επικρατήσουν. Στις 29 Μαΐου, στην πόλη Σβέτσαν, εκατοντάδες σέρβοι διαδηλωτές συγκρούστηκαν με ΝΑΤΟϊκούς στρατιώτες που «προστάτευαν» το κατειλημμένο, από την κοσοβάρικη αστυνομία, δημαρχείο. Τουλάχιστον 53 πολίτες τραυματίστηκαν, κάποιοι και από πραγματικά πυρά. Την επομένη ο σέρβος πρόεδρος, Βούτσιτς, συναντήθηκε στο Βελιγράδι με τους πρεσβευτές του αποκαλούμενου Κουιντέτου (ΗΠΑ, Ιταλία, Γαλλία, Γερμανία και Βρετανία), που αποτελούν την άτυπη κυβέρνηση του Κοσόβου, αλλά και τους πρεσβευτές της Ρωσίας και της Κίνας.

Στη συνέχεια οι παρεμβάσεις των Δυτικών διακρίνονται από μια διάθεση να πάνε ένα βήμα παραπέρα σε σχέση με τις προηγούμενες ρητορικές, αλλά ετεροβαρείς, συστάσεις περί αυτοσυγκράτησης. ΗΠΑ και ΕΕ, κάνοντας αναστροφή, καταδίκασαν την κυβέρνηση Κούρτι για την επιβολή δημάρχων σε περιοχές με σερβική πλειοψηφία χωρίς λαϊκή υποστήριξη! Ο υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ Μπλίνκεν καταδίκασε τη στάση της κυβέρνησης του Κοσόβου... και κάλεσε τον Κούρτι να αλλάξει πορεία, τονίζοντας ότι «οι ενέργειές του αντίκεινται στις συμβουλές των ΗΠΑ και των ευρωπαίων εταίρων» και «κλιμάκωσαν άσκοπα(;) την ένταση, υπονομεύοντας τις προσπάθειές μας για την εξομάλυνση των σχέσεων μεταξύ της Πρίστινα και του Βελιγραδίου». Οι εξελίξεις αυτές «θα έχουν συνέπειες για τις διμερείς σχέσεις μας με το Κόσοβο», πρό-

σθεσε.

Ακολούθησε, 2 μέρες μετά, η «ανεπίσημη συνάντηση» των προέδρων Σερβίας Βούτσιτς και Κοσόβου Οσμάν με Μακρόν, Σολτς και τον επικεφαλής της ευρωπαϊκής διπλωματίας, Μπορέλ, στο περιθώριο της συνόδου κορυφής της «Ευρωπαϊκής Πολιτικής Κοινότητας» που έγινε στην Μπουλμπότσα της Μολδαβίας.

Αποτέλεσμα όλων αυτών, το κάλεσμα Μακρόν και Σολτς για άμεση διοργάνωση νέων εκλογών στους τέσσερις δήμους του Βορρά. Αλλά όχι απλή επανάληψη: ζητούν να αποσαφηνιστούν οι εκλογικοί κανονισμοί του Κοσόβου. Ο επικεφαλής εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ, Μπορέλ, το εξειδίκευσε με αυστηρή προειδοποίηση: «Έχουμε τρία σαφή αιτήματα: νέες τοπικές εκλογές τώρα, διασφάλιση της συμμετοχής των Σέρβων του Κοσοβοπεδίου και έναρξη των εργασιών για τη δημιουργία της Ένωσης Δήμων με σερβική πλειοψηφία στα πλαίσια του διαλόγου που διευκολύνεται από την ΕΕ. Αν δεν συμβεί αυτό, θα έχει σοβαρές συνέπειες για τις σχέσεις μας». Το ζήτημα της δημιουργίας Ένωσης Σερβικών Δήμων αποτελεί βασικό όρο του Βελιγραδίου και θεωρείται αναπόσπαστο μέρος της αρχικής συμφωνίας για το αυτοδιοικούμενο του σερβικού Βορρά.

Γιατί όμως αυτή η ξαφνική αλλαγή (αν τελικά εξελιχθεί έτσι) ρότας; Η ανατομή των αιτιών της σύγκρουσης των τελευταίων μηνών μπορεί να δικαιολογήσει ένα νέο πλαίσιο πολιτικών ελιγμών; Είναι προφανές ότι η ΕΕ δεν θα άντεχε μια ακόμη θερμή κρίση στο χώρο της, που ενδεχόμενα θα ενεργοποιούσε όλη τη Βαλκα-

νική, με πρώτο σταθμό τη Βοσνία. Το να εκτροχιαστεί η κατάσταση σε αυτή τη γωνία της Ευρώπης δεν είναι κάτι δύσκολο, και οι φόβοι για δυναμικότερη σερβική αντίδραση είναι πολύ ρεαλιστικοί.

Τελικά, αυτό που κρίνεται είναι αν η Σερβία θα διατηρήσει τον όποιο βαθμό κυριαρχίας εξακολουθεί να διαθέτει, ελυσόμενη μεταξύ των αντιμαχόμενων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων με λελογισμένη ευθυγράμμιση με αυτές. Αυτό που οπωσδήποτε υπολογίζεται τόσο από τις ΗΠΑ όσο και την ΕΕ είναι εάν η προσπάθεια να απαλλαγούν «άτσαλα» από τη «σερβική εξαίρεση» μπορεί να οδηγήσει σε συνολική ανάφλεξη των Βαλκανίων. Είναι μάλλον σίγουρο ότι οι Σέρβοι (τόσο της καθατής Σερβίας όσο και του Κοσόβου αλλά και της Βοσνίας) δεν θα δεχθούν τόσο «εύκολα» μια νέα ταπείνωση. Ωστόσο το κρισιμότερο διακύβευμα για τη Δύση αφορά ότι θα διαμορφωθούν όρους ανοιχτής παρέμβασης σε αυτούς που θέλουν να απωθήσουν: Βασικά τη Ρωσία και, εσχάτως, την Κίνα. Και οι δύο, αντιδρώντας στα τελευταία γεγονότα, έστειλαν μηνύματα με πολλούς αποδέκτες...

Η Μόσχα καλεί τη Δύση... «να σταματήσει επιτέλους την ψευδή προπαγάνδα της και να πάψει να κατηγορεί για τα επεισόδια στο Κοσοβοπεδίο τους απειλημένους Σέρβους, οι οποίοι προσπαθούν να υπερασπιστούν τα νόμιμα δικαιώματα και την ελευθερία τους με ειρηνικά και μη ένοπλα μέσα». Υπονοεί, ενδεχομένως, ότι μπορεί να συνδράμει γι' αυτά τα νόμιμα δικαιώματα.

Το δε Πεκίνο δηλώνει ρητά ότι «Η Λ.Δ. της Κίνας (...) υποστηρίζει τις προσπάθειες της Δημοκρατίας της Σερβίας να υπερασπίσει την κυριαρχία της και την εδαφική της ακεραιότητα» (εννοώντας το Κόσοβο). «Είμαστε αντίθετοι με τις μονομερείς ενέργειες των προσωρινών αυτοκυβερνώμενων θεσμών του Κοσόβου».

Το νέο «Ανατολικό ζήτημα» μπορεί εύκολα να πάρει τέτοια τροπή ώστε να συναντηθεί με το «παλιό». Με άλλα λόγια, είναι σίγουρο πως ένα θερμό επεισόδιο στο Κόσοβο θα τινάξει στον αέρα τη Συμφωνία του Ντέιτον του 1995 (που τερμάτισε τη σύγκρουση στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη), αλλά και τη Συμφωνία της Οχρίδας του 2001 (που τερμάτισε την εξέγερση των Αλβανών στη Β. Μακεδονία).

Κατεχόμενη Παλαιστίνη

Τα εγκλήματα του σιωνιστικού κράτους δεν έχουν τέλος

Ο κατάλογος των τραυματιών και των νεκρών αυξάνει συνεχώς και μάλιστα με σταθερό ρυθμό. Τόσο σταθερά που θεωρείται από το σύστημα και τα ΜΜΕ, που βάζουν τα δυνατά τους να το ωραιοποιήσουν, φυσικό φαινόμενο και κυνικά αναφέρουν αριθμούς, μέρες, ονόματα. Ας μιλήσουμε, λοιπόν, κι εμείς με (λίγους) αριθμούς: ο ισραηλινός στρατός έχει σκοτώσει από την αρχή της χρονιάς 158 Παλαιστίνιους, 28 από αυτούς παιδιά. 700.000 Ισραηλινοί ζουν σε παράνομους οικισμούς στην κατεχόμενη Δυτική Όχθη και στην κατεχόμενη Ανατολική Ιερουσαλήμ, την οποία κατέλαβε το Ισραήλ στον πόλεμο του 1967. 750 Παλαιστίνιοι παραμένουν κρατούμενοι στις ισραηλινές φυλακές, παρόλο που υποφέρουν από σοβαρές ασθένειες, 23 από αυτούς καρκινοπαθείς. 10 ευρωπαϊκές χώρες καλούν με περισσή υποκρισία «το Ισραήλ, ως κατοκική δύναμη, να σταματήσει όλες τις κατασχέσεις και καταδράσεις και να δώσει ανεμπόδιστη πρόσβαση σε ανθρωπιστικές οργανώσεις στην κατεχόμενη Δυτική Όχθη, συμπεριλαμβανομένης της Ανατολικής Ιερουσαλήμ». Κατεδαφίσεις και αναγκαστικοί εκτοπισμοί αυξήθηκαν κατά 135% σε σχέση με το 2022, σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ τον Ιανουάριο.

Μία χώρα, όμως, και αυτό φαίνεται πως είναι αρκετό για να «ισορροπήσει» η ζυγαριά, οι ΗΠΑ, υποστηρίζουν αυτό το κράτος-τρομοκράτη που δεν διστάζει να δολοφονεί. Που λειτουργεί ως το μακρύ χέρι του μεγάλου αφεντικού και ακολουθεί πιστά τις εντολές του: εξομαλύνει σχέσεις με χώρες όπως την Αίγυπτο, τη Σαουδική Αραβία, εσχάτως και το Μαρόκο και προσπαθεί να βάλει εμπόδια σε άλλες (Λίβανος, Ιράν), εξυπηρετώντας και πάλι τη συμφέροντα των ΗΠΑ. Χιλιοειπωμένες αλήθειες που επιβεβαιώνονται καθημερινά και γεμίζουν οργή τούς λαούς όλου του κόσμου.

Το σκίτσο του Παλαιστίνιου Mohammad Sabaaneh, που συνοδεύει το μικρό αυτό σημείωμα, αναπαριστά το αδικοκαμένο δίκχρονο παιδί της Δυτικής Όχθης που σκοτώθηκε σε έφοδο που έκανε ο ισραηλινός στρατός στις 2 Ιουνίου σε οικισμό βορειοδυτικά της Ραμάλα. Αντίστοιχες πρωτοφανείς επιδρομές έκανε και τις επόμενες ημέρες στην ίδια τη Ραμάλα, όπου έχει την έδρα της η Παλαιστινιακή Αρχή, με σκοπό να κατεδαφίσουν σπίτια συγγενών φερόμενου δράστη επίθεσης στην Ιερουσαλήμ τον περασμένο Νοέμβρη. Μια πρακτική που αποτελεί έγκλημα πολέμου σύμφωνα με τον ΟΗΕ.

Πού κάηκε όμως η ευαισθησία για να τη βρουν οι ιμπεριαλιστές που «κόπτονται» για τα ανθρώπινα δικαιώματα αρκεί να εξυπηρετούν τα δικά τους συμφέροντα;

Ειρήνη, συναδέλφωση των λαών, αγώνας ενάντια στον ιμπεριαλισμό είναι καθήκοντα που βάζει η ίδια η ζωή στο λαό της Παλαιστίνης και στους λαούς του κόσμου και παρά τις δυσκολίες και τα πιασμένα είναι ο μόνος δρόμος που οφείλουν να βαδίσουν.

ΟΙΚΟΝΟΚΟΣΜΟΣ

Τον Οικονοκόσμο γράφει ο Δημήτρης Μάνος

Κλονίζεται η ευρωπαϊκή βιομηχανία

Καθόλου καλά δεν είναι τα νέα για την ευρωπαϊκή βιομηχανία. Όπως πρόσφατα έγραφε ο γνωστός και μη εξαιρετέος Γ. Μαρίνος στον ηλεκτρονικό «Ταχυδρόμο», το 40% της ευρωπαϊκής παραγωγής σε ψευδάργυρο και το 20% σε χάλυβα έχει ήδη μειωθεί.

Οι προβλέψεις που πριν το τέλος του 2022 είχε κάνει το Economist Intelligence Unit φαίνεται να επαληθεύονται.

Πιο συγκεκριμένα, το EIU, που είναι το τμήμα έρευνας και ανάλυσης του Ομίλου Economist, το οποίο παρέχει υπηρεσίες προβλέψεων και συμβουλευτικών υπηρεσιών μέσω έρευνας και ανάλυσης, είχε προβλέψει πως σε τέσσερις τομείς της ευρωπαϊκής Βαρίας βιομηχανίας (μέταλλα, ενέργεια, χημικά και αυτοκίνητα) οι... υπαρξιακές απειλές θα γίνουν ιδιαίτερα αισθητές.

Συγκεκριμένα και όπως γράφει η οικονομική επιθεώρηση «Money Review» της «Καθημερινής»: «Σε ό,τι αφορά την ενέργεια, αναμένεται ότι η απεξάρτηση από τα ρωσικά ορυκτά καύσιμα και η κατασκευή νέων ενεργειακών υποδομών θα δημιουργήσει μομέντομ για πρότζεκτ υδρογόνου. Σημειώνεται, όμως, ότι αφενός τα προγράμματα αυτά απέχουν ακόμη αρκετά χρόνια, αφετέρου απαιτούν τεράστιες αρχικές επενδύσεις.

Στο πεδίο των μετάλλων, το EIU «βλέπει» ότι τα πρωτοφανή ενεργειακά κόστη, τα οποία αναμένεται να συνεχιστούν για ολόκληρο το έτος και παραπέρα, θα συρρικνώσουν την κερδοφορία των μεταλλουργιών και συνεπώς είναι πολύ πιθανό να κλείσει ένας μεγάλος αριθμός αυτών.

Μεγάλη θα είναι η επίπτωση και στον τομέα των χημικών, αφού αντίστοιχα και με τα μέταλλα πρόκειται για μία ιδιαίτερα ενεργό βόρα βιομηχανία. Εξ ου και το EIU αναμένει «λουκέτα» και σε αυτόν τον τομέα. Ως αποτέλεσμα, η Ευρώπη ενδέχεται να χάσει το παγκόσμιο μερίδιο από τη βιομηχανία χημικών, από το οποίο πρόκειται να επωφεληθεί η Κίνα.

Τέλος, στον τομέα των αυτοκινήτων, το EIU αναλύει ότι να μεν πρόκειται για λιγότερο ενεργό κλάδο και βρίσκεται ήδη σε επιβράδυνση, αλλά αποτελεί το 7% της οικονομίας της Ε.Ε. και στηρίζει σε σημαντικό βαθμό τα δίκτυα των εφοδιαστικών αλυσίδων στη Γηραιά Ήπειρο. Σύμφωνα με τη σχετική έκθεση, αναμένεται οι αυτοκινητοβιομηχανίες να διοχετεύσουν μέρος της παραγωγής στις χώρες της Μεσογείου, όπου υπάρχουν σταθμοί LNG και συνεπώς τα κόστη περιορίζονται».

Αλλά και οι μελλοντικές προοπτικές φαίνεται να επιβεβαιώνουν αυτή την βασική κατεύθυνση. Ο Οικονομικός Ταχυδρόμος γράφει πως «ήδη επικεφαλής των ευρωπαϊκών επιχειρήσεων φαίνεται να εξετάζουν να μεταφέρουν επενδύσεις, παραγωγή, ή και τα δύο προς την αμερικανική ήπειρο, εις βάρος της Ευρώπης, των επιχειρήσεων και των εργαζομένων τους. Έρευνα που διεξήχθη από το «European Round Table for Industry and the Conference Board» και παρουσιάστηκε από το Bloomberg δείχνει ότι το 57% των επικεφαλής ευρωπαϊκών πολυεθνικών εξετάζει τη μετατόπιση επενδύσεων ή δραστηριοτήτων προς τις ΗΠΑ τα επόμενα δύο χρόνια.

Επιπλέον, η μεγάλη πλειονότητα των εργαζομένων αυτών -πάνω από το 80%- πιστεύει πως η Ευρώπη χάνει ανταγωνιστικότητα ως βάση για τη βιομηχανία, καθώς η ήπειρος πλήττεται από γεωπολιτικούς κινδύνους, υψηλό πληθωρισμό και κόστος ενέργειας, καθώς και ελλείψεις δεξιοτήτων και διαταραχές της εφοδιαστικής αλυσίδας».

Είναι χαρακτηριστικό ότι το 65% των εργαζομένων στελεχών θεωρούν τη γεωπολιτική αστάθεια που προέκυψε μετά την εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία βασικό αίτιο αυτής της αρνητικής μεταστροφής.

Ολοκληρωμένα η μελέτη καταλήγει πως «Οι προσπάθειες της Ευρώπης να αποκαταστήσει την ανταγωνιστικότητά της αμφισβητούνται περισσότερο από ποτέ λόγω ασταθούς γεωπολιτικού περιβάλλοντος, αυξημένων τιμών της ενέργειας σε σύγκριση με τα προ του 2019 επίπεδα, αυξανόμενου πληθωρισμού, αυστηρότερων συνθηκών χρηματοδότησης και υψηλού κόστους εισροών».

Βέβαια το αποφασιστικό χτύπημα έρχεται από τις ΗΠΑ με τον αποκαλούμενο νόμο για τη μείωση του πληθωρισμού των ΗΠΑ (Inflation Reduction Act - IRA) που ενισχύει άμεσα τις αμερικανικές βιομηχανίες με γενναίες επιδοτήσεις, παρέχοντας μάλιστα και κίνητρα σε ευρωπαϊκές βιομηχανίες και Ευρωπαίους επενδυτές να εγκατασταθούν στην... άλλη πλευρά του Ατλαντικού!

Για παράδειγμα, ο νόμος IRA παρέχει μεγάλες επιδοτήσεις για αυτοκίνητα που παράγονται στις ΗΠΑ ακόμη και από ευρωπαϊκές εταιρείες. Για αυτό πολλοί Ευρωπαίοι κατασκευαστές σκέφτονται να επενδύσουν στην Αμερική αντί για την Ευρώπη. Το ίδιο συμβαίνει και με άλλους κλάδους, από τα χημικά μέχρι την τεχνολογία.

Τα κίνητρα γι' αυτές τις μαζικές επενδύσεις δεν βασίζονται τόσο στην τεχνολογική καινοτομία, όσο στις λεγόμενες «πράσινες επενδύσεις ενεργειακής μετάβασης», εκεί ακριβώς που το ευρωπαϊκό κεφάλαιο υστερεί απέναντι στο αμερικανικό.

Σύμφωνα με τον Οικονομικό Ταχυδρόμο που αντλεί αυτά τα στοιχεία από την οικονομική επιθεώρηση Bloomberg: «Η κίνηση των ΗΠΑ με τον νόμο IRA έχει μεγάλη σχέση με την κόντρα της με την Κίνα. Ουσιαστικά, η απάντηση της Αμερικής στον κινεζικό ανταγωνισμό είναι να ακολουθήσει μία βιομηχανική πολιτική που θα αποβεί σε βάρος των Ευρωπαίων και Ιαπώνων κατασκευαστών. Επίσης, η Ουάσιγκτον προστατεύει τους μεγάλους εγχώριους κατασκευαστές και παρέχοντάς τους κίνητρα για να συνεχίσουν την ανάπτυξη εκεί τεχνολογιών, όπως τα ηλεκτρικά οχήματα. Το τελικό αποτέλεσμα είναι αναδιοργάνωση παγκόσμιων κλάδων, όπως η αυτοκινητοβιομηχανία, με την Ευρώπη -και κυρίως τη Γερμανία που είναι ηγέτης σε τέτοια παραγωγή- να χάνουν ανταγωνιστικότητα και μερίδιο αγοράς».

Την ίδια μάλιστα στιγμή, η ΕΕ και οι χώρες που τη συναπαρτίζουν πρέπει να αυξήσουν δραματικά τις πολεμικές δαπάνες, καθώς περιπλέκεται το ουκρανικό δράμα από την ένταση της ενδοϊμπεριαλιστικής αντιπαράθεσης.

Έτσι σε μεγάλο βαθμό εξηγείται η προμούρα της Εαρνίνης Έκθεσης της Κομισιόν, αλλά και άλλων συναφών αποφάσεων (όπως π.χ. η προσαρμοσμένη εποπτεία για κάθε χώρα της ΕΕ που απαιτεί συγκεκριμένα μέτρα και «μεταρρυθμίσεις»).

Οι ευρωπαϊκές εργατικές τάξεις και οι εξαρτημένες χώρες της περιφέρειας πρέπει να σηκώσουν αυτό το «βάρος».

Μόνο ένας εμβληματικός ετερο... δημιουργός Έλληνας βιομήχανος «ψηφίζει» Ευρώπη, παρόλη τη δύσκολη συγκυρία για την ευρωπαϊκή βιομηχανία: Ο Όμιλος Μυτιληναίος σχεδιάζει να κάνει έδρα του κάποια ευρωπαϊκή πρωτεύουσα, καθώς το ελληνικό χρηματιστήριο αποδίδει πολύ μικρά κέρδη και μερίσματα για το εκτόπισμα του ομίλου... Άντε τώρα ψάξε σε ποιο κομμάτι της ιμπεριαλιστικής αλυσίδας ανήκει ο Μυτιληναίος!

Θεσσαλονίκη Βραδυφλεγής βόμβα η πλατφόρμα LNG στο Θερμαϊκό!

Η ρωσική εισβολή στην Ουκρανία αποτέλεσε την αφορμή για τη λεγόμενη «απεξάρτηση» της Ε.Ε. από το ρωσικό φυσικό αέριο. Οι κυρώσεις που επιβλήθηκαν από την Ε.Ε. στη Ρωσία αλλά και η καταστροφή του ΝΟRΔ STREAM 1 και 2 επέβαλαν στη ΕΕ την λύση του υγροποιημένου LNG, που χρόνια προωθούσαν οι Αμερικάνοι.

Στη χώρα μας η προώθηση της δημιουργίας νέων σταθμών μεταφόρτωσης και αποθήκευσης έχει ήδη προχωρήσει. Η αστική τάξη, ευθυγραμμισμένη με τη «σωστή πλευρά» της Ιστορίας, υλοποιεί τους σχεδιασμούς της ΕΕ και των ΗΠΑ χωρίς ενδοιασμούς και θεωρώντας ότι ανοίγεται μια κερδοφόρα «μπίζνα» αφού θα χρησιμοποιηθεί η χώρα για τη μεταφορά φ.α. (φυσικού αερίου) και προς Ευρώπη. Θα γίνουμε, όπως κομπάζει η κυβέρνηση, «ενεργειακός κόμβος»!

Αυτή τη στιγμή λειτουργεί μόνο η μονάδα στη Ρεβυθούσα (ΔΕΣΦΑ), ενώ σχεδιάζονται ακόμα πέντε (5) πλωτοί τερματικοί σταθμοί παραλαβής, προσωρινής αποθήκευσης και αεριοποίησης Υγροποιημένου Φυσικού Αερίου-LNG, τα λεγόμενα FSRU!

Ήδη στην Αλεξανδρούπολη προωθείται από την Gastrade ο πρώτος FSRU μέχρι το τέλος του 2023, ενώ στην ίδια περιοχή δρομολογείται και δεύτερη εγκατάσταση 10 χλμ. από την ακτή της Μάκρης.

Ο τρίτος σταθμός FSRU σχεδιάζεται από τη Motor Oil, το «Διώρυγα Gas» θα βρίσκεται ανοικτά των διυλιστηρίων της

Κορίνθου, στους Αγίους Θεοδώρους. Ο τέταρτος σταθμός FSRU είναι στον Παγασητικό κόλπο (ARGO FSRU της Mediterranean Gas).

Ο ARGO FSRU έχει προκαλέσει αντιδράσεις από συλλογικότητες, φορείς, Δήμους της περιοχής, την Περιφέρεια Θεσσαλίας και επιστήμονες από το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας.

Αφήσαμε στο τέλος τον «Thessaloniki FSRU» της Elpedison (θυγατρική των ΕΛΠΕ και της ιταλικής Edison), με την πλωτή μονάδα αποθήκευσης και αεριοποίησης υγροποιημένου φυσικού αερίου (FSRU) να πρόκειται να δημιουργηθεί μέσα στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης!

Αυτός αναμένεται να τεθεί σε λειτουργία εντός του 2025. Η ΠΑΕ ενέκρινε την άδεια ΑΣΦΑ (Ανεξάρτητο Σύστημα Φυσικού Αερίου) στις 22 Σεπτεμβρίου 2022.

Σύμφωνα με δημοσιεύματα, ο Πλωτός Σταθμός θα βρίσκεται στην περιοχή του Θερμαϊκού Κόλπου ανάμεσα στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης και το Δέλτα Αξιού σε απόσταση 3,4 χιλιομέτρων νότια-νοτιοδυτικά του βου προβλήτα του λιμένα Θεσσαλονίκης και σε απόσταση 3,1 χλμ. από την πλησιέστερη ακτή στα δυτικά.

Η αρχική αδειοδότηση πέρασε «στα ψιλά» των ΜΜΕ παρά τους προφανείς κινδύνους και περιβαλλοντικές επιπτώσεις που θα έχει μια τέτοια εγκατάσταση! Στα μουλκωτά και χωρίς συζήτηση στα δημοτικά συμβούλια πέρασε και η έγκριση από τους γειτνιάζοντες δήμους.

Στα τέλη Μαΐου η εταιρεία επανήλθε,

κάνοντας νέα αίτηση για τη συγκεκριμένη FSRU! Όπως αποκαλύφθηκε, η νέα αίτηση δεν περιλαμβάνει απλώς αλλαγή χωροθέτησης αλλά επέκταση της πλατφόρμας στα 80 και πλέον στρέμματα με την προσθήκη δεύτερου πλοίου μεταφοράς/αποθήκευσης LNG (Floating Storage Unit).

Το FSRU θα έχει ικανότητα αποθήκευσης 170.000 κ.μ. LNG και θα μπορεί να παραδώσει έως και 20 εκατ. κ.μ. φυσικού αερίου ημερησίως. Θα συνδεθεί με ένα σύστημα χερσαίων και υποθαλάσσιων αγωγών με τις μονάδες ηλεκτροπαραγωγής της Elpedison στη Θεσσαλονίκη και με τους αγωγούς μεταφοράς του Εθνικού Συστήματος Φυσικού Αερίου (ΕΣΦΑ) στην περιοχή.

Ουσιαστικά, εγκαθίσταται μια τεράστια βόμβα στο λιμάνι της πόλης (μια ήδη επιβαρυνόμενη περιοχή) με κινδύνους που τρομάζουν και να τους σκεφτείς.

Ενδεικτικά είναι αυτά που αναφέρει η Κοσμητεία της Πολυτεχνικής Σχολής ΑΠΘ (τα οποία υιοθετεί και η Σύγκλητος του πανεπιστημίου): «*Η ύπαρξη ενός σταθμού LNG ενέχει σοβαρούς κινδύνους ασφάλειας όπως η ταχεία/ανεξέλεγκτη μεταβολή φάσης, η κρυογονική έκρηξη και η πυρκαγιά. Σε περίπτωση τέτοιου ατυχήματος και επακόλουθης έκρηξης, το ωστικό κύμα, η θερμική ακτινοβολία και η εκτόξευση θραυσμάτων σε μεγάλη ακτίνα θα είναι ιδιαίτερα καταστροφικές για τη γύρω κατοικημένη περιοχή. Η διεθνής πρακτική, άλλωστε, αποκλείει την εγκατάσταση τέτοιων πλωτών σταθμών πλησίον οικισμών, εντός κόλπων ή σε σεισμογενείς περιοχές».*

Φυσικά μια τέτοια εξέλιξη θα επηρεά-

σει το μικροκλίμα της περιοχής, αναγκάζοντας πουλιά και θαλάσσιους οργανισμούς να εγκαταλείψουν το οικοσύστημα. Το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας μεταξύ των επιπτώσεων συμπεριλαμβάνει: «*τη μεταβολή της θερμοκρασίας του θαλάσσιου νερού λόγω των τεραστίων θερμικών αναγκών για την επαναεριοποίηση του LNG, τη συγκέντρωση χλωρίου στο τοπικό θαλάσσιο περιβάλλον και τη δημιουργία ιζημάτων που εμπεριέχουν βαρέα μέταλλα».*

Συμπερασματικά, η συνεχιζόμενη πολεμική σύγκρουση στην Ουκρανία επιτείνει τη γεωστρατηγική αλλά και ενεργειακή εξάρτηση της ΕΕ από τις ΗΠΑ. Το κόστος φυσικά όλων αυτών των επιλογών μετακυλιέται στους λαούς σε όλα τα πεδία!

Μάλιστα η χρήση του LNG έχει ενταχθεί από την ηγεσία της ΕΕ στην "Ευρωπαϊκή Πράσινη Συμφωνία", ονομάζοντας υποκριτικά «πράσινο» το φ.α. στην πορεία για την ενεργειακή μετάβαση (βλέπε απολιγνιτοποίηση)!

Εκτός όμως από τα παραπάνω, να θυμίσουμε ότι παραμένει σε ισχύ το χρηματιστήριο ενέργειας και η πολιτική της ΕΕ για τη σύνδεση της τιμής του ρεύματος με το φ.α.. Αυτά σε συνδυασμό με την οδηγία ΕΕ για κατάργηση των επιδοτήσεων στο ρεύμα καθώς και τις ψηλές τιμές αγοράς του αμερικάνικου LNG θα αποτελέσουν τον εφιάλτη για τα λαϊκά νοικοκυριά τον ερχόμενο χειμώνα!

Είναι επιτακτική ανάγκη ο λαός, η νεολαία, τα σωματεία, οι πολιτικοί φορείς να αντιδράσουν στην πολιτική του συστήματος που ναρκοθετεί το περιβάλλον και τις ζωές μας.

Πλατεία Πρωτομαγιάς Κάτω τα χέρια από το οξυγόνο μας!

Μια μια οι ανάσες του λαού και της νεολαίας λιγοστεύουν στο κέντρο της Αθήνας. Στο στόχαστρο του συστήματος και οι ελεύθεροι χώροι, οι πλατείες όπου μπορούν να αναπαυθούν, να χαλαρώσουν, να συναντηθούν και να συζητήσουν οι κάτοικοι της τσιμεντούπολης. Οι σκλάβοι δεν πρέπει να έχουν χρόνο και χώρο για ανάπαυλα, για την παραμικρή αμφισβήτηση της υποταγής. Λόφος Στρέφη, Εξάρχεια (πάντα με τη συνοδεία διμοιρών), Ακαδημία Πλάτωνος, Κυψέλη και τώρα η πλατεία Πρωτομαγιάς.

Δεν κόπεται για την αναβάθμιση και τη βελτίωση των συγκοινωνιών το σύστημα. Η επίταξη και περίφραξη της Πλατείας Πρωτομαγιάς από την ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ για 8 ολόκληρα χρόνια δεν έχει καμία νομιμοποίηση. Οι άδειες ωκρινών μπροστά στις επιδιώξεις του κεφαλαίου. Οι λαμαρίνες και το ξεκίνημα των έργων δημιουργούν ένα τετελεσμένο ώστε να εγκατασταθούν γραφεία, αποθήκες και «σιδεράδικο» (χώρος ετοιμασίας οπλισμών), εξυπηρετώντας τις ευρύτερες ανάγκες της ΑΤΤΙΚΟ ΜΕΤΡΟ Α.Ε., εξυπηρετώντας και άλλους σταθμούς στην ευρύτερη περιοχή. Η ανάπτυξή τους στενεύει τον ορίζοντα, τις ανάσες, τις ελευθερίες μας. Σβήνουν το πράσινο και τους ελεύθερους χώρους. Ποιος άλλωστε μπορεί να σταθεί και να ονειρευτεί έναν καλύτερο κόσμο στο γκρί του τσιμέντου;

Από την πρώτη στιγμή, οι κάτοικοι της περιοχής, η νεολαία που ζει και κινείται εκεί, φορείς και συλλογικότητες

συγκρότησαν την Ανοικτή Συνέλευση Υπεράσπισης της Πλατείας Πρωτομαγιάς. Στις μαζικές συνλεύσεις που πραγματοποιήθηκαν τονίστηκε η αναγκαιότητα του αγώνα, της υπεράσπισης της πλατείας. Με βάρδιες και συνεχή παρουσία στην πλατεία περιφρουρήθηκε ο χώρος. Οργανώθηκαν παρεμβάσεις και μοιράστηκαν κείμενα καταγγελίας της καταπάτησης ενός ακόμα ανοικτού χώρου, κατέβασαν τις λαμαρίνες που υψώθηκαν. Το Σάββατο 10/6 έγινε πορεία με πάνω από 400 άτομα από την πλατεία Πρωτομαγιάς προς τη γειτονιά της Κυψέλης, όπου πραγματοποιήθηκε συνέλευση και πορεία προς το Πεδίο του Άρεως.

Στη συνέλευση τέθηκαν κομβικά ζητήματα. Επειδή οι λαμαρίνες θα ξαναυψωθούν και ΜΑΤ θα εμφανιστούν πάλι, δεν πρέπει να υπάρξει κανένας εφησυχασμός. Είναι απαραίτητο να συνεχιστεί ο αγώνας με την πλατιά και εξώστρεφη ενημέρωση, την εμπλοκή και τη μαζικοποίησή του από τον κόσμο της περιοχής. Χωρίς λογικές ανάθεσης, καμία αυταπάτη ότι οι εκλογές, οι θεσμοί, τα δικαστήριά τους μπορούν να οδηγήσουν στη δικαίωση. Μόνο εμπόδια μπορούν να φέρουν. Το δικό του αγώνα, η οργάνωσή του, η μαζική αντίσταση στην αναβάθμιση των όρων της εκμετάλλευσης και της υποταγής ζυμώνονται και κερδίζονται στο κίνημα και τις διαδικασίες του. Στην αδιαπραγμάτευτη πάλη απέναντι στην τσιμεντοποίηση και την εμπορευματοποίηση των ελεύθερων χώρων, στις πολιτικές που συντρίβουν το δικαίωμα στη ζωή, τη δουλειά, τις ελευθερίες.

Καλαμιά, Κοζάνη

Πρώτο μετεκλογικό ξύλο ενάντια στον αγώνα των κατοίκων

Πριν από δύο χρόνια οι κάτοικοι του χωριού Καλαμιά πληροφορήθηκαν την εγκατάσταση φωτοβολταϊκού πάρκου 750 στρεμμάτων σχεδόν περιμετρικά του χωριού και σε απόσταση λίγων δεκάδων μέτρων από τα σπίτια τους. Οι περίπου 200 κάτοικοι σ' ένα χωριό έκτασης 250 στρεμμάτων σύντομα συνειδητοποίησαν τον κίνδυνο που τους απειλεί. Με συνεχείς συσκέψεις-συζητήσεις και βοηθούμενοι από άλλους κατοίκους της περιοχής, που βιώνουν ανάλογες καταστάσεις, οργάνωσαν μαζικές διαμαρτυρίες.

Προσπάθησαν να σταματήσουν τις εργασίες εγκατάστασης, όχι μόνο μια φορά. Σε μια από αυτές τις κινητοποιήσεις, με εκατοντάδες να ανεβαίνουν το βουνό, πέτυχαν την προσωρινή παύση των εργασιών. Την Πέμπτη 25 Μαΐου ανάλογη κινητοποίηση δέχτηκε τη βάρβαρη επίθεση του κατασταλτικού μηχανισμού του αστικού κράτους. Χτυπήθηκαν ακόμα και γέροι κάτοικοι. Κάποιοι του έσπασαν το χέρι και τον απειλούσαν να τον ρίξουν στο γκρεμό. Έγιναν και τρομοκρατικές συλλήψεις. Με οργάνωση διαμαρτυρίας

στην αστυνομική διεύθυνση Κοζάνης απαιτήθηκε η απελευθέρωση των συλληφθέντων, που έγινε ύστερα από ώρες.

Το πρόβλημα των κατοίκων της Καλαμιάς το έχουν κι άλλα χωριά. Η Γαλατίνη, το Βατερό, το Ξινό Νερό στη Φλώρινα αλλά και ολόκληρες περιοχές στη Φλώρινα, την Εορδαία και την Κοζάνη.

Αυτή ακριβώς η κατάσταση οδήγησε στη μεγάλη συγκέντρωση που έγινε στην κεντρική πλατεία της Κοζάνης στην αρχή του μήνα. Την πρωτοβουλία είχαν συλλογικότητες της περιοχής Δυτικής Μακεδονίας. Πολλές εκατοντάδες κόσμου στάθηκαν αποφασιστικά ενάντια στην καταστροφή της ζωής τους. Τα συνθήματα για συνέχιση του αγώνα, στηριγμένου στις δικές τους δυνάμεις, φωνάχτηκαν δυνατά και από πολλούς. Οι κάτοικοι της περιοχής κατανοούν μέρα με τη μέρα την ανάγκη ενότητας στη βάση του προβλήματος και διαμορφώνουν άποψη για το ποιους έχουν απέναντί τους και ποιους συμμάχους.

Την Τετάρτη 14/6 έγινε σύσκεψη στην Καλαμιά για τη συνέχιση του αγώνα.

Πειραιάς, Ιούνης 1933

Η απεργία των εργατριών στο εργοστάσιο Ρετσίνα

Στις 23 Ιούνη του 1933 ξεκινάει μια απεργία 300 εργατριών στο εργοστάσιο υφαντουργίας Ρετσίνα, στο Φάληρο. Θα κρατήσει περίπου ένα μήνα και, παρά την καταστολή, τους εκβιασμούς και τη δύσκολη πολιτικά περίοδο, οι εργάτριες θα καταφέρουν να αποσπάσουν την ικανοποίηση πολλών αιτημάτων τους.

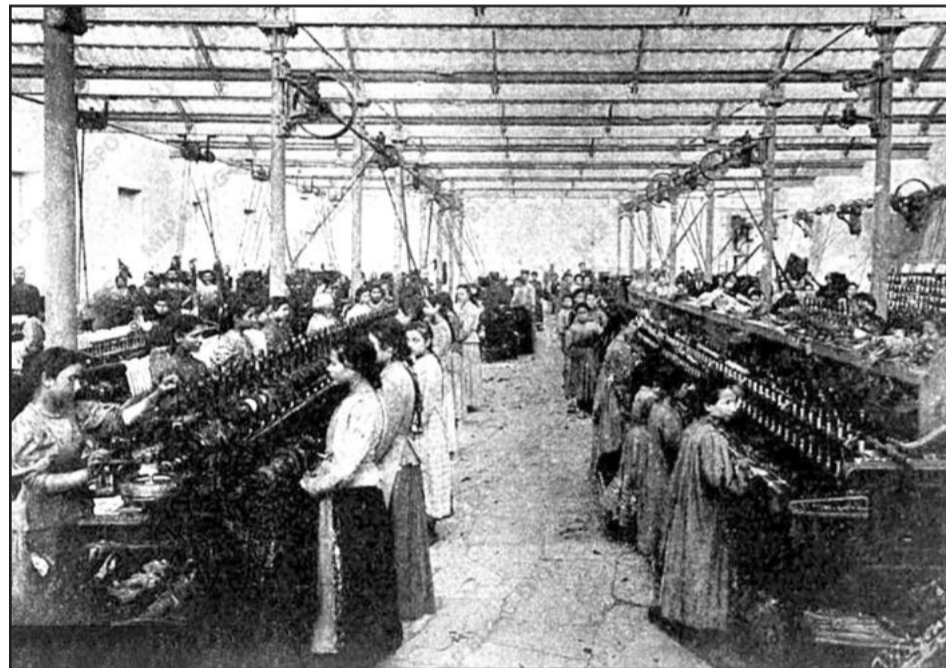
Το εργοστάσιο στο οποίο πραγματοποιήθηκε η απεργία ήταν ένα από τα 5 εργοστάσια των αδερφών Ρετσίνα στον Πειραιά. Το πρώτο δημιουργήθηκε το 1872 και μετά το 1890 κατασκευάστηκαν συνολικά πέντε εργοστάσια (δύο νηματοουργεία και τρία υφαντουργεία) στα οποία εργάζονταν περίπου 2.000, κυρίως εργάτριες. Σύντομα τα εργοστάσια κατέληξαν στα χέρια του ενός αδερφού, του Θεόδωρου, που εκλέχτηκε το 1887 δήμαρχος Πειραιά και το 1899 βουλευτής με το κόμμα του Χ. Τρικούπη. Οι επιχειρήσεις Ρετσίνα γιγαντώθηκαν τα επόμενα χρόνια, κατακτώντας την κορυφή στην κλωστοϋφαντουργία της χώρας και των Βαλκανίων, με εξαγωγές σε όλη την Ευρώπη. Στα εργοστάσια δούλευαν χιλιάδες εργαζόμενοι από τις λαϊκές περιοχές του Πειραιά. Τα υφάσματα που παρήγαγε ήταν γνωστά με το όνομα «ρετσίνες» και βρήκαν μεγάλη απήχηση στην ελληνική αγορά και κυρίως στη νεολαία της εποχής και στα πιο φτωχά στρώματα, εξαιτίας της ποιότητας και της προσιτής τιμής τους. Μάλιστα τον Οκτώβρη του 1888, φοιτητές της Αθήνας πραγματοποίησαν διαδηλώσεις υπέρ των ελληνικών ενδυμάτων και ενάντια στα εισαγόμενα, φορώντας σχεδόν όλοι τους ρούχα Ρετσίνα.

Όμως αυτή η ανάπτυξη των εργοστασίων Ρετσίνα και η τεράστια κερδοφορία τους βασίστηκε στη στυγνή εκμετάλλευση των εργατριών, οι οποίες δούλευαν χωρίς δικαιώματα, σε άθλιες συνθήκες μέχρι και 14 ώρες την ημέρα και με ευτελή μεροκάματα κάτω από το 50% του ημερομισθίου των ανδρών. Μάλιστα ανάμεσά τους εργάζονταν και πολλά κορίτσια από την ηλικία των 10 ετών. Οι ανάγκες για φθηνά εργατικά χέρια στον Πειραιά ήταν μεγάλες εκείνη την εποχή και πολλοί ήταν αυτοί που μετοικούσαν από άλλα μέρη της Ελλάδας και της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, δημιουργώντας τη μεγάλη εργατοσύνολη.

Αξίζει να κάνουμε μια σύντομη αναφορά σε μια άλλη ιστορική απεργία των εργατριών του Ρετσίνα στις 13 Απρίλη του 1892, την πρώτη απεργία εργατριών στην Ελλάδα, με αφορμή τη μείωση του μεροκάματος κατά 20% που προσπάθησαν να επιβάλουν τα αφεντικά. Οι εργάτριες του δευτέρου εργοστασίου Ρετσίνα, χωρίς να έχουν συμμετάσχει ποτέ τους σε σωματεία και οργανωμένες συλλογικές διαδικασίες, εντελώς αυθόρμητα, απέργησαν και πραγματοποίησαν πορεία διαμαρτυρίας μέχρι τη διεύθυνση του εργοστασίου. Ήταν η περίοδος που ξεκινούσε μια μεγάλη οικονομική κρίση, η οποία θα κατέληγε, ένα χρόνο μετά, στο «δυστυχώς επτωχεύσαμεν» του Τρικούπη και η ελληνική αστική τάξη, συνεπής πάντα με το χαρακτήρα της, φόρτωνε τα βάρη

της κρίσης στους εργαζομένους. Δεν υπάρχουν πολλά στοιχεία για την κατάληξη αυτή της πρώτης απεργίας των εργατριών. Έτσι κι αλλιώς, τέτοια γεγονότα περνούσαν πολλές φορές απαρατήρητα, αν συνοπολογίζουμε και τις κοινωνικές προκαταλήψεις της εποχής για το ρόλο της γυναίκας. Όμως η ιστορική αυτή απεργία, που δεν έχει καν καταγραφεί ολοκληρωμένη στα έντυπα της εποχής, ήταν βγαλμένη από το μέλλον του εργατικού κινήματος. Σε λίγα χρόνια οι γυναίκες προλεταρίες της χώρας μας θα μπουν κι αυτές δυναμικά στο στίβο της ταξικής πάλης δίπλα στους εργάτες και θα διεκδικήσουν το δικό τους.

Τα επόμενα χρόνια, οι επιχειρήσεις Ρετσίνα σημείωσαν άνθηση. Αντίστοιχη όμως ανάπτυξη είχε και το εργατικό κίνημα. Η ίδρυση του ΣΕΚΕ-ΚΚΕ υπήρξε ορόσημο στην οργανωμένη πάλη του προλεταριάτου. Τις πρώτες δεκαετίες του 20ού αι. στήθηκαν παντού εργατικά σωματεία και ομοσπονδίες και το εργατικό κίνημα ανδρώθηκε μέσα σε αντίξοες συνθήκες (πολέμους, κατα-

στολή, απαγορεύσεις, φυλακίσεις, εξορίες κ.ά.) Ήδη από το 1929 ψηφίζεται το Ιδιώνυμο και νομιμοποιείται το ανελέητο κυνηγητό κομμουνιστών και οργανωμένων εργατών.

Στα 1932 η χώρα κηρύσσεται για ακόμη μια φορά σε πτώχευση και η οικονομική κρίση επιφέρει συνεχείς αλλαγές κυβερνήσεων αλλά και απόπειρες πραξικοπημάτων όπως το αποτυχημένο του Πλαστήρα (με συγκατάθεση Βενιζέλου). Δεν είναι τυχαία επίσης και η εμφάνιση φασιστικών οργανώσεων όπως αυτή της ΕΕΕ, με πλούσια δράση στη βόρεια Ελλάδα. Μάλιστα τον Ιούνη του 1933, χιλιάδες μέλη της πραγματοποίησαν την κάθοδο στην Αθήνα (κατά το πρότυπο του Μουσολίνι με την πορεία προς τη Ρώμη), χτυπώντας εργάτες ακόμα και με πυροβόλα όπλα.

Η απεργία των εργατριών του Ρετσίνα ξεκίνησε στις 23 Ιούνη του 1933 στο πέμπτο εργοστάσιο. Τα αιτήματα ήταν η αύξηση στο μισθό κατά 40%, η κατάργηση των προστίμων, η εφαρμογή του 8ωρου και η αναγνώριση του σωματείου. Αφορμή στάθηκε η επιβολή βαριών προστίμων σε 30 υφαντουργίνες.

Στον «Ριζοσπάστη» της 28/6/1933 περιγράφονται πολύ παραστατικά οι συνθήκες εργασίας τους: «Το εργοστάσιο είναι κλειστό όλη τη μέρα και δε μπαίνει λίγος καθαρός αέρας κι έτσι οι εργάτριες αναπνέουν όλη τη σκόνη. [...] Από τη 12ωρη ορθοστασία στη δουλειά έχουν πρηστεί τα πόδια τους. Τα μεροκάματα είναι 15-20 δραχμές τη μέρα με δουλειά κατ' αποκοπή. Τα πρόστιμα πέφτουν βροχή [...] Ο διευθυντής βρίζει τις εργάτριες με τις худαιότερες λέξεις...».

Η απεργία ήταν καθολική. Παρά τις απειλές για απολύσεις και επέμβαση της αστυνομίας, συμμετείχαν και οι 300 εργάτριες. Καμιά δεν έσπασε την απεργία. Αλλά και στο πρώτο και τρίτο εργοστάσιο ήδη τα πνεύματα ήταν οξυμένα και συζητιόταν η συμμετοχή στην απεργία. Σε λίγες μέρες απεργεί και το πρώτο εργοστάσιο με 450 εργάτριες. Η αστυνομία της κυβέρνησης Τσαλδάρη προσπαθεί με κάθε τρόπο να τις τρομοκρατήσει. Περικυκλώνει το εργοστάσιο και επιχειρεί να βάλει με τη βία εργάτριες μέσα σε αυτό για δουλειά. Σε συνεργα-

να προδώσουν τον αγώνα τους και δήλωσαν πως προτιμούν να πεθάνουν από την πείνα...».

Στον «Ριζοσπάστη» της 7/7/1933 δημοσιεύονται νέα στοιχεία για τις απάνθρωπες συνθήκες εργασίας: «Μα εκεί που η ατμόσφαιρα είναι πιο αποπνικτική είναι τα βαφεία. Εκεί μέσα η βρώμα ξεχύνεται παντού απ' τα καζάνια κι έχει κλωμιάσει τα πρόσωπα των βαφείων. Ανεμιστήρας ή προφυλακτήρας δεν υπάρχει πουθενά. Η βαριά δουλειά κάνει τις εργάτριες φυματικές και τότε πετιούνται στο δρόμο χωρίς καμιά περιθάλψη...».

Τις επόμενες μέρες η κατάσταση οξύνεται. Σημειώνονται καθημερινές συμπλοκές απεργών με απεργοσπάστες που μεταφέρονται με αυτοκίνητα της αστυνομίας. Σε πολλές περιπτώσεις η αστυνομία συλλαμβάνει εργάτες από άλλα κλωστοϋφαντουργεία που επιδιώκουν την προσέγγιση των απεργών για να ενημερωθούν για την απεργία και να τους στηρίξουν. Τα πιο σοβαρά επεισόδια έγιναν στην Κοκκινιά, όπου οι απεργοσπάστες ξυλοκοπήθηκαν από τους απεργούς. Μετά την επέμβαση της αστυνομίας, το εργοστάσιο περικυκλώθηκε από χιλιάδες εργάτες που προσέτρεξαν σε συμπαράσταση των απεργών. Μετά από ώρες σκληρής μάχης (σε πολλές περιπτώσεις σώμα με σώμα) κατάφεραν να απελευθερωθούν ακόμα και μέσα από τα χέρια της αστυνομίας οι περισσότεροι απεργοί που επιχειρήθηκε να συλληφθούν. Μάλιστα 3.000 διαδηλωτές με ξύλα στα χέρια περικύκλωσαν και το κτήριο της αστυνομίας στην προσπάθεια να απελευθερώσουν και τους τελευταίους συλληφθέντες. Ήταν μια πολύ σημαντική πράξη εργατικής αλληλεγγύης, όπως και αυτή της δημιουργίας ταμείου για ενίσχυση των απεργών από εράνους, αφού οι εργάτριες του Ρετσίνα είχαν φτάσει στα πρόθυρα της πείνας.

Τελικά έπειτα από 27 μέρες ηρωικού και επίμονου αγώνα, οι εργάτριες του Ρετσίνα απέσπασαν την ικανοποίηση ενός μέρους των αιτημάτων τους. Κέρδισαν την εφαρμογή του 8ωρου, τη διεύθυνση του ζητήματος των προστίμων με εσωτερικό κανονισμό, το σταμάτημα κάθε τρομοκράτησης στη δουλειά και την αύξηση κατά 10% στο μεροκάματο.

Θα λέγαμε ότι ήταν μια «μερική νίκη». Μπορεί να μην ικανοποιήθηκαν στο 100% τα αιτήματα που έθεσαν, αλλά η απεργία τους έδειξε τη μεγάλη δύναμη που διαθέτει η εργατική τάξη όταν αγωνίζεται ενωμένη. Παρά τους εκβιασμούς, παρά την καταστολή, παρά τις προσπάθειες εξογοράς, οι εργάτριες του Ρετσίνα συνέχισαν τον αγώνα τους μέχρι εκεί που επέτρεπαν οι συσχετισμοί της εποχής. Και αν δεν υπήρχε η προδοτική στάση των εργατοπατέρων του Εργ. Κέντρου, ίσως η επιτυχία τους να ήταν ευρύτερη. Σε κάθε περίπτωση, είναι μεγάλη τιμή για το εργατικό κίνημα της χώρας μας το γεγονός ότι σε εκείνους τους δύσκολους καιρούς, μερικές εκατοντάδες γυναίκες προλεταρίες αφήφισαν όλες τις αντιξοότητες και πάλεψαν παλικαριά.

Ανακοίνωση του ΚΟ του ΚΚΕ(μ-λ)

Έφυγε από κοντά μας η συντρόφισσα Αφροδίτη Κοτσουφάκη

Με πολύ βαθιά λύπη, με απέραντη στενοχώρια το Κ.Ο. του ΚΚΕ(μ-λ) ανακοινώνει ότι σήμερα 15 Ιούνη έφυγε από κοντά μας μια μοναδική, μια πολύτιμη συντρόφισσα, η Αφροδίτη.

Η Αφροδίτη γεννήθηκε στα Πιτσιδιά του Ηράκλειου Κρήτης στα 1970 και σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Συμμετείχε ενεργά στο φοιτητικό κίνημα μέσα από τις γραμμές των Συσπειρώσεων. Εντάχθηκε στο ΚΚΕ(μ-λ) το 1996 και μέχρι το τέλος της ζωής της υπηρέτησε με ζηλευτή διάθεση και δύναμη την οργάνωση και το κομμουνιστικό κίνημα.

Όλοι θυμόμαστε καθαρά τη δύναμη, το θάρρος, την αποφασιστικότητά της, την υπεράσπιση, την προώθηση των θέσεων και της κατεύθυνσης του ΚΚΕ(μ-λ).

Σ' όλες τις δύσκολες στιγμές που αντιμετωπίζαμε ήταν εκεί για να θυμίζει σ' όλους μας ότι δεν πρέπει να λυγίσουμε, ότι δεν πρέπει να υποχωρήσουμε. Με θάρρος και αισιοδοξία πάντα τόνιζε ότι μπορούμε να ξεπεράσουμε τις δυσκολίες, ότι μπορούμε όχι μόνο να σταθούμε όρθιοι, αλλά και να πετύχουμε όλους τους μικρούς και μεγάλους στόχους που θέταμε ως οργάνωση.

Η υπευθυνότητα, η συνέπεια, η προσφορά της σε κάθε στιγμή της οργανωμένης της ζωής την κοσμούσαν για πολλά χρόνια. Ως συνειδητή κομμουνίστρια ήξερε ότι κάθε προσπάθεια, κάθε αγώνας, κάθε προσφορά είναι ένα πολύτιμο λιθαράκι στην υπόθεση της εργατικής τάξης για να ανυψωθεί σε τάξη για τον εαυτό της και να πρωτοπορήσει μέχρι την τελική ανατροπή του σάπιου καπιταλιστικού-

ιμπεριαλιστικού συστήματος και την οικοδόμηση μιας νέας σοσιαλιστικής κοινωνίας. Γι' αυτό έμπαινε πάντα στην πρώτη γραμμή του αγώνα και με την προσπάθειά της γινόταν φωτεινό παράδειγμα ακούραστης δουλειάς. Ακόμα και το τελευταίο διάστημα, που οι δυνάμεις της άρχισαν να την εγκαταλείπουν, πάντα έβρισκε μια δουλειά να κάνει για να ελαφρώσει από ένα καθήκον τον σύντροφο ή τη συντρόφισσα που το αναλάμβανε. Έτσι ήταν πάντα: εργατική, δοτική, θαρραλέα. Πραγματική κομμουνίστρια.

Ανέπτυξε πλούσια συνδικαλιστική δράση για δεκαετίες, πρώτα στο φοιτητικό κίνημα, αργότερα ως εργαζόμενη στα φροντιστήρια και τις δυο τελευταίες δεκαετίες ως εκπαιδευτικός στο δημόσιο σχολείο.

Σε κάθε σχολείο που υπηρέτησε έγινε σημείο αναφοράς για τους συναδέλφους και τις συναδέλφισσές της, που την στήριζαν, την εκτιμούσαν, την αγαπούσαν βαθύτατα. Κατέβαλλε ακούραστες προσπάθειες για χρόνια για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών και των μαθητών, που όποιοι είχαν την τύχη να την έχουν δασκάλους, την υπεραγαπούσαν. Δεν λυπόταν καμία προσπάθεια για να συνεισφέρει μέσα από την παράταξη των Αγωνιστικών Κινήσεων στο δυνάμωμα, τη συγκρότηση, το ζωντάνεμα των διαδικασιών των σωματείων της Α' ΕΛΜΕ Θεσσαλονίκης όπου ανήκε για πολλά χρόνια, αλλά και της Ε' ΕΛΜΕ τα τελευταία χρόνια. Η υποστήριξη με πάθος των θέσεων ενάντια στο ταξικό σχολείο της ταξικής, εκμεταλλευτικής καπιταλιστικής κοινωνίας και η σεμνότητα του χαρακτήρα της την ανέδειξαν στην

πρώτη γραμμή των συνδικαλιστικών στελεχών. Με την όλη στάση της ενέπνεε αισιοδοξία και αποφασιστικότητα.

Η συντρόφισσά μας Αφροδίτη, πέρα από συνειδητή κομμουνίστρια και πρωτοπόρα συνδικαλίστρια, ήταν και υπέροχος άνθρωπος. Η ακλόνητη πίστη της στην αναγκαιότητα και τη δυνατότητα απελευθέρωσης της εργατικής τάξης και όλων των εργαζόμενων από τα δεσμά του καπιταλιστικού-ιμπεριαλιστικού συστήματος, η πίστη της στις πανανθρώπινες αρχές και αξίες με τις οποίες τη διαπαιδαγόησαν οι λατρευτοί της γονείς την ανέδειξαν σε Άνθρωπο με όλη τη σημασία της λέξης. Αγάπησε πολύ τη ζωή. Αγάπησε τις χαρές και τις λύπες της.

Πάλεψε για τη ζωή! Πάλεψε με όλες της τις δυνάμεις ενάντια στον καρκίνο. Όχι μία, όχι δύο φορές. Από τα 28 της χρόνια. Και δεν το έβαλε ποτέ κάτω. Κάθε φορά που έμπαινε στο νοσοκομείο καμολούσε, μας έδινε θάρρος ότι θα ξεπεράσει και αυτό το εμπόδιο και ότι θα είναι πάλι μαζί μας για να προσφέρει στην κομμουνιστική υπόθεση.

Εκφράζουμε τα βαθιά μας συλλυπητήρια στον σύντροφο της ζωής της Σταύρο, που της στάθηκε με αυταπάρνηση ως την τελευταία της στιγμή. Εκφράζουμε τα βαθιά μας συλλυπητήρια στους γονείς της και συμεριζόμαστε την οδύνη τους.

Η συντρόφισσά μας Αφροδίτη θα ζει για πάντα στην καρδιά μας, στο μυαλό μας και στους αγώνες μας για μια ζωή χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση.

15 Ιούνη 2023
Το Κ.Ο. του ΚΚΕ(μ-λ)

Γιάννης Μαρκόπουλος Ο καλλιτέχνης φεύγει, η τέχνη του μένει

Πολλοί Έλληνες συνθέτες πάντρεψαν τις τοπικές παραδόσεις, τόσο σε όργανα όσο και σε μελωδίες και ρυθμούς, με τις μουσικές τάσεις του 20ού αιώνα. Από τον Σκαλκώτα και τις κλασικές του συνθέσεις, μέχρι τους έντεχνους και λαϊκούς συνθέτες, σαν τον Ξαρχάκο, τον Θεοδωράκη, τον Λοΐζο. Ανάμεσα σε όλους αυτούς, βεβαίως, και ο Γιάννης Μαρκόπουλος, που πέθανε την περασμένη εβδομάδα.

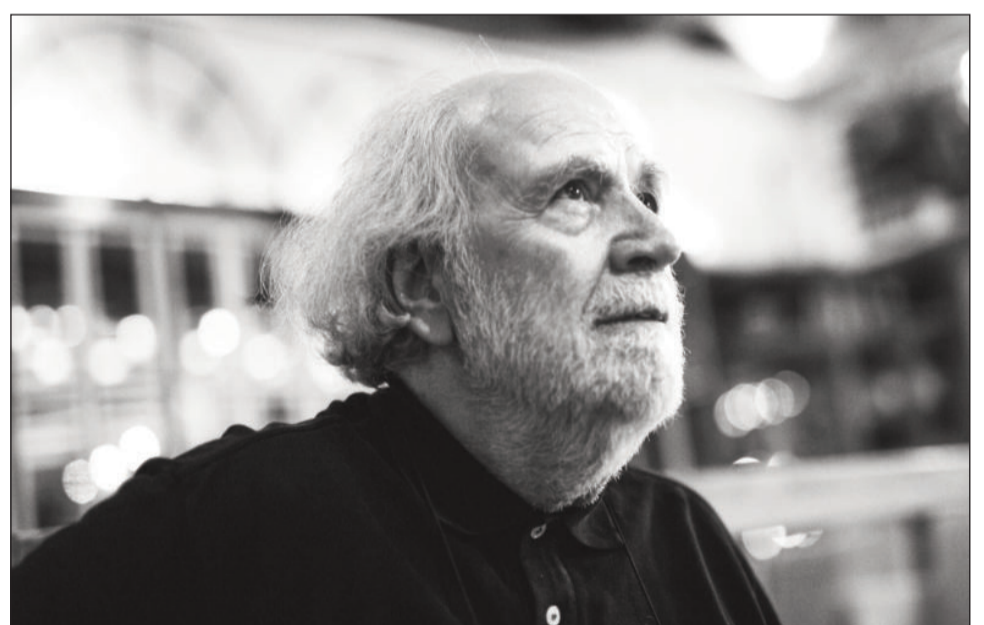
Η μουσική περίπτωση του Μαρκόπουλου είναι από τις κατ' εξοχήν στάσεις στη μουσική του τόπου μας, που αξιοποίησε τόσο έντονα την πρότερη λαϊκή κουλτούρα, καθιστώντας μάλιστα το έργο του ένα επίσης λαϊκό έργο, με σημαντική επίδραση από και προς τον λαό. Αν και ξεκίνησε κυρίως με μουσική για θέατρο και κινηματογράφο, την ταραχώδη δεκαετία του '70 κυκλοφόρησε το πιο ευρέως διαδεδομένο, αν όχι πιο σημαντικό κομμάτι του έργου του. Το «Χρονικό», η «Ιθαγένεια», οι «Μετανάστες» είναι δίσκοι του που περιλαμβάνουν μέρος των γνωστότερων τραγουδιών του, λαϊκών τραγουδιών που παίζονται ακόμη και σήμερα στα γλέντια και στις παρέες.

Πηγή έμπνευσής του, εκτός από τα καθημερινά προβλήματα του λαού, όπως η εργατική ζωή, η μετανάστευση κ.λπ., υπήρξε η λαϊκή παράδοση του τόπου, αλλά και ιδιαίτερα της Κρήτης (π.χ. «Ριζίτικα»), από την οποία κατάγεται. Η παρα-

δοσιακή φυσιογνωμία ήταν έντονη στο έργο του, πιθανά και εντονότερη από την επικρατούσα τάση στους υπόλοιπους μεγάλους συνθέτες της περιόδου. Αν και ακολουθούσε την τάση του παντρέματος της παράδοσης με τα νέα μουσικά μοτίβα, που ακολουθούσαν πολλοί, σε καμία περίπτωση δεν ήταν επαναλαμβανόμενος ή και μη πρωτότυπος. Μουσικά όργανα όπως το σαντούρι και η λύρα, αλλά και τεχνικές όπως οι αμανέδες, έχουν εξέλκοντα ρόλο στο έργο του. Μάλιστα, σε αρκετές περιπτώσεις συναντούμε και ρυθμούς παρμένους από τους χορούς όλης της περιοχής της ανατολικής Μεσογείου.

Ακόμα και στο κομμάτι των στίχων που μελοποίησε, εκτός από τις σκηνές της λαϊκής ζωής, εμφανίζονται και ποιητές, όπως ο Διονύσιος Σολωμός (του οποίου μελοποίησε τους Ελεύθερους Πολιορκημένους) και ο Οδυσσεάς Ελύτης, στον «Ήλιο τον Πρώτο», έργο ομότιτλο του Βιβλίου του ποιητή.

Με έναν τρόπο, στο έργο του αναζητείται μια ταυτότητα που θα έχει όχι το εθνικό στοιχείο σε μια βάση όπως τη θέτει ο ντόπιος εθνικισμός (που άλλωστε οργίαζε λόγω της χούντας). Απεναντίας ψάχνει αυτήν την ταυτότητα στο έδαφος, εκεί που ζει και εργάζεται ο λαός, για τα βάσανα του οποίου έγραψε, και ο οποίος τόσο τραγούδησε και εξακολουθεί να τραγουδάει τον συνθέτη. Έτσι ερμηνεύεται και η μελοποίηση μεγάλων ποιητών

της χώρας, αλλά και ταυτόχρονα η έντονη αξιοποίηση της μουσικής παράδοσης, σε μια βάση όχι απλά αναπαραγωγής ή «διασκευής», αλλά σε ένα πνεύμα προώθησης αυτής της λαϊκής κουλτούρας, που είχε αποτυπωθεί ως τέτοια ήδη από τις αρχές του προηγούμενου αιώνα στην πρώιμη δισκογραφία.

Έτσι, λοιπόν, με την απώλεια αυτού του μεγάλου λαϊκού συνθέτη, δείχνει να κλείνει σιγά-σιγά ένας κύκλος λαϊκών συνθετών που έζησαν, εμπνεύστηκαν και έγραψαν για τις μεγάλες στιγμές του λα-

ού μας, του προηγούμενου αιώνα. Αυτή η ανασκόπηση δεν θα πρέπει να έχει καμιά αίσθηση τελειώματος, αδυναμίας να βρεθούν τα νέα υλικά που θα δημιουργήσουν τους νέους καλλιτεχνικούς εκφραστές του λαού. Αντιθέτως, η αίσθηση τέλους είναι βαθιά αντιδιαλεκτική και δεν λαμβάνει υπόψη της ότι οι τέχνες ακολουθούν την πορεία των κινημάτων· άλλοτε βρίσκονται στην κορυφή του κύματος, άλλοτε κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας. Πάντα όμως κάνουν την εμφάνισή τους τη σωστή στιγμή.